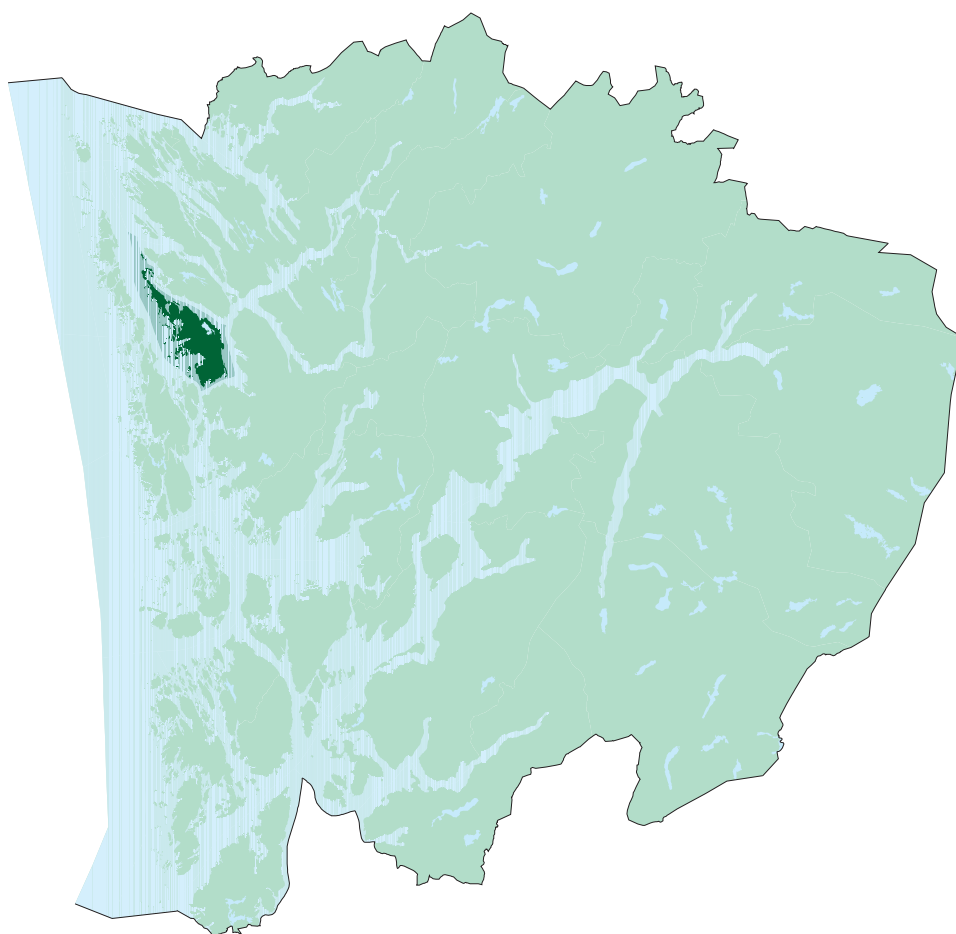

Kartlegging og verdisetting av

Naturtyper i Askøy

Askøy kommune og
Fylkesmannen i Hordaland
2003

Kartlegging og verdisetting av

Naturtyper i Askøy

Askøy kommune og
Fylkesmannen i Hordaland
2003

MVA-rapport 12/2003

Foto på forsiden, ovenfra (Foto: Bjørn Moe):

1) Ask, 2) Murburkne, 3) Breiflangre, 4) Berlandssundet, 5) Herdla, 6) Østersurt fra Vestrefjæra.

Ansvarlige institusjoner Askøy kommune og Fylkesmannen i Hordaland, Miljøvern-avdelinga	Rapport nr: MVA-rapport 12/2003
Tittel: Kartlegging og verdisetting av naturtyper i Askøy.	ISBN: 82-8060-019-1 ISSN: 0804-6387
Forfatter: Bjørn Moe	Antall sider: 97
Kommunalt prosjektansvarlig: Målfrid Eide	Dato: 30.05.2003
Sammendrag: Rapporten er basert på eget feltarbeid i Askøy kommune i 2002. Kartleggingen følger metoden som er omtalt i DN-håndbok 13 (1999). Det er registrert til sammen 49 lokaliteter som er prioritert etter en tredelt skala: A-område, svært viktige (4 lokaliteter), og det er Vestrefjæra på Herdla, Salbudalen og Strømsnesvatnet ved Ask, samt Midtre Rotøy. De andre områdene er fordelt på B-områder, viktige (19 lokaliteter) og C-områder, lokalt viktige (26 lokaliteter). I en egen tabell er det utarbeidet en oversikt over alle registrerte karplanter og frekvens på de ulike naturtypene. De undersøkte områdene er digitaliserte og avgrenset på kart. Av de 56 naturtypene i DN-håndbok 13 er det i dette arbeidet registrert 20 typer (oversikt i Tabell 1).	
Referanse: Moe, B. 2003. Kartlegging og verdisetting av naturtyper i Askøy. – Askøy kommune og Fylkesmannen i Hordaland, MVA-rapport 12/2003: 1-97.	
Emneord: Biologi, botanikk, flora, naturtyper, rødlistearter, vegetasjon	
Askøy kommune 5323 Kleppestø Tlf: 56 15 80 00 Fax: 56 15 83 90	Fylkesmannen i Hordaland Miljøvernavdelinga Postboks 7310 5020 Bergen Tlf: 55 57 22 00 Fax: 55 57 22 01 www.fylkesmannen.no/hordaland www.miljostatus.no/hordaland

FORORD

Miljøvernmyndighetene har pålagt kommunene å få laget en oversikt over sitt biologiske mangfold. Som et ledd i dette arbeidet er naturtypene i Askøy blitt kartlagt og omtalt i denne rapporten.

Arbeidet bygger på feltarbeid i perioden mai - oktober 2002. Mest mulig av kommunens naturområder er forsøkt dekket med egen feltinnsats. Men i deler av kommunen har det vært nødvendig å gjøre noen prioriteringer av områder. Som hjelp til dette er det foretatt en gjennomgang av ortofotos. Kommunen har gitt tips om lokaliteter for nærmere undersøkelser. Spesielt en rapport fra botaniske undersøkelser av Askøy i 1976 har vært nyttig i arbeidet med utvelgelsen av områder.

Det er brukt to dager til befaring av skjærgarden med båt i den vestlige delen av kommunen. Både de mindre øyene og vestkysten av Askøy ble sjekket fra sjøsiden, og et utvalg av områder ble undersøkt nærmere. Østkysten av Askøy med tilhørende øyer er ikke blitt undersøkt med båt.

Den innledende delen av rapporten omtaler bakgrunnen for prosjektet og er hovedsakelig skrevet av Olav Overvoll, Fylkesmannen i Hordaland. Han har også gitt hjelp til å lage kartene og til redigering av rapporten.

Mai 2003

Bjørn Moe

INNHold

FORORD	3
INNHold	5
INNLEDNING.....	7
Hva er biologisk mangfold?	7
Bakgrunnen for kartlegging av biologisk mangfold	7
Hvorfor ta vare på biologisk mangfold?	8
FREMSTILLING OG BRUK AV KART OVER BIOLOGISK MANGFOLD.....	9
Hva skal kartlegges?	9
Kartfremstilling.....	9
Hvem har tilgang til kartdata?	9
Oppdatering og revisjon av kart over biologisk mangfold	9
NATURGRUNNLAGET I ASKØY	10
Landskap og geologi	10
Klima og vegetasjonsseksjon	12
NATURTYPER.....	14
Generelt.....	14
Naturtyper i Askøy	15
Myr (A).....	17
Rasmark, berg og kantkratt (B)	19
Kulturlandskap (D)	21
Ferskvann/våtmark (E)	25
Skog (F).....	26
Havstrand/kyst (G)	29
RØDLISTEARTER.....	31
LITTERATUR	34
KART OG FAKTAARK.....	37
ARTSLISTE KARPLANTER	91

INNLEDNING

HVA ER BIOLOGISK MANGFOLD?

Biologisk mangfold er variasjonen av livsformer, livsformene sitt arvestoff og samspillet som disse organismene er en del av. En snakker altså om variasjon på tre nivå: Økosystem, arter og gener.

De ulike artene er avhengige av bestemte økosystem for å kunne eksistere. Et økosystem kan defineres som en samling planter og dyr som lever i et samspill eller i konkurranse med hverandre under gitte fysiske og kjemiske forhold. Naturtypene i denne rapporten er eksempler på ulike økosystemer. Det å sikre et størst mulig mangfold i økosystemet er den beste måten å sikre artsmangfoldet på, fordi en på denne måten tar vare på ulike arter sine leveområder. Å ta vare på tilstrekkelig mange enheter av hver naturtype er viktig med tanke på genetisk variasjon. Genetisk variasjon er variasjonen i arveegenskaper innen en art. Genetisk variasjon sikrer de ulike organismene sin tilpassingsevne til endrete miljøforhold og er viktig for artene sin evne til å overleve på lang sikt.

BAKGRUNNEN FOR KARTLEGGING AV BIOLOGISK MANGFOLD

I 1993 undertegnet Norge Riokonvensjonen (Biodiversitetskonvensjonen). Dette er en internasjonal avtale som forplikter alle land å kjenne til og ivareta det biologiske mangfoldet innen landets grenser. Bakgrunnen for en slik internasjonal avtale er at arealene av ulike naturtyper, som en følge av ulike former for menneskelig aktivitet, blir redusert i raskt tempo. På grunn av reduserte leveområder har bestander av flere plante- og dyrearter gått kraftig tilbake, og mange arter er truet av utryddelse dersom de negative faktorene fortsetter å virke. Ved siden av introduksjon av fremmede arter, blir ødelegging av leveområdene regnet som den største trusselen mot det biologiske mangfoldet globalt i dag.

Selv om vi i Norge har mye natur, blir også våre naturområder i økende grad utsatt for ulike typer inngrep. Bygging av bolighus, fritidshus, næringsvirksomhet og infrastruktur utgjør et stadig større press på arealet. Dette gjelder i særlig grad produktive områder under skoggrensen, og det er her en finner den største variasjonen når det gjelder biologisk mangfold.

Internasjonale avtaler forplikter også på lokalt plan, fordi det er her mye av den praktiske forvaltningen finner sted. Riokonvensjonen er kanskje den avtalen som i størst grad har konsekvenser på lokalt plan, fordi den understreker verdien av lokalt biologisk mangfold. Denne konvensjonen er en viktig årsak til at den nasjonale forvaltningen ønsker å satse på en landsdekkende, kommunevis kartlegging av biologisk mangfold.

I tråd med avtalen gjennom Riokonvensjonen ble det i Stortingsmelding 58 (1996-97) ”Miljøvernpolitikk for en bærekraftig utvikling” uttrykt en politisk målsetting om at alle landets kommuner skal ha gjennomført kartlegging og verdiklassifisering av det biologiske mangfoldet på kommunens areal i løpet av år 2003. Kommunene fikk selv ansvaret for gjennomføring av kartleggingen, men det har over en femårsperiode blitt satt av midler på statsbudsjettet tilsvarende kr. 50 000 pr. kommune. For å sikre at kartleggingsarbeidet i størst mulig grad blir sammenlignbart over kommunegrensene har Direktoratet for naturforvaltning gitt ut håndbøker som beskriver kva som skal kartlegges og hvordan kartleggingen skal foregå.

Lokalt er det kommunene som må innarbeide hensyn til biologisk mangfold i kommuneplanen. Men kunnskapsgrunnlaget om lokalt biologisk mangfold er tilfeldig og stort sett altfor dårlig. For å kunne ta de nødvendige hensyn til biologisk mangfold lokalt, må lokale naturverdier kartfestes. Deretter må de på forsvarlig vis bli integrerte i det lokale planarbeidet. Ved en god oversikt over de mest verdifulle naturområdene i kommunen, langsiktig planlegging og aktiv bruk av virkemidlene i Plan- og bygningsloven, kan kommunen redusere konflikten mellom bruk og vern av areal og styre utviklingen i større grad enn i dag. Kartene over viktige naturområder vil være et viktig bidrag til å kunne utføre en mer presis og prediktable arealforvaltning i kommunen.

Data fra kartleggingen vil også inngå i regional- og nasjonal miljøstatistikk og danne grunnlag for handlingsplaner og tiltak på regionalt- og nasjonalt nivå.

Ikke minst er det et ønske at kartleggingen skal medvirke til å øke interessen og kunnskapen om naturen blant kommunens innbyggere. Rapport og kart bør derfor gjøres tilgjengelig for skoler, frivillige organisasjoner og andre naturinteresserte.

HVORFOR TA VARE PÅ BIOLOGISK MANGFOLD?

Grunnen til at vern av biologisk mangfold har blitt gjenstand for både internasjonale- og nasjonale lovverk og avtaler er mange, men de fleste er bygd på erkjennelsen at vi selv er en del av naturen og er helt avhengige av naturprodukt for å overleve. Grovt sett kan argumentene deles inn i tre hovedgrupper:

Økonomiske-/materielle argumenter: Mennesket er en del av naturen, og det å ta vare på flest mulige naturmiljøer sikrer vår egen eksistens og velstand. Mat, medisiner, brensel, byggematerialer osv. er i utgangspunktet naturprodukter. Selv om ikke alle organismer ser ut til å være like nyttige, representerer de en potensiell verdi som kan tenkes å bli viktig i fremtiden. Vi har fremdeles manglende kunnskaper om mange sider ved samspillet organismene i mellom, noe som gjør det fornuftig å ha en føre var holdning. Genetisk variasjon er viktig fordi det sikrer de ulike organismene sin tilpassingsevne til endrete miljøforhold. Menneskene har direkte nytte av genetisk variasjon f.eks. når det gjelder planteforedling, husdyravl og bekjempelse av sykdommer.

Kulturelle-/estetiske argumenter: Aktiviteter som jakt/fangst og sanking har lange tradisjoner, og selv om vi ikke lever like nært naturen i dag, er slike aktiviteter for mange en viktig trivselsfaktor. For mange er naturen en kilde til rike naturopplevelser også uten de tradisjonelle aktivitetene med direkte unytting av naturressursene. Særinteressene er mange, som for eksempel mosjon, fotografering og fuglekikking, men for mange er et biologisk mangfold også en kilde til rikere naturopplevelser.

Etiske-/moralske argumenter: ”Alle levende organismer har den samme retten til liv, uavhengig av om de synes til nytte eller skade for mennesket.” Mennesket er den eneste dyrearten som med full bevissthet kan utrydde andre arter. Dette gir oss et særskilt ansvar. I et evolusjonsmessig perspektiv er mennesket dessuten en svært ”ung” art. Vi har òg et ansvar i forhold til fremtidige generasjoners behov for naturbruk og naturopplevelser.

FREMSTILLING OG BRUK AV KART OVER BIOLOGISK MANGFOLD

HVA SKAL KARTLEGGES?

Metoden for kartlegging og verdisetting av biologisk mangfold er nærmere skildret i ulike håndbøker utgitt av Direktoratet for naturforvaltning. I korte trekk går denne kartleggingen ut på å plukke ut og kartfeste områder som er særlig viktige for det biologiske mangfoldet. Det er et mål å få god oversikt over følgende områder:

- Viktige naturtyper (DN-håndbok 13-1999)
- Viktige områder for viltet (DN-håndbok 11-1996, revidert internettutgave 2001)
- Viktige ferskvannslokaliteter (DN-håndbok 15-2001, bare internettutgave)
- Viktige marine områder (DN-håndbok 19-2001)
- Forekomst av rødlistearter (DN-rapport 1999-3)

KARTFREMSTILLING

Direktoratet for naturforvaltning har gitt ut en veileder for fremstilling av kart over biologisk mangfold (DN 2000). Metoden går i korte trekk ut på å synliggjøre områder med stor biologisk verdi ved å slå sammen alle opplysninger om biologisk mangfold i kommunen (naturtyper, viltområder, ferskvann, marine områder og rødlistearter). Fordi alle områdene er digitaliserte, kan kommunen etter ønske og behov utarbeide egne kart for de ulike temaene.

HVEM HAR TILGANG TIL KARTDATA?

Kartene over biologisk mangfold er først og fremst ment å være et redskap til bruk i kommunal planlegging. Kommunen har derfor tilgang til og råderett over alle datasett som har med biologisk mangfold å gjøre. Det samme har Fylkesmannen sin miljøvernnavdeling og Direktoratet for naturforvaltning, som har gitt økonomisk støtte og faglige råd i kartleggingsarbeidet. Det er òg et ønske at den enkelte grunneier skal ta hensyn til biologisk mangfold på sin grunn. Grunneiere bør derfor informeres og få tilgang til relevante kart dersom han/hun har områder med stor biologisk verdi på sin grunn. Skoler bør få tilgang til rapport og kart til bruk i undervisningen, og relevante interesseorganisasjoner kan gjennom kjennskap til kart og rapport, kunne komme med konstruktive innspill til revisjoner og endringer.

OPPDATERING OG REVISJON AV KART OVER BIOLOGISK MANGFOLD

En kartlegging av det biologiske mangfoldet kan aldri bli endelig. Naturen er i stadig endring, både naturlig ved suksesjon, og ved menneskelig påvirkning ved endret arealbruk og tekniske inngrep. Dessuten øker kunnskapsgrunnlaget om biologisk mangfold stadig. For å fange opp endringer og tilføre ny kunnskap er det derfor viktig at kartene blir oppdaterte. En hovedrevisjon hvert fjerde år, samtidig med revisjon av kommuneplanen, kan være en fornuftig fremdrift i forhold til oppdatering. Det vil likevel være ønskelig at endringer og nye opplysninger blir oppdatert fortløpende.

NATURGRUNNLAGET I ASKØY

LANDSKAP OG GEOLOGI

Askøy er nabokommunen til Bergen i nordvest. Fra Kleppestø i sør til nordspissen av Herdla i nord har øykommunen en utstrekning i luftlinje på omlag 25 km. Innenfor denne avstanden finner vi store kontraster i naturen. Årsaken til dette skyldes en rekke forhold, slik som klimaet, berggrunnen, løsmasser, landskapsformer og kulturpåvirkning.

Berggrunnen på hovedøya Askøy er dominert av ulike typer gneiser, ofte med lysegrå og mørkere, nesten svarte lag i veksling (Ragnhildstveit & Helliksen 1997). Gneisene er blitt dannet ved at det meste av fjellgrunnen gjennomgikk en metamorfose mot slutten av kambrosilurtiden. Den bergarten som klarte seg best og ikke ble til gneis, er en gabbro som har fått navnet Follesegabbroen. Gabbroen kommer til syne i et stort område mellom Strusshamn, Kleppe og Hetlevik. I sentrale deler, som mellom Krokås og Follese har gabbroen gitt landskapet en form med avrundete koller. Dette landskapet skiller seg fra den sagtannede profilen med brattkanter som vender mot vest mens de slakere skråningene vender mot øst. Slike terrengformer er typisk for store deler av Askøy og andre gneisområder nord og vest for Bergen (Figur 1).

Gneisene gir opphav til et surt og næringsfattig jordsmonn over store deler av Askøy. I kontrast til dette finner vi et mye rikere jordsmonn i øst i området rundt Ask og Straumsnes. Dette skyldes bergarten glimmerskifer som her strekker seg gjennom en relativt smal sone i nord-sør retning. Den hører sammen med tilsvarende bergarter lenger sørøst, i Bergen sentrum, den såkalte Lille Bergensbuen. Forvitring av glimmerskiferen har dannet grunnlaget for frodige lauvskoger. Men området rundt Ask er sterkt utbygget, og det er derfor ikke mange naturområder igjen. De bratte og delvis utilgjengelige skåningene som vender mot Askevatnet og Hopsvatnet (Straumsnesvatnet) er fortsatt intakte, og med tanke på biologisk mangfold er det her vi finner de rikeste skogene i kommunen. Disse liene som vender mot sørvest ligger også klimatisk sett meget gunstig til. Fordi de ligger i le av Kolbeinsvarden som er Askøys høyeste fjell (231 m o.h.), får ikke vinden så godt tak her som ellers i kommunen.

Herdla er en egen øy lengst i nord som skiller seg sterkt ut, ikke bare i fra resten av kommunen, men den er spesiell også i fylkessammenheng. Årsaken er de store mengdene med lausmasser som ble avsatt her på slutten av siste istid for om lag 10.500 år siden. Breen stanset opp og tok seg tid til å bygge opp morenen på Herdla. Derfor finner vi store flate jorder, lange strender og grunner med sand, stein og mudder. Over store deler av Herdla blir det drevet moderne landbruk i dag, og den største gården i fylket ligger nettopp her.

På vestsiden av Askøy ligger det en rekke øyer som danner en skjærgard, spesielt i strekningen fra Breidvik til Fauskanger og i Hauglandsosen. Mange av disse øyene har et magert jordsmonn og mye skrinnt lyngmark. Her finnes naturtyper som mangler i resten av kommunen. Noen av øyene er lite påvirket av f. eks. hyttebygging og derfor av interesse å vurdere som naturområder. Andre øyer er mye tilplantet med kulturskog.

Figur 1. Lyngheimråde på Storøya (lok. 10). Merk hvordan de bratte sidene vender mot vest og danner et sagtannet landskap både på Askøy og på Sotra som vises i bakgrunnen.

Figur 2. Kystplanten kusymre er en indikator på næringsrik jord. Den er ikke vanlig i Askøy, men ble funnet i skogen på Ask og på Lille Kalsøy, Herdla.

KLIMA OG VEGETASJONSSEKSJON

Askøy ligger i le av Sotra og Øygarden, og kommunen er dermed inntrukket fra den ytterste kystsonen. Klimaet er likevel sterkt oseanisk fordi den mektige Hjeltefjorden har stor innvirkning på Askøy, spesielt vestkysten. Forskjellen i klimaet mellom vest og øst er såpass stor at kommunen er blitt skilt i to ulike vegetasjonsseksjoner som begge hører til en sterkt oseanisk vegetasjonsseksjon (Moen 1998). Områdene langs vestkysten tilhører O3t som er en vintermild underseksjon. Her er det lite skog og mye åpen kystlynghei som er blitt dannet ved avskoging for om lag to tusen år siden. I dette gamle kulturlandskapet er det også mye berg og knauser som kan ha blitt til ved at det har vært drevet torvtekt i myrene. Torv er spadd opp slik at det grå berget er blitt blottlagt over store deler av vestkysten. Dette er spesielt tydelig på noen av øyene.

I floraen i underseksjon O3t inngår artene purpurlyng og havburkne (Figur 3) som begge bare vokser i de mest vintermilde delene av landet (Fægri 1960). Den midtre og østlige delen av Askøy tilhører O3h som er en humid underseksjon, karakterisert av vestlige vegetasjonstyper og arter som er avhengig av høy luftfuktighet. Skogen dekker her store arealer (Figur 4). Til forskjell fra O3t finnes det både grovokst furuskog og edellauvskog på steder som har et gunstig lokalklima og rikt jordsmonn. I floraen inngår en rekke oseaniske arter som ramsløk, hinnebregne, vårmarihand, sanikel og kusymre (Figur 2).

Nedbøren i Askøy er høy, men det er en del geografisk variasjon. Den høyeste nedbøren får områdene i sør og øst, om lag 2100 mm i året. Særlig om sommeren kommer det oftere ettermiddagsbyger i sør og øst på Askøy enn ellers på øya. Vest- og nordsiden som ligger mot Hjeltefjorden får mest vind, og om sommeren kan solgangsbrisen komme opp i kuling i vest, mens østsiden har bortimot vindstille vær. Dette kan gi store utslag på temperaturene i kommunen. Lokalklimaet har dermed stor betydning, noe som i høy grad reflekteres på skogen og sammensetningen av treslagene. Effekten av det gunstige klimaet på østsiden av Askøy blir forsterket ved at også jordsmonnet er klart bedre her enn ellers i kommunen. Det er kombinasjonen av det rike jordsmonnet, det relativt varme klimaet og den passe høye nedbøren som har gitt grunnlaget for den velkjente jordbær dyrkingen på Ask.

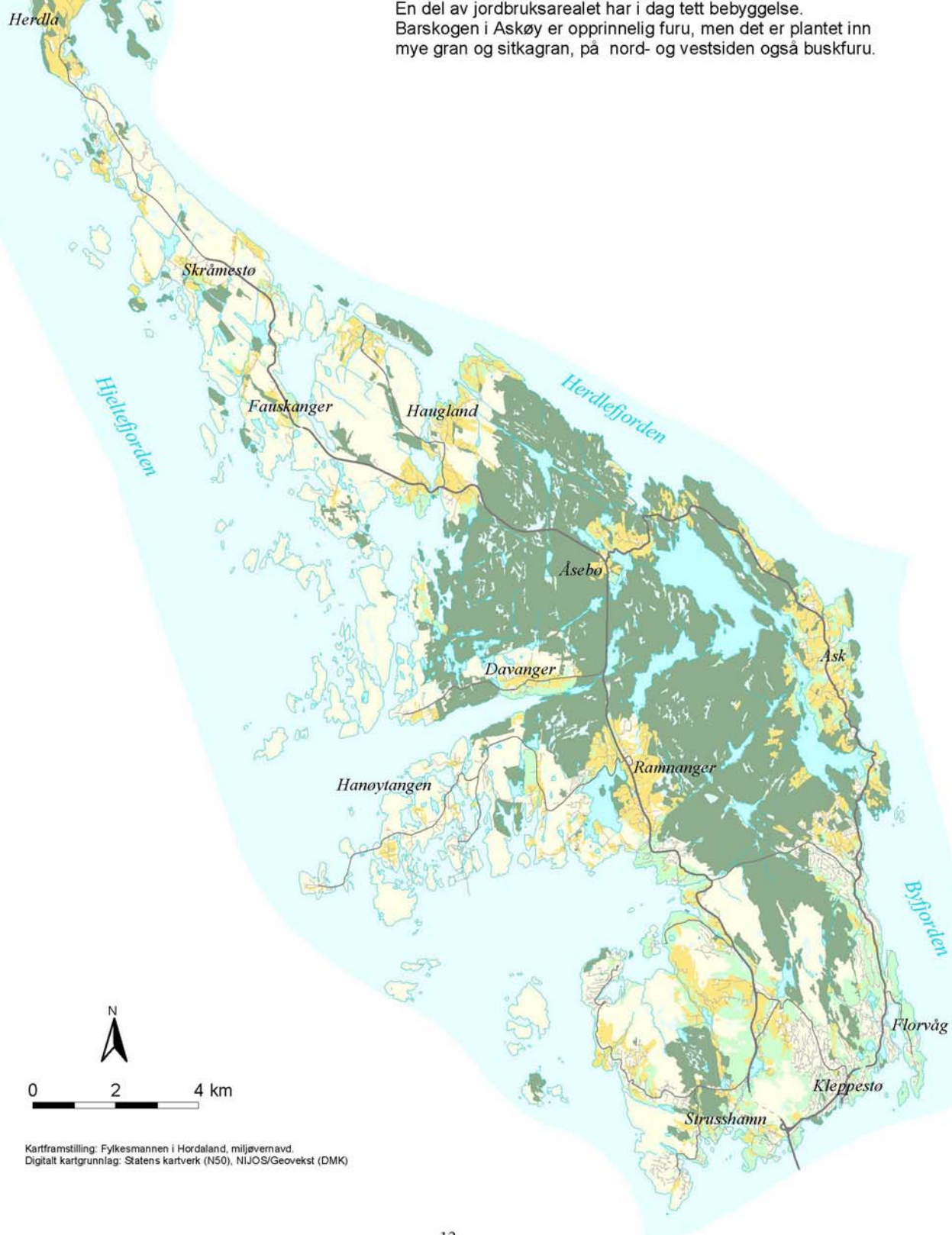
Figur 3. Havburkne er en sjelden bregne som ble funnet *ett* sted på vestsiden av Askøy.

Figur 4. Skog og jordbruksareal i Askøy

- Løvskog
- Bar- og blandingskog
- Jordbruksareal

Kartet er basert på digitale markslagskart og er noe foreldet. En del av jordbruksarealet har i dag tett bebyggelse. Barskogen i Askøy er opprinnelig furu, men det er plantet inn mye gran og sitkagran, på nord- og vestsiden også buskfuru.

Kartframstilling: Fylkesmannen i Hordaland, miljøvernavd.
Digitalt kartgrunnlag: Statens kartverk (N50), NIJOS/Geovekst (DMK)

NATURTYPER

GENERELT

Direktoratet for naturforvaltning har definert 56 naturtyper på landsbasis som blir regnet som spesielt viktige for biologisk mangfold (DN-håndbok 13, 1999). Naturtypene som er valgt ut har elementer av både vegetasjon, dyreliv, geologi, kulturpåvirkning og landskap og er et slags felles multiplum for å fange opp alle viktige variasjoner på økosystemnivå.

Kriterium som er brukt ved utvelgingen av hvilke naturtyper som skal kartlegges:

- Forekomst av rødlistearter, dvs. arter som på en eller annen måte er truet, ofte ved at habitat/leveområdet blir ødelagt.
- Kontinuitetsområder, dvs. områder som har hatt stabile økologiske forhold over lang tid, for eksempel urskog/gammelskog og gamle, ugjødslete beite- og slåttemarker.
- Sjeldne naturtyper. Dette gjelder naturtyper som er sjeldne på landsbasis. I noen kommuner kan en naturtype som er sjelden på landsbasis være nokså utbredt og vanlig. I slike tilfeller bør en skille ut de viktigste områdene. På kommunenivå er det likevel òg viktig å få registrert naturtyper som er sjeldne lokalt, selv om de kan være vanlige andre steder i fylket.
- Viktig biologisk funksjon. Dette gjelder ofte områder som isolert sett kan virke nokså ordinære, men på grunn av plassering i landskapet har en nøkkelfunksjon for en eller flere arter. Eksempler på dette er bekker og kantskog gjennom større, ensartede åkerlandskap som fungerer som refugier og spredningskorridorer.
- Spesielle arter og samfunn. En del naturtyper er sterkt preget av spesielle økologiske forhold. Ikke nødvendigvis artsrike lokaliteter, men området kan inneholde arter som er sterkt spesialiserte. Eksempler på slike naturtyper er fossesprøytoner, brannfelt, rasmark og kilder.
- Høy biologisk produksjon. Naturtyper med høy biologisk produksjon som følge av høy tilførsel og omsetting av organisk materiale. Selv om slike områder ikke trenger å være spesielt artsrike, har de ofte høy tetthet av individer. Flommarkskoger og sumpskog langs vassdrag, som kan ha svært høy tetthet av spurvefugl er et typisk eksempel på dette.
- Sterk tilbakegang. Endret teknologi og arealbruk har ført til at enkelte naturtyper har blitt sjeldnere. Eksempel: Beite- og slåttemarker, skogsbeite, elvedelta og gammelskog/urskog.

Alle områdene med de ulike naturtypene er ikke alltid like viktige. Det er eksempelvis forvaltingsmessig problematisk å kartlegge alle forekomster av en gitt naturtype i kommuner der denne naturtypen dekker store arealer. Her har en brukt et sett kriterier for å plukke ut de viktigste områdene. Kriteriene som er brukt er:

- Størrelse
- Grad av tekniske inngrep
- Forekomst av rødlistearter
- Kontinuitetspreg
- Sjeldne utforminger (nasjonalt og regionalt)

Kriteriene ovenfor er også brukt ved verdisetting av kartlagte områder. Følgende skala er brukt ved verdissetingen:

- Svært viktig - A
- Viktig - B
- Lokalt viktig - C

NATURTYPER I ASKØY

Omlag 50 av de definerte naturtypene i DN-håndboken er representert i Hordaland. I denne rapporten fra Askøy er det registrert 20 naturtyper som er fordelt på 6 av de 7 hovedtypene (kalkrike områder i fjellet mangler). I det følgende blir det gitt en kort omtale av de ulike hovednaturtypene og hvordan de opptrer i Askøy. For en bredere og mer detaljert beskrivelse av naturtypene viser en til Fremstad (1997), DN (1999) og Fremstad og Moen (2001). I Tabell 1 går det fram hvor mange lokaliteter naturtypen er registrert på i Askøy og verdivurdering.

For å få en oversikt over fordelingen av arter på de ulike naturtypene, er det blitt laget en liste over alle de registrerte karplantene i Askøy (vedlegg 1). Her er det angitt artenes frekvens på de ulike naturtypene, basert på erfaring under feltarbeidet. I denne listen er det også tatt med arter som ble funnet utenom de lokalitetene det er laget faktaark for. Listen er basert på registrering ved hjelp av kryssliste under hele feltarbeidet.

Artslisten er ikke en total oversikt over floraen i Askøy fordi for store områder av kommunen ikke er blitt undersøkt på et detaljert nivå. Artslister over floraen i Askøy finnes også i Håland og Losvik (1976).

Figur 5.
Vestrefjæra med rullesteinstrand.
Her vokser østersurt og strand-
smelle.

Tabell 1. Kartlagte naturtyper i Askøy og fordeling på verdiene A, B og C (se også Tabell 6 og kart Figur 20).

Hovedtype	Undertype	Kode	Verdi			Antall*
			A	B	C	
Myr	Intakt lavlandsmyr	A01		2		2
	Terrengdekkende myr	A03		1		1
Rasmark, berg og kantkratt	Sørvendt berg og rasmark	B01	1	2	1	4
	Kantkratt	B02		1		1
	Nordvendt kystberg	B		1	2	3
Kulturlandskap	Naturbeitemark	D04		5	2	7
	Skogsbeiter	D06		2	1	3
	Kystlynghei	D07	1	4		5
	Fuktenger	D09		1	2	3
	Småbiotoper	D11			1	1
Ferskvatn/våtmark	Mudderbanker	E02			2	2
	Rike kulturlandskapssjøer	E08			4	4
Skog	Rik edellauvskog	F01	2	2	4	8
	Kalkskog	F03			1	1
	Rikere sumpskog	F06		2	2	4
	Gammel lauvskog	F07			1	1
	Kystfuruskog	F12	2	2	1	5
Havstrand/kyst	Sandstrender	G04	1			1
	Strandeng og strandsump	G05		2	4	6
	Brakkvasspoller	G08		2	1	3
Totalt			7	29	29	65

* Det er kartlagt 49 lokaliteter i Askøy (Tabell 6, Figur 20). Noen av disse inneholder mer enn en naturtype, og dette er grunnen til at antall naturtypeforekomster er høyere enn antall lokaliteter.

Myr (A)

Myr er et økosystem med høy grunnvannstand som blir dannet der klimaet er relativt kjølig og nedbøren høyere enn fordampingen. I store deler av fylket er de klimatiske forutsetningene for å få dannet myr gode. Der jorda er mettet med vann blir det mangel på oksygen, og nedbrytingen av dødt organisk materiale stopper helt eller delvis opp. Derfor skjer det en opphoping av planterestene, og det blir dannet en organisk jord, eller torv.

Det finnes flere måter å klassifisere myr på; for eksempel etter hvordan de har blitt dannet, hydrologi, utforming og etter vegetasjonstypen (Fremstad 1997, Moen 1998, DN 1999). Mange arter er direkte knyttet til myr som voksested eller leveområde, og myrene har dessuten en viktig funksjon som vannmagasin og naturlige renseanlegg.

Den høye nedbøren utgjør et godt grunnlag for å få dannet myr i Askøy. Der terrenget er kupert, er det mange steder blitt dannet myr i forsenkninger. I flere daler kan dalbunnen være dekket med torv fordi dreneringen er dårlig, for eksempel i Leirdalen ved Fauskangerpollen. Myr forekommer gjerne i områder med furuskog, spesielt i midtre deler av kommunen. På et høydedrag vest for Ramnanger ligger det en stor flate med myr som danner en mosaikk med furuskogen.

Mange myrer er blitt dannet i tilknytning til tjern som gror til fra kantene. Slike gjengroings-tjern kan bli helt fylt opp med torv, og til slutt er vannet blitt borte. Flere av myrene som ligger i furuskoger eller i lynchheier kan ha blitt dannet helt eller delvis ved gjengroing av små tjern.

I vest er det mye torvmark i lynchheimrådene. Noen av myrene her kan være dannet som et resultat av at områdene ble avskoget for lang tid tilbake. Den opprinnelige skogen var blitt hogget for å få dannet bedre beitemarker til husdyrene. Fordi det ikke lenger var trær som kunne suge opp store mengder vann fra jorda, skjedde det en økning i torvdanningen. Dermed kunne myrene bre om seg her ute i det fuktige klimaet hvor det er mange nedbørsdager og relativt kjølige somrer.

Selv der terrenget ikke er flatt, har torven bredd seg oppetter skråninger, og det er blitt dannet terrengdekkende myr. Som navnet sier er dette myr der torven jevner ut det småkuperte terrenget som et teppe, og den blir derfor også kalt for teppemyr. Det er menneske som indirekte har medvirket til at teppemyrene ble dannet. I de ytre kyststrøkene er nedbørsmengdene ikke spesielt høye, slik at myr i skånende terreng normalt ikke skulle oppstå her. Men fordi landskapet har vært skogløst lenge, har torven hatt gunstige vilkår til å bygge seg opp. Fravær av trær som kan suge opp vann fra jorda, øker torvdannelsen.

Terrengdekkende myr er ikke vanlig på Askøy. En årsak til dette kan være at områder har blitt avtorvet for å skaffe brensel i det skogløse landskapet. Denne avtorvingen kan ha resultert i at det ble dannet et knausete landskap med mye berg i dagen. Dette skal være en viktig årsak til det berglendte og "grå" landskapet på Sotra (Krzywinski 1996), og det er typisk også for vestkysten av Askøy og flere av øyene i Hjeltefjorden. På Kalsøy utenfor Davangervågen ligger det en terrengdekkende myr som er den beste registrerte forekomsten av denne naturtypen i kommunen. Her har torven bygget seg opp i minst 1 m tykke lag, men sporene etter torvtekt er tydelige som skarpe erosjonskanter (Figur 7).

Figur 7. På Kalsøy ligger det mye torv som dekker terrenget. Slik myr kalles teppemyr og har trolig vært vanlig på vestkysten av Askøy. Torven er spadd vekk og det grå berget ligger i dagen.

Figur 8. I gjengroingsmyr (blautmyr) er gytjeblererot en karakteristisk plante sammen med dikesoldogg.

Den terrengdekkende myren består av en svært næringsfattig torv dominert av lyng og halvgras som røsslyng, klokkelyg, storbjønnskjegg og torvull. Myrvegetasjonen kan være helt eller delvis ombrotrof, noe som betyr at torven kun får tilført næring gjennom nedbøren. I de minerotrofe myrene får torven tilført næring fra fjellgrunnen og lausmasser som ligger under. På disse myrene inngår arter som duskull, pors, blåtopp, rome, kornstarr, slåtestarr og stjernestarr. I de blaute gjengroingsmyrene er arter som hvitmyrak, dikesoldogg, gytjeblererot (Figur 8), bukkeblad, dystarr og trådstarr karakteristiske. Nøkkesiv er en sjelden myrplante som er registrert på enkelte gjengroingsmyrer. Velutviklet rikmyr er ikke registrert, men fragmenter av rikere myr forekommer, med arter som tvebustarr og loppestarr. Disse områdene er så små at det ikke er funnet grunnlag for å kartlegge dem.

Det har vært en del skogreising på mange av myrene på Askøy. Spesielt sør for Berland og andre steder nord i kommunen er det blitt plantet mye sitkagran på torvjord og i lynghei.

Rasmark, berg og kantkratt (B)

Denne naturtypen omfatter vegetasjon på grunnlendt eller ustabil, tørr mark og opptrer i overgangen mellom skog og åpen mark, på bergknauser, på tørre, steinete bakker, skrenter og strandberg ved havet. Naturtypen dekker typisk nokså små arealer, men kan likevel være voksested for en rekke interessante og sjeldne arter som er bundet til tørre, åpne steder med god tilgang på lys.

I Askøy er det ikke registrert områder med typisk rasmark fordi høye fjell mangler. Uten store bratte fjellsider blir det ikke utviklet rasmark eller steinete bakker.

Landskapstrekkene i deler av Askøy følger et mønster med slake skråninger som vender mot øst, mens bratte stup vender mot vest og sørvest. Dette skyldes lagdelingen i gneisene i grunnfjellet. Vest i kommunen blir det dermed dannet bratte klipper som står eksponert mot Hjeltefjorden (Figur 1). Dette er tydelig både på vestsiden av Askøy og på flere av de små øyene. På Midtre Rotøy ble det registrert en liten forekomst av den sjeldne bregnen havburkne (Figur 3 og 10). Den vokser i horisontale sprekker i de vertikale strandklippene på vestsiden av øyen. Den mørke fargen på berggrunnen tyder på innslag av amfibolitt i den ellers fattige gneisen. Amfibolitt er en basisk bergart som kan ha sprekkdannelser med forvittringsjord. Dette gir grunnlag for en rikere flora enn der det er gneis. På amfibolitten i strandklippene på Midtre Rotøy finnes det også flere trær med kristtorn.

Havburkne er avhengig av at noe sollys slipper inn, og derfor er sprekken alltid vendt mot sør eller vest. Berget med havburkne ligger like over flomålet, men planten vokser godt beskyttet under overheng der det er et konstant drev av fuktig havluft. Overhengen i berget er avgjørende for å oppnå høge temperaturer og minimalt med frost om vinteren. Dermed kan denne bregnen vokse på kysten av Hordaland, ikke langt fra de nordligste forekomstene i verden som ligger litt lenger nord på Vestlandet. Havburkne vokser en rekke steder på vestsiden av Sotra, mens voksestedet i Askøy ligger relativt langt øst i et klimatisk grenseområde. Nærmeste voksested er Vindenespollen i Fjell.

Blankburkne vokser sammen med havburkne, og den er forholdsvis vanlig og finnes mange steder i strandklipper på vestkysten av Askøy. Havburkne finnes aldri i berg som vender mot nord. Men her forekommer en annen bregne, hinnebregne som unngår direkte solinnstråling siden de tynne bladene ikke tåler uttørring. Nordvendte berg med hinnebregne er ikke knyttet til havet, og finnes også i andre deler av kommunen. Dette er en enhet som ikke er beskrevet i

Figur 9. Purpurlyng vokser i lynghei og i lune bergskårer på vestsiden av Askøy.

Figur 10. I strandklipper på Midtre Rotøy vokser det havburkne i de horisontale sprekkene. Bergarten er amfibolitt og vitringsflaten tyder på at berget inneholder kalk.

DN-håndbok 13. Nordvendte berg kan være rike på kryptogamer, og her finnes det flere rødlistearter, spesielt på sørsiden av Askevatnet. Sørvendt berg med purpurlyng er karakteristisk i lyngheilandskapet på flere av øyene, men planten finnes også på vestlige og nordlige deler av Askøy (Figur 9). Purpurlyng kan brukes til å skille ut den vestlige delen av Askøy i en egen klimatisk underseksjon som er mer oseanisk enn den østlige delen av kommunen.

Kulturlandskap (D)

Kulturlandskap er landskap påvirket av menneske, og det gjelder egentlig svært mye av naturen omkring oss. Men i denne sammenhengen bruker en begrepet kulturlandskap om naturtyper der menneske har hatt, og har en avgjørende rolle for utformingen av vegetasjonstypen (seminaturlig vegetasjon) og dermed utvalget av arter. Dette gjelder først og fremst i tilknytning til jordbrukslandskapet. Gjennom ulike bruk, både når det gjelder driftsformer og kontinuitet, har det blitt utformet mange ulike leveområder for planter og dyr i kulturlandskapet. For mange av artene er det trolig de gode lysforholdene som er spesielt viktige. Artene er også tilpasset et magert jordsmonn uten mye bruk av gjødsling. Jordforbedring forekommer normalt ikke utover det som blir naturlig tilført av gjødsel fra husdyr på beite. Marken blir heller ikke pløyd.

Områdene som skal kartlegges er dem med spesiell verdi for biologisk mangfold, både ved høy artsrikdom og med spesielt godt tilpassede arter. Flere av artene er i tilbakegang eller helt borte fordi habitatene er blitt sjeldnere og sterkt forringet i forhold til det de en gang var. En typisk art som prestekrage var vanlig i kulturlandskapet for noen få tiår tilbake. Den vokste i store mengder på beite- og slåttemarkene på Herdla (Stig Guntveit pers.medd.). I dag er det bare en liten forekomst igjen av prestekrage på Lille Kalsøy. Her vokser den sammen med andre kulturmarksarter som svartknoppurt, rødknapp, rundskolm (Figur 11), storblåfjær, stemorsblom, gjeldkarve, følblom, tunbendel, stormaure og åkertistel. Flere av disse artene er sjeldne eller mangler helt andre steder i kommunen. Tunbendel er trolig blitt innført til Herdla av tyskerne under krigen, og planten ser ut til å klare seg bra her (Figur 12). Den er også registrert i en veikant på Ask. Som kulturlandskap står Herdla i en særstilling, med den store åpne og flate sletten som ligger på tykke lag med lausmasser.

På Herdla har det som i resten av kommunen skjedd en endring i de kulturbetingete vegetasjonstypene ved at det blir benyttet kunstgjødsel. Markene blir pløyd og sådd til med hurtigvoksende gras. Det har fortrenget arter fra det gamle jordbrukslandskapet til kantsoner i landskapet, slik som i kanten av traktorvegen og flystripa (Rosef 1998). Når Rosef har kartlagt kulturmarker i Askøy, har hun også tatt med områder som er blitt pløyd og gjødslet. Slike lokaliteter er utelatt i kartleggingen av biologisk mangfold siden de ikke oppfyller kravet til at naturtypen skal være drevet på tradisjonelt vis.

I Askøy har det som ellers på Vestlandet skjedd en betydelig grad av gjengroing i områder som tidligere ble slått og beitet. Mange av områdene med utmarksbeite har blitt til skog og kratt fordi de ikke lenger er i bruk. Her brer treslagene om seg, både furu, bjørk og andre lauvtrær. Det er også blitt plantet mye gran som har bidratt til å lukke igjen de gamle kulturlandskapene. På vestkysten av Askøy og på flere mindre øyer det også blitt plantet mye buskfuru. I noen tilfeller vil det være ønskelig å fjerne kulturskogen der dette har forringet verdien av kulturlandskapet. Et eksempel er naturbeitemarken på Ystøya (Figur 13).

Figur 11. Rundskolm er knyttet til det åpne slettelandskapet på Herdla og Lille Kalsøy. Naturtypene og floraen i dette området skiller seg vesentlig fra Askøy.

Figur 12. Tunbendel er en sørøstlig art som bare finnes noen få steder på Vestlandet. Den vokser på Herdla og det var trolig tyskerne som brakte den hit under krigen.

Naturbeitemark er grasdominert beitemark som har vært lite eller ikke gjødslet, når vi ser bort fra det som blir tilført naturlig fra husdyrene. Områder med denne naturtypen finnes gjerne i overgangssonen mellom innmark og skog. Slike områder er ofte dominert av beitegras som sølvbunke, engkvein, knegras og finnskjegg. I artsrike utforminger inngår en rekke beite-tilpassede urter som småengkall, harerug, storblåfjær, blåklokke, fagerperikum, firkantperikum, kystgrisøre, kystmyrklegg, kystmaure, flekkmarihand, smalkjempe og øyentrøst. Flere av disse artene var vanligere i kulturlandskapet før, og i dag finnes de helst i den delen av kommunen som har minst skog, fortrinnsvis i de vestlige områdene.

Kulturlandskapet som dekker forholdsvis store areal på vestkysten av Norge er kystlyngheien (Fremstad *et al.* 1991). Dette skogløse beltet er i fylket mest karakteristisk for øyene som ligger lenger vest, for eksempel Sotra og Øygarden, men forekommer også på den vestlige og nordlige delen av Askøy. Kommunen ligger i grenseområdet for lyngheiens utbredelse mot øst, og overgangen mot et skogdekt landskap er karakteristisk mange steder i kommunen. I den vestlige delen av Askøy er de klimatiske forutsetningene for å kunne drive lyngheia oppfylt. Vintrene må ikke være kaldere enn at beitedyr kan gå ute heile året. Den vintergrønne røsslyngen har beiteverdi også om vinteren, og planten tåler godt nedbeiting. Der røsslyngen ble høgvokst og forvedet måtte den brennes, og dette var en del av de tradisjonelle metodene i lyngheidriften. Selv om saubeiting forekommer, er det ikke registrert områder med lynghei som holdes godt i hevd på tradisjonelt vis i kommunen. Derfor er røsslyngen blitt grovvokst og i dårlig stand de fleste steder.

Arealet med lynghei på Askøy er blitt sterkt redusert de siste 30 årene. Vegetasjonskartet som ble utarbeidet av Håland og Losvik i 1976 viser at store arealer med lynghei dekket spesielt områdene nordvest i kommunen. I dag er det langt mer skog i dette området, både etter naturlig gjengroing og ved planting. Hele området øst for Fauskangerpollen mot Hauglandsosen er tidligere kartlagt lynghei som er blitt sterkt tilplantet med gran og sitkagran, og i dag er det tette og mørke kulturskoger som preger landskapet her.

Lyngheien som ligger lengst ut mot Hjeltefjorden er i best stand, altså minst gjengrodd, og det er flere grunner til det. Klimapåkjenningen er større enn i øst, og med mye vind og kjølig løkalklima tar det lengre tid for skogen å vokse opp. Det er også større avstand til eksisterende skog, og dermed er ikke kilden til frø som kan vokse opp til nye trær så lett tilgjengelig som i skogløse områder i øst. Endelig kan det synes som det er flest beitedyr i utmarken i den vestlige delen av kommunen. Det gir et viktig bidrag til å holde landskapet i hevd. Men noen sauer her og der er ikke nok til å endre hovedinntrykket, nemlig at arealene med lynghei har gått sterkt tilbake.

Kystlyngheien i Askøy er generelt i dårlig stand med mye høy, forvedet og grovvokst røsslyng. Slik lyng er uegnet som beiteplante. Spesielt på relativt lune steder har eineren breidd om seg til tette kratt (Figur 14). Det krever derfor omfattende brenning, hogst og andre tiltak om disse heiene skal settes i stand. Likevel finnes det mindre områder der lyngheien er i relativt bra stand, med lite forvedet røsslyng. Slike områder finnes særlig på øyene i Hjeltefjorden, for eksempel Storoksen, Storøya, Kalsøy og Midtre Rotøy. På disse øyene forekommer det lokalt mye purpurlyng som danner en tørr heivegetasjon i sørvendte bergskråninger. I denne delen av fylket forekommer denne sterkt oseaniske lyngplanten ikke østenfor Askøy.

Figur 13. På Ystøya er det naturbeitemark, men deler av øya er tilplantet med buskfuur.

Figur 14. Lynghei som holder på å gro til med einer er vanlig både i Askøy og ellers på ytre Vestlandet. På bildet sees også purpurlyng og kristtorn. Fra Midtre Rotøy.

Ferskvann/våtmark (E)

Denne naturtypen omfatter områder med åpent ferskvann som elver, bekker, større og mindre innsjøer. Mange arter er direkte knyttet til vann og vassdrag. Både i skogsområder og i intensivt drevne jordbruksområder kan ferskvannslokaliteter være artsrike habitater og viktige spredningskorridorer. Spesielt bekker mellom vann er effektive i så måte. Generelt sett er mange ferskvannslokaliteter i stor grad blitt utsatt for ulike inngrep. Viktige trusler er bl.a. drenering, steinfyllinger, bekkelukking, bekkeutretting og forurensning. På Askøy er dette reelle trusler mot flere av vassdragene, spesielt i tettbygde strøk.

Vassdragene i Askøy kommune er små som en følge av den kuperte topografien med små høydeforskjeller og ingen større hoveddaler. Noen av de kartlagte ferskvannene er tilknyttet kulturlandskapet. Enheten rik kulturlandskapssjø er ferskvann som ligger i områder med aktivt jordbruk. Næringsrikdommen i vannet er dels et resultat av tilsig fra markene omkring, men kan også skyldes næringsrike lausmasser på bunnen. De rike kulturlandskapssjøene som er kartlagt har en vegetasjon med høyst vanlige arter, og det er ikke funnet grunnlag for å vurdere dem til mer enn lokal verdi. En karakteristisk art som takrør er ikke registrert i Askøy. Forekomster med sverdlilje og åkersvinerot indikerer god tilgang på næring i vannet (jfr. Håland og Losvik 1976). Enheten rik kulturlandskapssjø er lite utbredt i kommunen, selv i vann som ligger nær inntil jordbruksområder.

Ved de store vannene øst på Askøy er det lite eller ingen sumpvegetasjon langs kanten. Ofte går skogen helt ut mot vannbredden. Starrbelter med flaskestarr og trådstarr går igjen i mange bukter i store vann. Andre vanlige sumpplanter som dominerer kantsonen av vann og i bekker er elvesnelle, gullduk og strandrør.

På finkornet sandbunn finnes gode vilkår for vegetasjon på mudderbanker, med kortskuddsplanter som botnegras, krypsiv og tjønngas (Figur 15). Disse vokser på steder med grunt vann hvor vilkårene for høye sumpplanter er dårlige.

Nord og vest i Askøy ligger det en rekke mindre tjørn som ofte er helt eller delvis omkranset av myr. Slike tjørn gror til og blir til myr etter hvert som de fylles opp med torv. Vegetasjonen i kanten av myrtjørnene er generelt fattig fordi sur torvjord er svært utbredt.

Figur 15. Tjønngas vokser med små rosetter på finkornet bunn der det er grunt vann.

Skog (F)

Skog omfatter områder der trær dominerer, men blant naturtypene finnes det også tresatte områder som blir regnet med til enheter under kulturlandskap (for eksempel hagemark og parklandskap). Etter fjell er skog den mest utbredte naturtypen i Norge. Om lag 37% av landarealet er skogdekt. Av det totale skogarealet på landsbasis er ca. 55% barskog og 45% lauvskog (bare 1% er edellauvskog). Det skogdekte arealet øker etter hvert som utmarken gror igjen. Skog finnes i svært mange utforminger alt etter klima, jordsmonn og topografi, og den danner dermed mange ulike leveområder. Over halvparten av alle landlevende dyr som er registrert her i landet, er knyttet til skogen. Også mange rødlistearter hører til dette økosystemet. Artsrike grupper som insekt og sopp utgjør langt de fleste.

Hovedtyngden av skogen på Askøy finner vi på den østlige delen av øya, og her dekker furuskogen forholdsvis store arealer (Figur 16). Her er det innslag av gammel skog i stor kontrast til mye av skogen på Askøy som er ung og av første generasjon. Mot vest og nordvest skjer det en gradvis uttynning av skogen mot et mer åpent landskap. Skogen som finnes i områdene vest for Kolavåg, Davanger og Fromreide har et yngre preg sammenlignet med den mer grovokste furuskogen som forekommer i det kuperete terrenget rundt Åsebø, vestsiden av Askevatnet og øst for Ramnanger. Det er her vi finner de største skogbruksområdene på Askøy, med en rekke skogsveier, hogstflater og granplantefelt. Kulturskogen dekker store arealer av den midtre delen av kommunen. Gran og sitkagran har blitt til høye trær og tett kulturskog etter en omfattende planting på 1960-tallet.

Det er bare rester igjen etter den gamle, naturlige furuskogen på Askøy. Meåsen som ligger i det kuperete terrenget nord for Davanger er et slikt område som er kartlagt som kystfuruskog (Figur 17). Her er det innslag av grovokst furu med stammediameter på over 60 cm. Mange trær er 130-150 år gamle, kan hende også over 200 år. I vegetasjonen inngår kystplanter som klokkelyng, rome og pors sammen med mye røsslyng og blåtopp. Det er ikke registrert kystfuruskog med purpurling i kommunen.

På glimmerskifer øst i kommunen finnes noe rikere furuskog med kravstore arter i vegetasjonen, slik som liljekonvall, kantkonvall, lundgrønnaks og sanikel. Noen av artene, som breiflangre, bergperikum og skogstarr er knapt registrert andre steder i kommunen. I furuskogen her er det fragmenter av kalkskog blant lågurtskog som er best utviklet på forvittringsjord langsmed Hopsvatnet. Lokalklimaet er også gunstig her med god innstråling og lite vind. Den rike furuskogen forekommer i bratt og utilgjengelig terreng i et område som eller vanskelig å utnytte til andre formål.

I de bratte liene ved Hopsvatnet og Askevatnet er det også edellauvskog i veksling med furuskogen. Denne skogen som er dominert av ask, alm og lind opptrer der jordsmonnet er ekstra dypt og næringsrikt. Feltsjiktet er karakterisert av store mengder ramsløk, og ellers forekommer kusymre, tannrot, vårmarihand og myske (Figur 18). Grasene skogsvingel og lundgrønnaks dominerer i deler av skogen, mens hengeaks forekommer mer spredt.

De rike skogene i Ask-området følger den bestemte terrengformasjonen med steile berg som går i nordvestlig retning. Skogen er utviklet på rasmateriale og forvittringsjord som er dannet under de mange berghamrene. Det er sjelden å finne såpass grovokst edellauvskog så langt vest, og som naturtype står denne skogen i en særstilling, ikke bare i en kommunal sammenheng men også i forhold til Vestlandet for øvrig. Edellauvskogbestandene ved Ask har en rik vegetasjon som avviker sterkt fra den øvrige naturen på Askøy, noe som også tidligere er påpekt av Håland og Losvik (1976).

Figur 16. Fra Storåsen mot Båtavikvatn og Silkesåta. I dette området blir det drevet mye skogbruk, mer enn på dette bildet som er fra 1985.

Figur 17. Gamle furutrær i skogen på Meåsen, lok. 18 (t.v.). Nikkevintergrønn er en karakteristisk art blant lyngplantene i furuskogen (t.h.).

Hassel er det edellauvtreslaget som er best tilpasset klimaet og terrengformene i kommunen. Den er vanlig som underskog i både furuskog og edellauvskog. Det finnes mange små forekomster med hasselskog oppunder bergskråninger, for eksempel ved Kleppe og andre steder. Ved Kyrkjevika nord for Ask ble det for en del år siden registrert en verneverdig hasselskog (Øvstedal og Sæthre 1986), men etter dagens tilstand er det er ikke grunnlag for å vurdere denne skogen til mer enn lokal verdi.

Eik finnes også flere steder i kommunen, og som et av de varmekjære edellauvtrærne har den et fortrinn fordi den ikke er så avhengig av dyp næringsrik jord som for eksempel alm og ask. Ved Fromreide er eiken ganske vanlig i kulturlandskapet og tilgrensende områder, men her som mange andre steder på Askøy er det bygget hus og hytter som gjør at eikeskogen ikke er aktuell å kartlegge som naturtype. Vegetasjonen i eikeskogen er dominert av blåbær eller beitegras som sølvbunke, smyle og engkvein. Forekomstene av eikeskog i kommunen er alltid små.

Svartor er karakteristisk for fuktige steder, og den danner sumpskog i kantsoner av vann og langs bekker. Rikere sumpskog med karakterartene slakkstarr og ullmose er registrert ved Ask. Mens svartor er et nokså vanlig treslag i kommunen, er det typisk at gråor mangler helt. Gråorens østlige utbredelse i fylket er velkjent, og Askøy ligger akkurat for langt vest for dette treslaget. Svartoren har også grodd til på gammel kulturmark som ikke lenger er i hevd. På slike steder finner vi dessuten mye bjørkeskog. Mye av den gjengroende lyngheien og grasmarken vest i kommunen er i ferd med å bli til bjørkeskog. Det er mye første generasjon med bjørkeskog på hele Askøy.

Figur 18. I edellauvskog og rikere furuskog på Ask finnes en rekke kravstore arter som myske (t.v.) og vårmarihand (t.h.).

Havstrand/kyst (G)

Havstrand/kyst omfatter naturtyper som står i forbindelse med saltvann eller saltvannpåvirkede miljøer, og i tillegg noen habitater under vatn i grunne områder (grunne strømmer, undervasseng, brakkvannspoller og brakkvannsdelta). Områder mellom land og hav byr på spesielle levevilkår og inneholder flere naturtyper og arter som er sjeldne. Et stort press på strandområdene mange steder gjør det viktig å få kartlagt de viktigste områdene slik at en i størst mulig grad kan unngå inngrep her.

Innenfor naturtypen havstrand/kyst i Askøy kommune står Herdla i en særstilling. Ingen andre steder i fylket ligger det så store mengder morene og andre lausmasser i strandsonen som er avsatt på slutten av siste istid. Det gir grunnlag for å få dannet flere ulike strandtyper av stor utstrekning. Her finnes både sandstrand, rullesteinstrand, blokkstrand og leirstrand. Blant noen av strandplantene kan nevnes strandreddik og strandarve som er sjeldne andre steder i fylket.

Forvaltningen av naturvernområdene på Herdla er blitt et kompromiss mellom mange kryssende interesser. De viktigste fugleområdene på Herdla ble vernet som naturreservat (1,3 km²) i 1985, mens et område med fuglelivsfredning (3,2 km²) strekker seg fra reservatgrensen i sør og tvers over Herdleflaket. Det er ikke utført kartlegging av naturtyper i verneområdene siden disse arealene er sikret gjennom naturvernloven.

På sørvestsiden av Herdla der det ikke er verneområde, ligger det en moreneklintkyst som det ikke finnes maken til i fylket. Her inngår en langstrakt kystlinje med svakt skrånende strand av avrundet småstein og grus. Det er sparsomt med vegetasjon her, men østersurt er en sjelden plante som er tilpasset å vokse på slik strand (Figur 5). Basert på de spesielle kvartærgeologiske avsetningene er Vestrefjæra tidligere blitt vurdert som et særlig verneverdig område av nasjonal interesse (Lundberg 1992). Også på sørsiden av Herdlesundet mot Håpolden ligger det interessante strandforekomster, og her vokser det havsivaks i to strandbukter. Disse lokalt viktige forekomstene er av Lundberg (1992) vurdert som verdifulle supplement til strendene på Herdla.

Et interessant strandområde ligger på sørsiden av Berlandssundet (Figur 19). Her på østsiden av Askøy er strendene bedre beskyttet og mindre utsatt for erosjon fra bølger og tidevann. Fordi det ligger store mengder finkornet materiale av sand i blanding med grus, har det blitt utviklet mange strandenger i Berlandssundet. Her vokser noen av de mest sjeldne karplantene i Askøy. Grusstarr er en nordlig strandplante som det finnes svært lite av i Hordaland (Figur 20). Den vokser til dels sammen med buestarr som er en annen nordlig art. Pusleblom er en strandplante med en sørlig utbredelse som finnes i Berlandssundet.

Enkelte steder ligger det mer eller mindre isolerte bassenger innenfor strandsonen som står i forbindelse med sjøen gjennom en tidevannskanal. Slike brakkvannspoller kan ha en spesiell flora av arter som skjoldblad, pølstarr og pollsivaks. De naturlige brakkvannsmiljøene kan ofte være truet av at tidevannskanaler blir utvidet for å bedre sirkuleringen av saltvannet i trange poller.

Figur 19. Strandengene ved Berlandssundet har en interessant flora. I forgrunnen sees sverdlilje. I den beitede vegetasjonen vokser bla. pusleblom som er en rødlisteart.

Figur 20. I strandvegetasjonen ved Berlandssundet vokser det grusstarr som er en strandplante med nordlig utbredelse i Norge.

RØDLISTEARTER

GENERELT

Rødlister har en sentral plass i kartleggingen av biologisk mangfold. Både som kriterium for verdisetting av naturtypeområder og som kartleggingsobjekt.

En rødliste er en oversikt over arter som er sjeldne, truet eller i tilbakegang. Mange av disse artene er sterkt spesialiserte arter med avgrenset utbredning og små leveområder. Andre er arealkrevende arter som er i tilbakegang grunnet fragmentering av leveområdene. Mange arter på rødlisten er naturlig sjeldne og krever av den grunn spesielle hensyn. En del av artene ”nederst” på listen (DC og DM) er plassert der mest av ”føre var” grunner fordi vi har liten kunnskap om dem. En rødliste kan òg inneholde arter som er i fremgang, men som i nær fortid har hatt sterkt reduserte bestander.

IUCN (International Union for the Conservation of Nature) gir ut slike lister på verdensbasis og mange land har nå gitt ut nasjonale rødlistene. Den offisielle norske rødlisten blir utgitt av Direktoratet for Naturforvaltning. De siste årene har også enkelte Fylkesmenn utgitt fylkesvis (regionale) rødlistene. Meningen med regionale rødlistene er å rette økt fokus på arter som er truet regionalt og lokalt og som kanskje ikke blir fanget opp i nasjonal sammenheng. Noen arter på den nasjonale rødlisten kan være relativt vanlige regionalt og lokalt. I slike tilfeller har det aktuelle fylket eller den aktuelle kommunen et særskilt forvaltingsansvar.

Rødlister må revideres relativt ofte etter hvert som kunnskapen om artene øker (situasjonen for enkelte arter kan òg endre seg relativt raskt). Mange av artene i de to siste kategoriene i rødlisten, DC og DM, særlig innenfor gruppene sopp, lav og moser, er plassert der fordi vi vet for lite om dem. Noen av disse vil kanskje bli tatt ut av rødlisten når kunnskapen om dem har blitt bedre. På den andre siden kan nye arter komme til som følge av ny kunnskap.

Rødlisten denne rapporten bygger på er Nasjonal rødliste for truede arter i Norge 1998 (DN 1999). De ulike kategoriene en finner i denne rødlisten er definert under.

Utryddet - Ex (Extinct)

Arter som har forsvunnet som reproduserende i landet. Omfatter vanligvis arter som ikke har vært påvist de siste 50 årene. ”Ex?” angir arter som har forsvunnet for mindre enn 50 år siden.

Direkte truet - E (Endangered)

Arter som står i fare for å forsvinne i nær framtid dersom de negative faktorene fortsetter å virke.

Sårbar - V (Vulnerable)

Arter med sterk tilbakegang, som kan gå over i gruppen direkte truet dersom de negative faktorene fortsetter å virke.

Sjelden - R (Rare)

Arter som ikke er direkte truet eller sårbare, men som likevel er i en utsatt situasjon, fordi de er knyttet til et avgrenset geografisk område eller en liten bestand med spredd og sparsom utbredning.

Hensynskrevende - DC (Declining, care demanding)

Arter som ikke tilhører forutgående kategorier, men som på grunn av tilbakegang krever spesielle hensyn og tiltak.

Bør overvåkes - DM (Declining, monitor species)

Arter som har gått tilbake, men som ikke blir regnet som truet. For disse er det grunn til å holde et øye med bestandssituasjonen.

KARPLANTER

I kartleggingsarbeidet ble det registrert tre rødlistearter i Askøy (Tabell 2), og det er pusleblom, samt bregnene hinnebregne og havburkne.

Tabell 2. Rødlistede karplanter i Askøy.

Rødlistestatus	Norsk navn	Vitenskapelig navn	Trusler lokalt
Sårbar (V)	Hinnebregne	<i>Hymenophyllum wilsonii</i>	ingen kjente
Sjelden (R)	Havburkne	<i>Asplenium marinum</i>	ingen kjente
Hensynskrevende (DC)	Pusleblom	<i>Anagallis minima</i>	ingen kjente

Som tabellen viser er det ingen spesielle trusler mot disse artene. Men det er selvsagt avgjørende at det ikke skjer en ødelegging eller endring av habitatene. Forekomsten til havburkne er svært liten med bare noen få individer, og av den grunn er planten sårbar da den bare vokser ett sted i kommunen. Planten opptrer helt på grensen av hva den klimatisk sett tåler.

MOSER

Det er bare registrert 1 moseart på Askøy som står på rødlisten (Frisvoll og Blom 1997). Dette kan være et uttrykk for at denne plantegruppen er dårlig undersøkt i kommunen.

Tabell 3. Rødlistede moser i Askøy.

Rødlistestatus	Norsk navn	Vitenskapelig navn	Lokalitet
Hensynskrevende (DC)	Dvergperlemose	<i>Lejeunea ulicina</i>	Hauglandsåsen mot Krabbetjern, på grov furu (1985)

LAV

Det er registrert seks rødlistede lavarter (makrolav) i Askøy (Tabell 4). I området sør for Askevatnet, mellom Litleåsen og Storåsen (Dronningen) er det blitt samlet flere sjeldne arter som kyststry, piggtrollskjegg og kystkorallav. Spesielt de nordvendte bergveggene med høy luftfuktighet ovenfor Askevatnet nord for Litleåsen i nivået 20-50 m o.h. har en interessant kryptogamflora. Opplysninger om artene er hentet fra lavdatabasen og Tønsberg et al. 1996. Rapporten fra 1996 inneholder nyere observasjoner om artene og voksestedene. Noen av lavlokalitetene på Askøy er forsøkt gjenfunnet i nyere tid, til dels med negativt resultat. Kystprikklav ble i 1993 ikke funnet igjen på en gammel lokalitet fra 1937. Dette illustrerer at de sjeldne lavartene kan være meget sårbare. I området sør for Askevatnet kan lokalitetene være truet av moderne skogbruk.

Tabell 4. Rødlistede lavarter samlet i Askøy.

Art	Rødliste	Merknad
Kystprikklav <i>Pseudocyphellaria norvegica</i>	V	Nyland/Nygård (S. Ahlner 1937). Ikke gjenfunnet av T.Tønsberg i 1993.
Kyststry <i>Usnea fragilescens</i>	DC	Ved Dronningen, på rogn (T. Lillefosse 1917). Litleåsen, 60 m o.h. (T. Tønsberg 1984)
Kystblåfjelllav <i>Degelia atlantica</i>	DC	Straumsnes, Nygård (S. Ahlner 1937) Ikke gjenfunnet av T.Tønsberg i 1993. Kolavågens nordøstligste vik, KN 868 084, våg med løvskog, vertikale bergvegger og strandklipper. L. Lindblom og H.H. Blom 2000.
Pigg trollskjegg <i>Bryoria smithii</i>	DC	Ved Dronningen, på svartor (T. Lillefosse 1917). Ikke forsøkt gjenfunnet i nyere tid.
Kystkorallav <i>Bunodophoron melanocarpum</i>	DC	Hanøy, fuktig bergvegg (E. Klinkenberg 1977). Litleåsen 20 m o.h., bergvegg mot Askevatnet KN 907 108 (H.H. Blom 1984). Bergvegg NV for Litleåsen, 40-50 m o.h., KN 906 106 (T. Tønsberg 1997).
Sandbrunbeger <i>Cladonia humilis</i>	DM	Hop (T. Lillefosse 1917). Ikke forsøkt gjenfunnet i nyere tid.

SOPP

Følgende sju rødlistearter av sopp er blitt samlet fra Askøy (Tabell 5). Data fra Norsk soppdatabase.

Tabell 5. Rødlistede sopparter samlet i Askøy.

Art	Rødliste	Lokalitet
Lurvesøtpigg <i>Bankera fuligineoalba</i>	R	Skogvik i Ask. (R. Hvoslef 1958)
Sleip jordtunge <i>Geoglossum glutinosum</i>	DC	Herdla (F.E. Eckblad 1975)
Brunsvart jordtunge <i>Geoglossum umbratile</i>	DC	Herdla (F. E. Eckblad 1975) Ask kirkegård, KN 918 105 (F. E. Eckblad 1975)
Gullbittersopp <i>Gymnopilus junonius</i>	DC	Kleppestø, gressmark ved sjøen (A. Søsnes 1982)
Grå trompetsopp <i>Pseudocraterellus undulatus</i>	DC	Askøy (N. Holm 1978)
Blomkålsopp <i>Sparassis crispa</i>	DC	Åsebø, ved Lonevatnet, i furuskog med einer (G. Bratsberg & B. Skogstrand 1991).
Kullskorpe <i>Ustulina deusta</i>	DC	Ask, på stubber av ask og lønn (F.E. Eckblad 1975)

LITTERATUR

- Dahl, E., Elven, R., Moen, A. & Skogen, A. 1986. Vegetasjonsregionkart over Norge 1:1 500 000. – Nasjonalatlas for Norge, kartblad 4.1.1. Statens kartverk, Hønefoss.
- Danielsen, I. 1996. Handlingsplan for truede og sårbare viltarter i Hordaland - med rødliste. MVA-rapport 2-1996. 74 s.
- Direktoratet for Naturforvaltning 1996. Viltkartlegging. DN-håndbok 11. 112 s.
- Direktoratet for Naturforvaltning 1999. Nasjonal rødliste for truede arter i Norge 1998. DN-rapport 1999-3. 162 s.
- Direktoratet for Naturforvaltning 1999. Kartlegging av naturtyper. Verdisetting av biologisk mangfold. DN-håndbok 13.
- Fremstad, E. 1997. Vegetasjonstyper i Norge. – NINA Temahefte 12. 279 s.
- Fremstad, E. & Moen, A. 2001. Truede vegetasjonstyper i Norge. – Norges teknisk-naturvitenskap. Univ. Vit.skapsmus. Rapp. bot. serie 2001-4. 231 s.
- Fremstad, E., Aarrestad, P. A. & Skogen, A. 1991. Kystlynghei på Vestlandet og i Trøndelag. Naturtype og vegetasjon i fare. – NINA Utredning 029. 172 s.
- Frisvoll, A.A. & Blom, H.H. 1997. Trua mosar i Noreg med Svalbard. Førebelse faktaark. Botanisk notat 1997-3, NTNU. 170 s.
- Fægri, K. 1960. Maps of distribution of Norwegian plants. I. The coast plants. Univ. i Bergen. Skr. 26.
- Håland, B. & Losvik, M. 1976. Botanisk undersøkning av Askøy kommune, Hordaland. Univ. i Bergen. Rapp. 1: 40 s.
- Krzywinski, K. 1996. Det grå riket. – s. 17 – 96 i Akselberg, G., Askvik, H., Fyllingsnes, F., Geber, Ø. og Krzywinski, K.: Fjell bygdebok. Band I. Natur- og kulturhistoria fram til 1700. Fjell kommune.
- Lundberg, A. 1992. Havstrand i Hordaland. Regionale trekk og verneverdiar. DN-rapp. 1992-2.
- Moen, A. 1998. Nasjonalatlas for Norge. Vegetasjon. – Statens kartverk, Hønefoss. 199s.
- Ragnhildstveit, J. & Helliksen, D. 1997. Geologisk kart over Norge, berggrunnskart Bergen – M 1: 250.000. Norges geol. unders.
- Rosef, L. 1998? Botanisk undersøkelse av kulturmark i Askøy kommune. Artslister og vurderinger. Vedlegg til kommunedelplan for kulturminne 2001-2004.
- Tønsberg, T., Gauslaa, Y., Haugan, R., Holien, H. & Timdal, E. 1996. The threatened macrolichens of Norway – 1995. Sommerfeltia 23: 1-258.
- Øvstedal, D. O. & Sæthre, H. Å. 1988. Hasselskogar i ytre Hordaland, eit verneforslag. Arboha.

SENTRALE DOKUMENT I MILJØVERNPOLITIKKEN

Fleire dokument utgjevne av styresmaktene er sentrale i forhold til biologisk mangfald. Gjennom stortingsmeldingane gir styresmaktene uttrykk for korleis ein ønskjer å forme politikken på spesielle område i åra framover. Her uttrykkjer ein gjerne politiske målsetjingar og kva verkemiddel ein vil setje i verk får å nå desse.

- St. melding nr. 13 (1992-93) om FN konferansen om miljø og utvikling i Rio de Janeiro
- St. prp. 56 (1992-93) Om samtykke til ratifisering av konvensjonen om biologisk mangfald
- St. melding nr. 31 (1992-93) Den regionale planleggingen og arealpolitikken
- Miljøverndepartementet sitt rundskriv til kommunane (T-937) ”Tenke globalt - handle lokalt”
- St. melding nr.58 (1996-97) Miljøvernpolitikk for en bærekraftig utvikling. Dugnad for framtida.
- St. melding nr. 8 (1999-2000) Regjeringens miljøvernpolitikk og rikets miljøtilstand
- St. melding nr. 42 (2000-2001) Biologisk mangfald. Sektoransvar og samordning

AKTUELLE INTERNETTADRESSER

Miljøverndepartementet	www.odin.dep.no/md
Direktoratet for naturforvaltning	www.naturforvaltning.no
Fylkesmannen i Hordaland	www.fylkesmannen.no/hordaland
Norsk Lavdatabase	www.toyen.uio.no/botanisk/lav
Norsk Soppdatabase	www.toyen.uio.no/botanisk/bot-mus/sopp/soppdb.htm
Norges Sommerfugler	www.toyen.uio.no/norlep
Norsk Hekkefuglatlas	www.fugleatlas.no
Norsk Ornitologisk forening	www.folk.uio.no/csteel/nof
Norsk Ornitologisk Forening, Hordaland	www.cyberbirding.uib.no/nof/start.php3
Norsk Soppforening	www.nhm.uio.no/botanisk/nsf/
Norsk Zoologisk forening	www.zoologi.no
Norsk Botanisk Forening Vestlandsavd.	www.uib.no/bot/nbfv
Norsk Botanisk Forening	www.alun.uio.no/botanisk/nbf/index.htm
Norsk Entomologisk Forening	www.entomologi.no
Siste Sjanse	www.sistesjanse.no

Kart og faktaark

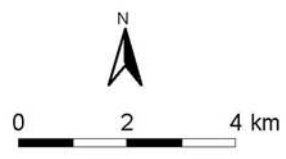
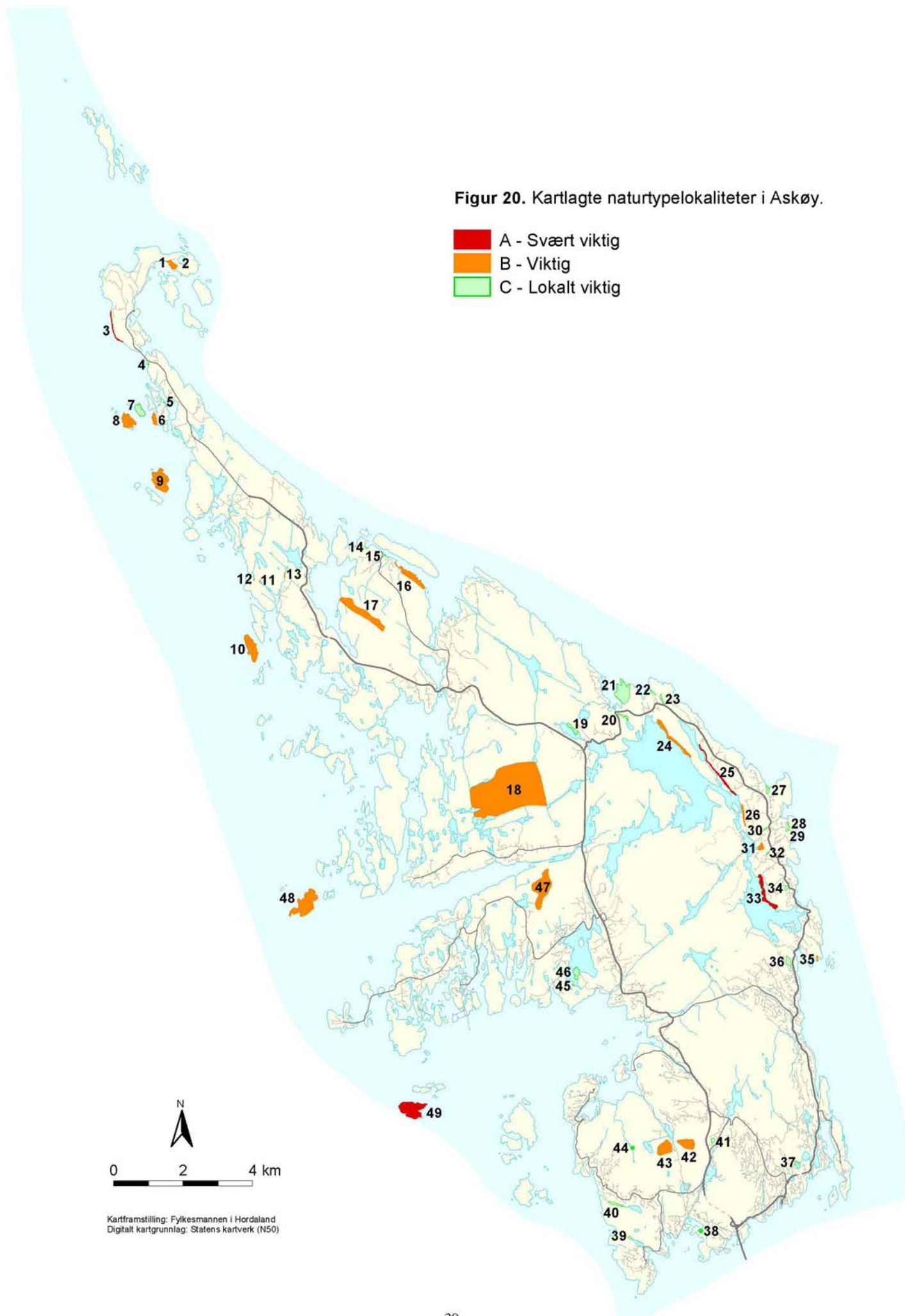
Tabell 6. Kartlagte naturtypelokaliteter i Askøy.

Lokalitet	Navn	Naturtype	Areal (da)	Verdi
1	Lille Kalsøy	Naturbeitemark (D04), Sørvendt berg (B01), Kantkratt (B02)	23,7	B
2	Lille Kalsøy nord	Nordvendt berg (B)	0,2	C
3	Vestrefjæra	Sand, grus- og steinstrender (G04)	12,4	A
4	Herdlesundet	Strandeng og strandsump (G05)	1,3	C
5	Håpollen	Strandeng og strandsump (G05)	0,8	C
6	Storhaugen	Naturbeitemark (D04)	19,3	B
7	Midtøya	Naturbeitemark (D04)	34,4	C
8	Ystøya	Naturbeitemark (D04)	62,6	B
9	Storoksen	Kystlynghei (D07)	118,3	B
10	Storøya	Kystlynghei (D07)	89,7	B
11	Råtepollen	Strandsump (G05), Brakkvannspoll (G08)	1,1	B
12	Straumvatnet	Nordvendt berg (B)	1,0	B
13	Stemmevatnet sør	Fukteng (D09)	1,8	B
14	Kyllern	Strandeng og strandsump (G05)	1,4	C
15	Berland	Strandeng og strandsump (G05)	1,8	C
16	Berlandsundet	Strandeng og strandsump (G05), Naturbeitemark (D04), Kystlynghei (D07)	67,1	B
17	Leirdalen	Intakt lavlandsmyr (A01), Sørvendt berg (B01)	152,9	B
18	Meåsen	Kystfuruskog (F12)	1306,5	B
19	Lammetona	Gammel lauvskog (F07)	15,7	C
20	Lonane	Rikere sumpskog (F06)	10,6	C
21	Hanevika	Kystfuruskog (F12)	103,5	C
22	Leirdalsvika	Fukteng (D09)	3,3	C
23	Leirdalen II	Rik edellauvskog (F01)	5,9	C
24	Stølsåsen	Kystfuruskog (F12)	59,5	B
25	Salbudalen	Rik edellauvskog (F01), Kystfuruskog (F12)	36,1	A
26	Askevatnet	Rik edellauvskog (F01)	15,0	B
27	Kyrkjevika	Rik edellauvskog (F01)	8,5	C
28	Frugardsholten	Rik edellauvskog (F01)	2,2	C
29	Frugardstjørn	Rik edellauvskog (F01)	3,0	C
30	Florida	Rik edellauvskog (F01)	2,3	C
31	Tresneset	Rik edellauvskog (F01), Rikere sumpskog (F06)	13,8	B
32	Kongshaugen nord	Småbiotop (D11)	1,8	C
33	Strømsnesvatnet	Rik edellauvskog (F01), Kalkskog (F03), Kystfuruskog (F12)	53,4	A
34	Gjeddetjørn	Rik kulturlandskapssjø (E08)	5,1	C
35	Solneset	Brakkvannspoll (G08)	2,7	B
36	Møllarvatnet	Rik kulturlandskapssjø (E08)	13,5	C
37	Rotavatnet	Mudderbank (E02)	3,6	C
38	Strusshamn sør	Nordvendt berg (B)	0,2	C
39	Pøyla	Brakkvannspoll (G08)	3,6	C
40	Tresvannbekken	Fukteng (D09)	12,4	C
41	Nedre Kleppe	Rik kulturlandskapssjø (E08)	6,3	C
42	Krokåsdalen øst	Naturbeitemark (D04), Skogsbeite (D06)	60,7	B
43	Krokåsdalen vest	Skogsbeite (D06)	72,1	B
44	Follesevatnet vest	Sørvendt berg (B01)	0,2	C
45	Tveitevatnet sør	Mudderbank (E02)	1,1	C
46	Furuneset	Naturbeitemark (D04)	23,0	C
47	Dyrtomyren	Intakt lavlandsmyr (A01)	179,6	B
48	Kalsøy	Terrengdekkende myr (A03), Kystlynghei (D07)	167,9	B
49	Midtre Rotøy	Sørvendt berg (B01), Kystlynghei (D07)	136,0	A

Figur 20. Kartlagte naturtypelokaliteter i Askøy.

- A - Svært viktig
- B - Viktig
- C - Lokalt viktig

Kartframstilling: Fylkesmannen i Hordaland
Digitalt kartgrunnlag: Statens kartverk (N50)

Lokalitet	1 Lille Kalsøy	
Hovedtyper	Kulturlandskap, Rasmark, berg og kantkratt	Areal 23,7 da
Undertyper	Naturbeitemark (D04), Sørvendte berg (B01), Kantkratt (B02)	Verdi B - viktig

Områdeskildring og begrunnelse for verdivurdering

Naturen på Herdla skiller seg fra resten av kommunen på flere måter. Landskapet er flatt, og her er mye lausmasser hvor det drives jordbruk. Valen representerer et stort sletteland som de ikke finnes maken til andre steder i fylket. Floraen i dette området inneholder arter som er tilpasset landbruksjorda i et gammelt kulturlandskap. Men fordi Valen drives etter moderne metoder med en omstrakt bruk av kunstgjødsel, har mange av kulturmarksplantene antagelig blitt mye sjeldnere i dag sammenlignet med tidligere. På Lille Kalsøy finnes det fortsatt rester av planter som tilhører det gamle kulturlandskapet, med tørre enger og bakker, for eksempel stemorsblomst, rødknapp, rødknapp, steinstorkenebb og villin. Spesielt langs berget som vender mot sjøen på vestsiden er denne floraen fint utviklet. Svartknoppurt forekommer i store mengder. Ved de to små tjernene vokser det prestekrage og flere hundretalls planter av kusymre. Lenger inne på øyen er det en sump med vassgro. Flere av artene på Lille Kalsøy er ikke kjent fra andre lokaliteter i kommunen. Det er vanskelig å klassifisere Lille Kalsøy i naturtyper fordi vegetasjonen er så oppsplittet i mosaikker av mange typer. Deler av området beites, og kan klassifiseres til naturbeitemark. Uten beitingen ville det vært mer trær og busker, spesielt mer einer. I sørvendte berg som vender mot sjøen, er det naturlige nisjer for en åpen og treløs vegetasjon, men det finnes innslag av kantkratt med krossved, bustnype, steinnype og vivendel.

Registrerte rødlistearter

Karakteristiske arter

Krossved <i>Viburnum opulus</i>	prestekrage <i>Leucanthemum vulgare</i>	øyentrøst <i>Euphrasia</i> sp.
villapal <i>Malus sylvestris</i>	legeveronika <i>Veronica officinalis</i>	kystgrisøre <i>Hypochoeris radicata</i>
vivendel <i>Lonicera periclymenum</i>	gjeldkarve <i>Pimpinella saxifraga</i>	grov nattfiol <i>Platanthera chlorantha</i>
steinnyper <i>Rosa dumalis</i>	fuglevikke <i>Vicia cracca</i>	blåkoll <i>Prunella vulgaris</i>
bustnype <i>Rosa villosa</i>	gjerdevikke <i>Vicia sepium</i>	rødknapp <i>Knautia arvensis</i>
kornstarr <i>Carex panicea</i>	følblom <i>Leontodon autumnalis</i>	blåknapp <i>Succisa pratensis</i>
heistarr <i>Carex binervis</i>	storblåfjær <i>Polygala vulgaris</i>	stemorsblom <i>Viola tricolor</i>
geitsvingel <i>Festuca vivipara</i>	bergmjølke <i>Epilobium collinum</i>	kusymre <i>Primula vulgaris</i>
rundskolm <i>Anthyllis vulneraria</i>	steinstorkenebb <i>Geranium columbinum</i>	tunbendel <i>Spergularia rubra</i>
villin <i>Linum catharticum</i>	hårsveve <i>Hieracium pilosella</i>	tungras <i>Polygonum aviculare</i>
smalkjempe <i>Plantago lanceolata</i>	landøyda <i>Senecio jacobaea</i>	åkertistel <i>Cirsium arvense</i>
tiriltunge <i>Lotus corniculatus</i>	kystbergknapp <i>Sedum anglicum</i>	vassgro <i>Alisma plantago-aquatica</i>
knollerteknapp <i>Lathyrus linifolius</i>	fjellmarikåpe <i>Alchemilla alpina</i>	grøftesoleie <i>Ranunculus flammula</i>
svartknoppurt <i>Centaurea nigra</i>	stormaure <i>Galium mollugo</i>	

Andre spesielle forekomster

Inngrep og trusler

Gjengroing med einer og andre busker og trær. Lille Kalsøy er blitt mye tilplantet med buskfuru, og det er bare små restforekomster igjen av det gamle kulturlandskapet.

Aktuelle forvaltningstiltak

Holde området åpent med beitedyr. Hogge bort mest mulig av kulturskogen med buskfuru. Kunstig gjødsling må unngås.

Litteratur

Registrert av Bjørn Moe og Stig Guntveit

Dato 24.09.2002

Lokalitet	2 Lille Kalsøy nord			
Hovedtype	Rasmark, berg og kantkratt	Areal	0,2 da	
Undertype	Nordvendt kystberg (H00)	Verdi	C - lokalt viktig	

Områdeskildring og begrunnelse for verdivurdering

På nordsiden av Lille Kalsøy, i skråningen som vender mot Paddehola er det en forekomst med hinnebregne. Planten dekker 2 x 2 m av en ca. 10 m høy bergvegg. Omkring lokaliteten er det skog med buskfuur.

Registrerte rødlistearter

Hinnebregne *Hymenophyllum wilsonii* (V)

Karakteristiske arter

Kysttvebladmose *Scapania gracilis*
 stripefoldmose *Diplophyllum albicans*

Andre spesielle forekomster

Inngrep og trusler

Aktuelle forvaltningstiltak

Litteratur

Registrert av Bjørn Moe og Stig Guntveit

Dato 24.09.2002

Lokalitet	3 Vestfjæra		
Hovedtype	Havstrand/kyst	Areal	12,4 da
Undertype	Sand-, grus- og steinstrender (G04)	Verdi	A - svært viktig

Områdeskildring og begrunnelse for verdivurdering

Det meste av Herdla er bygget opp av lausmasser, og den faste fjellgrunnen stikker opp i dagen bare enkelte steder. På vestsiden av Herdla ligger den beste utformingen av moreneklintkyst i Hordaland. Morenen har en brattkant mot sjøen, og med en gradvis overgang til en slakere skråning av sand, grus og stein som bølgenes har vasket og sortert. Ved Vestrefjæra ut mot Hjeltefjorden ligger det en langstrakt rullesteinstrand. Med en utstrekning på omlag 1 km er dette den største sammenhengende rullesteinstranden i fylket.

Vegetasjonen på en rullesteinstrand er alltid lite sammenhengende pga. det grove materialet og bølgenes påvirkning med bevegelse i massene. Til gjengjeld fins det en art som er tilpasset akkurat dette miljøet, nemlig østersurt. Det er en sjelden plante fordi den krever habitat som det er lite av i fylket. På denne stranden ble den registrert med store tuer på tre steder. Andre karakteristiske arter på rullesteinstranden er strandrug, strandsmelle og åkerdylle.

Rullesteinstranden utgjør en ca. 10 m brei sone ytterst mot sjøen. Innenfor er massene mer stabile etter som de ligger i nivået over bølgeslagspåvirkningen (epilittoral). Her er det innslag av finere masser, sand i blanding med grusen. Denne sonen har et mer sluttet vegetasjonsdekke, med strandplanter og graseng, og her er småengkall en spesielt vanlig art. Mellom den indre sonen med engvegetasjon og rullesteinstranden er det ofte en skarp erosjonskant, noen steder så mye som 1 meters høydeforskjell. Vegetasjonen på den indre sonen av stranden utgjør et belte som er 5-10 m bredt, og det slutter brått inn mot et tett plantefelt med sitkagran.

Registrerte rødlistearter

Karakteristiske arter

Strandrug <i>Leymus arenarius</i>	østersurt <i>Mertensia maritima</i>
rødsvingel <i>Festuca rubra</i>	småengkall <i>Rhinanthus minor</i>
strandsmelle <i>Silene uniflora</i>	strandarve <i>Honkenya peploides</i>
åkerdylle <i>Sonchus arvensis</i>	fuglevikke <i>Vicia cracca</i>
strandstjerne <i>Aster tripolium</i>	krushøymole <i>Rumex crispus</i>
tirlunge <i>Lotus corniculatus</i>	strandkjempe <i>Plantago maritima</i>
vrandå <i>Galeopsis bifida</i>	gåsemure <i>Potentilla anserina</i>
strandkjeks <i>Ligusticum scoticum</i>	skjorbuksurt <i>Cochlearia officinalis</i>

Andre spesielle forekomster

Inngrep og trusler

Aktuelle forvaltningstiltak

Litteratur

Lundberg, A. 1992. Havstrand i Hordaland. Regionale trekk og verneverdiar. DN-rapport 1992-2. 181 s.

Registrert av Bjørn Moe

Dato 03.07.2002

Lokalitet	4 Herdlesundet		
Hovedtype	Havstrand/kyst	Areal	1,3 da
Undertype	Strandeng og strandsump (G05)	Verdi	C - lokalt viktig

Områdeskildring og begrunnelse for verdivurdering

På sørsiden av Herdlesundet ligger det et fint strandområde i en beskyttet vik. I overgangssonen mellom hydro- og geolittoralen er det utviklet et relativt stort havsivakssamfunn. Planten er ganske sjelden i Hordaland, og finnes bare på 10-15 lokaliteter. Slike samfunn er til vanlig ganske artsfattige. Som på andre havsivakslokaliteter forekommer nitrofile urter som vendelrot, mjøduert og gulldusk.

Lokaliteten er tidligere registrert av A. Lundberg. Han påpeker at denne strandsumpen utfyller og supplerer strendene på Herdla.

Registrerte rødlistearter

Karakteristiske arter

Havsivaks *Schoenoplectus maritimus*

rustsivaks *Blysmus rufus*

saltsiv *Juncus gerardii*

krypkvein *Agrostis stolonifera*

fjøresauløk *Triglochin maritima*

knopparve *Sagina nodosa*

hanekam *Lychnis flos-cuculi*

vendelrot *Valeriana sambucifolia*

mjøduert *Filipendula ulmaria*

gulldusk *Lysimachia thyrsoflora*

gåsemure *Potentilla anserina*

Andre spesielle forekomster

Inngrep og trusler

Mot øst er området avgrenset og påvirket av en steinfylling fra riksvegen. Selv om baklandet her er lagt under stein, er selve strandområdet intakt. Sør for strandsumpen ligger det en liten hytte. Det ligger en liten kai ytterst mot fjorden.

Aktuelle forvaltningstiltak

Litteratur

Lundberg, A. 1992. Havstrand i Hordaland. Regionale trekk og verneverdiar. DN-rapport 1992-2. 181 s.

Registrert av Bjørn Moe

Dato 03.07.2002

Lokalitet	5 Håpollen		
Hovedtype	Havstrand/kyst	Areal	0,8 da
Undertype	Strandeng og strandsump (G05)	Verdi	C - lokalt viktig

Områdeskildring og begrunnelse for verdivurdering

Guldbransøya ligger ved indre del av Håpollen, lengst nordvest på Askøy. Et lite basseng nord på Guldbransøya ligger avsnørt fra Håpollen, med ca. 1 m høydeforskjell i forhold til sjøen. Over denne terskelen går springfloen inn, slik at det blir dannet salt- og brakkvannsførhold i og ved bassenget. Et stort bestand med havsivaks utgjør et areal på ca. 30 x 30 m av vegetasjonen ved sumpen. Havsivaks er ganske sjelden i Hordaland, og finnes bare på 10-15 lokaliteter. Som på andre havsivakslokaliteter forekommer nitrofile urter som mjøduert og hanekam.

Registrerte rødlistearter

Karakteristiske arter

Havsivaks *Schoenoplectus maritimus*

rustsivaks *Blysmus rufus*

fjøresivaks *Eleocharis uniglumis*

musestarr *Carex serotina* ssp. *pulchella*

saltsiv *Juncus gerardii*

krypkvein *Agrostis stolonifera*

rødsvingel *Festuca rubra*

fjøresauløk *Triglochin maritima*

hanekam *Lychnis flos-cuculi*

strandkjempe *Plantago maritima*

mjøduert *Filipendula ulmaria*

Andre spesielle forekomster

Inngrep og trusler

En lokal veg går forbi lokaliteten, og vegen ligger på en steinfylling som når litt ut i strandsumpen.

Aktuelle forvaltningstiltak

Litteratur

Registrert av Bjørn Moe

Dato 03.07.2002

Lokalitet	6 Storhaugen		
Hovedtype	Kulturlandskap	Areal	19,3 da
Undertype	Naturbeitemark (D04)	Verdi	C - lokalt viktig

Områdeskildring og begrunnelse for verdivurdering

Storhaugen ligger på den sørvestlige delen av Gulbrandsøya. Terrenget har en tydelig ryggform med en bratt side mot sjøen i vest. Mot øst er terrenget småkupert og består av slakere skråninger, og her ligger det flere gårder. Storhaugen er et gammelt kulturlandskap med utmarksbeite, og marken har trolig også vært brukt som slåttemark. I dag er det tilsynelatende bare beiting i området. Den tradisjonelle driften av kulturlandskapet har frambrakt en vegetasjon dominert av gras og urter med mange arter tilpasset et magert jordsmonn uten bruk av kunstig gjødsling. Arter som småengkall, harerug, øyentrøst og storblåfjær er sjeldne i Askøy fordi moderne driftsformer er tatt i bruk på slåttemarkene for å øke produksjonen. På Storhaugen finnes disse artene og flere til, spesielt langs vestsiden mellom berg og knauser med grunnlendt jord. Lokalklimaet er mer belastet med kraftig vind fra sørvest etter som denne delen ligger eksponert mot sjøen. Dette reduserer risikoen for gjengroing mot en tettere vegetasjon med engsoleie, engsyre, mjødukt og eventuelt lyng og busker. Slike partier forekommer på østsiden av Storhaugen, og er et resultat av dypere og fuktigere jord, samt bruk av kunstgjødsel og et mindre belastet lokalklima.

Registrerte rødlistearter

Karakteristiske arter

Gulaks *Anthoxanthum odoratum*
dvergsmyle *Aira praecox*
knegrass *Danthonia decumbens*
geitsvingel *Festuca vivipara*
bråtestarr *Carex pilulifera*
harestarr *Carex ovalis*
engfrytle *Luzula multiflora*
småengkall *Rhinanthus minor*
harerug *Bistorta vivipara*
øyentrøst *Euphrasia* sp.
rylлик *Achillea millefolium*
kystarve *Cerastium diffusum*
tiriltunge *Lotus corniculatus*

blåklokke *Campanula rotundifolia*
blåknapp *Succisa pratensis*
jonsokkoll *Ajuga pyramidalis*
jordnøtt *Conopodium majus*
smalkjempe *Plantago lanceolata*
rødkløver *Trifolium pratense*
gulskolm *Lathyrus pratensis*
svartknoppurt *Centaurea nigra*
følblom *Leontodon autumnalis*
storblåfjær *Polygala vulgaris*
kystgrisøre *Hypochoeris radicata*
fagerperikum *Hypericum pulchrum*

Andre spesielle forekomster

Inngrep og trusler

Gjengroing ved redusert beiting. Bruk av kunstgjødsel vil ta knekken på det som er igjen av vegetasjon på en gammel tradisjonell slåttemark.

Aktuelle forvaltningstiltak

Vegetasjonen må beites og eventuelt også slåes på enkelte partier.

Litteratur

Registrert av Bjørn Moe

Dato 03.07.2002

Lokalitet	7 Midtøya		
Hovedtype	Kulturlandskap	Areal	34,4 da
Undertype	Naturbeitemark (D04)	Verdi	C - lokalt viktig

Områdeskildring og begrunnelse for verdivurdering

Midtøya er en av de nordligste øyene i skjærgarden på vestsiden av Askøy. Øya er ca. 300 m lang og 150 m bred. Sentralt på øya ligger det et hus som viser at det har vært bosetning her tidligere. På den siden som vender mot Midtsundet, på innsiden av øya, ligger det en liten havn. Øya har ryggform med det høyeste punktet sentralt på øya. På sørvestsiden går det bratte berg mot sjøen, mens terrenget skråner mer jevnt mot Midtsundet.

Marken som ligger omkring huset er dominert av sølvbunke, og den er utpreget ensartet og artsfattig. Jorda er dypere her enn ellers på øya, og lokalt inngår mye engsyre og englodnegras i tillegg til sølvbunke. Ut mot randsonene av øya er det mye mager jord og til dels berg i dagen. Her finnes restforekomster av kulturmarksplanter fra den tiden da marken ble slått og beitet. Det er mye vivendel i de bratte bergene i overgangen mellom grasmark og sjøen.

Det er usikkert om det er sauebeiting på Midtøya i dag. Grasmarken på øya vitner om et tidligere kulturlandskap, men det er i dag i forfall.

Registrerte rødlistearter

Karakteristiske arter

Knegras <i>Danthonia decumbens</i>	blåknapp <i>Succisa pratensis</i>
gulaks <i>Anthoxanthum odoratum</i>	fagerperikum <i>Hypericum pulchrum</i>
dvergsmyle <i>Aira praecox</i>	kystgrisøre <i>Hypochoeris radicata</i>
sølvbunke <i>Deschampsia cespitosa</i>	smalkjempe <i>Plantago lanceolata</i>
englodnegras <i>Holcus lanatus</i>	flekkmarihand <i>Dactylorhiza maculata</i>
heistarr <i>Carex binervis</i>	rosenrot <i>Rhodiola rosea</i>
vivendel <i>Lonicera periclymenum</i>	kattefot <i>Antennaria dioica</i>
kystbergknapp <i>Sedum anglicum</i>	jordnøtt <i>Conopodium majus</i>

Andre spesielle forekomster

Inngrep og trusler

Gjengroing ved opphør av beiting.

Aktuelle forvaltningstiltak

Vegetasjonen må beites og eventuelt også slåes for at kulturlandskapet skal gjenvinne sin karakter.

Litteratur

Registrert av Bjørn Moe

Dato 04.07.2002

Lokalitet	8 Ystøya		
Hovedtype	Kulturlandskap	Areal	62,6 da
Undertype	Naturbeitemark (D04)	Verdi	B - viktig

Områdeskildring og begrunnelse for verdivurdering

Ystøya ligger lengst nordvest i skjærgarden på utsiden av Askøy. Navnet Ystøya kommer av at dette er den ytterste av en rekke på flere øyer. Øya består av strandklipper med berg som skrâner rett i sjøen, og det er lite lausmasser som gir grunnlag for vegetasjon i strandsonen. Men det finnes noen mindre forekomster med grusstrand der gåsemure, strandbalderbrå, musestarr og skjorbuksurt er karakteristiske arter. Store deler av øya er dekket av jordnøtteng med innslag av gras og beitemarksplanter. Vegetasjonen er fortsatt grasdominert, og lyng spiller en helt underordnet rolle. Denne vegetasjonen har sitt opphav fra en tid da Ystøya ble mye brukt til beiting. I dag synes kulturpåvirkningen å ha opphørt, og øya er i en gjengroingsfase mot en trebevokst vegetasjon. Einer og selje er vanlige treslag som er i spredning på øya. I tillegg er det blitt plantet mye buskfuru. Kulturlandskapet på Ystøya er dermed i ferd med å gro helt til.

Det er mange krigsminner på Ystøya med grushauger, bunkerser, murer og skrapjern. Tofrøvikke er en sjelden plante som ble funnet ved en av murene. Det er sannsynlig at planten kom til øya under krigen, og siden har den klart å holde seg her. Den er avhengig av et åpent voksested og vil ikke klare seg i skog og annen tett vegetasjon.

Registrerte rødlistearter

Karakteristiske arter

Dvergsmyle *Aira praecox*
engkvein *Agrostis capillaris*
knegrass *Danthonia decumbens*
englodnegras *Holcus lanatus*
heistarr *Carex binervis*
slåttestarr *Carex nigra*
harestarr *Carex ovalis*
bråtestarr *Carex pilulifera*
kornstarr *Carex panicea*
loppestarr *Carex pulicaris*

heisiv *Juncus squarrosus*
engfrytle *Luzula multiflora*
fuglevikke *Vicia cracca*
tofrøvikke *Vicia hirsuta*
tiriltunge *Lotus corniculatus*
hanekam *Lychnis flos-cuculi*
blåknapp *Succisa pratensis*
flekkmarihand *Dactylorhiza maculata*
kystgrisøre *Hypochoeris radicata*
jordnøtt *Conopodium majus*

øyentrøst *Euphrasia* sp.
blåklokke *Campanula rotundifolia*
kystbergknapp *Sedum anglicum*
fagerperikum *Hypericum pulchrum*
jonsokkoll *Ajuga pyramidalis*
engfiol *Viola canina*
legeveronika *Veronica officinalis*
kattefot *Antennaria dioica*
skjoldbærer *Scutellaria galericulata*
strandbalderbrå *Matricaria maritima*

Andre spesielle forekomster

Inngrep og trusler

Det er plantet kulturskog med buskfuru. Øya er rik på krigsminner. Lokaliteten er truet av gjengroing til skog ved opphør av beiting.

Aktuelle forvaltningstiltak

Kulturskogen med buskfuru burde være helt eller delvis fjernet for at det opprinnelige åpne landskapet skal bevare sin karakter.

Litteratur

Registrert av Bjørn Moe

Dato 04.07.2002

Lokalitet	9 Storoksen		
Hovedtype	Kulturlandskap	Areal	118,3 da
Undertype	Kystlynghei (D07)	Verdi	B - viktig

Områdeskildring og begrunnelse for verdivurdering

Storoksen tilhører den nordvestlige delen av skjærgarden utenfor Askøy, vest for Skråmestø. Øya er ca. 500 m lang og har ryggform med 41 m o.h. som det høyeste punktet. Dette punktet er en markert kolle omgitt av bratte kanter på nord- og vestsiden. I den nordvendte siden går det en vertikal kløft som har høy luftfuktighet og mye skygge. Her finnes en stor forekomst av hinnebregne som dekker ca. 2 m² av veggen i kløften.

Storoksen består i hovedtrekk av lynghei i ulike utforminger. Den nordvendte delen er ganske fuktig, og her inngår mye klokkelyg, heisiv, storbjønnskjegg og bjønnekam. Også molte er ganske vanlig, og dette er litt spesielt såpass langt ute mot havet. På sørsiden er lokalklimaet mye varmere, og her er det en stor forekomst med purpurlyng sammen med mjølbær, krekling og heistarr. Det er noe einer her på sørsiden, men ellers er det lite av denne busken i lyngvegetasjonen på øya. Lite einer er et tegn på at lyngheien er i relativt bra stand og lite gjengrodd. Av andre treslag forekommer enkelte busker med rogn og noen få bjørker som er helst mindre enn 2 m høge. Røsslyngen er høgvoxs og grov, ofte over 0,5 m og mye forvedet. Det er et tegn på lynghei i forfall med en vegetasjon som har dårlig beiteverdi. Enkelte steder er røsslyngen tett og kortvokst som et tegn på bedre tilstand.

Registrerte rødlistearter

Hinnebregne *Hymenophyllum wilsonii* (V)

Karakteristiske arter

Røsslyng *Calluna vulgaris*
mjølbær *Arctostaphylos uva-ursi*
krekling *Empetrum nigrum*
klokkelyng *Erica tetralix*
purpurlyng *Erica cinerea*
heistarr *Carex binervis*
bråtestarr *Carex pilulifera*
heisiv *Juncus squarrosus*
storbjønnskjegg *Trichophorum cespitosum* ssp. *germanicum*

bjønnekam *Blechnum spicant*
einstape *Pteridium aquilinum*
skrubbær *Cornus suecica*
flekkmarihand *Dactylorhiza maculata*
molte *Rubus chamaemorus*

kysttvebladmose *Scapania gracilis*
kysttornemose *Mnium hornum*

Andre spesielle forekomster

Inngrep og trusler

Det er plantet kulturskog med sitkagran i et avgrenset felt nordvest på øya. Lokaliteten er truet av gjengroing til skog fordi lyngheien ikke lenger er i drift. Sitkagranen vil kunne spre seg fra der den ble plantet.

Aktuelle forvaltningstiltak

Sitkagranen bør fjernes så snart den blir hogstmoden, men helst før. Om en ønsker å restaurere et område med lynghei på Askøy burde Storoksen være velegnet. I tilfelle må lyngen svies av for å sikre tilveksten av unge friske skudd. Dette bør etterfølges av beiting for at lyngheilandskapet skal bevare sin karakter.

Litteratur

Registrert av Bjørn Moe

Dato 04.07.2002

Lokalitet	10 Storøya		
Hovedtype	Kulturlandskap	Areal	89,7 da
Undertype	Kystlynghei (D07)	Verdi	B - viktig

Områdeskildring og begrunnelse for verdivurdering

Storøya er en del av skjærgarden utenfor den nordvestlige delen av Askøy, vest for Fauskanger. Øya har en brattkant som vender mot vest, mens østsiden består av relativt slake skråninger. Mens naboøyene og landet innenfor er tilplantet med kulturskog, er det Storøya uberørt av dette. Øya har det åpne lyngheilandskapet mer eller mindre intakt. En og annen rogn og furu forekommer, noe som er et tegn på gjengroing etter opphør eller redusert bruk av øya til beiting. I vegetasjonen dominerer røsslyng, men mange steder er det et betydelig innslag av storbjønnskjegg. Store tuer med storbjønnskjegg er karakteristisk og utgjør mange steder en like høy dekning i vegetasjonen som røsslyngen. På tørre steder forekommer mjølbær og krekling, mens rome står i mengder der det er fuktige sig.

Vegetasjonen på Storøya er svært artsfattig, noe som skyldes jordsmonnet med mye grunnlendt og sur råhumus.

Lausmasser ser ut til å mangle helt. Enkelte steder ligger den harde berggrunnen i dagen, kanskje som et resultat av at øya har vært avtorvet i en tid da det ble spadd ut mye brenntorv på kysten. Røsslyngen på Storøya er ikke spesielt grovvokst, omlag 20-30 cm høy.

Registrerte rødlistearter

Karakteristiske arter

Røsslyng *Calluna vulgaris*

mjølbær *Arctostaphylos uva-ursi*

krekning *Empetrum nigrum*

kløkkelyng *Erica tetralix*

kornstarr *Carex panicea*

heistarr *Carex binervis*

storbjønnskjegg *Trichophorum cespitosum* ssp. *germanicum*

kystbergknapp *Sedum anglicum*

gullris *Solidago virgaurea*

tepperot *Potentilla erecta*

legeveronika *Veronica officinalis*

rome *Narthecium ossifragum*

flekkmariland *Dactylorhiza maculata*

rødmuslingmose *Mylia taylorii*

Andre spesielle forekomster

Inngrep og trusler

Gjengroing med trær og busker fordi lyngheien ikke lenger er i drift.

Aktuelle forvaltningstiltak

Beiting og brenning må til om en ønsker å bevare Storøya som et lyngheiområde.

Litteratur

Registrert av Bjørn Moe

Dato 04.07.2002

Lokalitet	11 Råtepollen		
Hovedtype	Havstrand/kyst	Areal	1,1 da
Undertype	Strandeng og strandsump (G05), Brakkvannspoller (G08)	Verdi	B - viktig

Områdeskildring og begrunnelse for verdivurdering

Råtepollen ligger innerst i Lille Fauskangerpollen, og som navnet sier er det dårlig utskifting av vannmassene her. Innenfor Råtepollen ligger det et basseng som er så vidt avnørt fra sjøen med en liten terskel. Isolasjonen er ikke større enn at sjøen går inn ved høgvann, i hvert fall ved springflo. Bassenget som er meget godt beskyttet har derfor karakter av brakkvann. Det ligger en strandsump innerst i bassenget, med en strandvegetasjon som dekker en sone på ca. 10 m, målt fra vann og innover land. Karakteristiske arter i dette brakkvannsmiljøet er havstarr, krypkvein, fjøresivaks og hanekam. Skjoldblad er ganske utbredt i den indre delen av stranden. Her innerst går vegetasjonen over i et belte med nitrofile høgstaude som mjødurt og vendelrot. Litt lenger inne er det mye einstape som grenser inn mot et plantefelt med sitkagran.

Registrerte rødlistearter

Karakteristiske arter

Rødsvingel <i>Festuca rubra</i>	fjøresauløk <i>Triglochin maritima</i>
krypkvein <i>Agrostis stolonifera</i>	strandkjempe <i>Plantago maritima</i>
blåtopp <i>Molinia caerulea</i>	strandkryp <i>Glaux maritima</i>
saltsiv <i>Juncus gerardii</i>	gåsemure <i>Potentilla anserina</i>
trådsiv <i>Juncus filiformis</i>	hanekam <i>Lychnis flos-cuculi</i>
saltstarr <i>Carex vaccillans</i>	skjoldblad <i>Hydrocotyle vulgaris</i>
havstarr <i>Carex paleacea</i>	vendelrot <i>Valeriana sambucifolia</i>
slåttestarr <i>Carex nigra</i>	mjødurt <i>Filipendula vulgaris</i>
kornstarr <i>Carex panicea</i>	
fjøresivaks <i>Eleocharis uniglumis</i>	

Andre spesielle forekomster

Inngrep og trusler

Det har drevet mye boss inn på stranden.

Aktuelle forvaltningstiltak

Litteratur

Registrert av Bjørn Moe

Dato 25.09.2002

Lokalitet	12 Straumevatnet		
Hovedtype	Rasmark, berg og Kantkratt (B02)	Areal	1,0 da
Undertype	Nordvendt kystberg (H00)	Verdi	B - viktig

Områdeskildring og begrunnelse for verdivurdering

Straumvatnet ligger nordvest for Lille Fauskangerpollen. Vatnet ligger i et berglendt landskap med lyngvegetasjon og plantefelt med sitkagran. I sørøst-enden av vatnet ligger det en 5 m dyp kløft som er 1-2 m brei i åpningen. Det er steile bergvegger på begge sider, og luftfuktigheten er høy siden kløften ligger nordvendt. I fuktig vær renner det en liten bekk i bunnen av kløften. Hinnebregne forekommer i store mengder sammen med oseaniske moser i denne kløften.

Registrerte rødlistearter

Hinnebregne *Hymenophyllum wilsonii* (V)

Karakteristiske arter

Bjønnekam *Blechnum spicant*
kystkransmose *Rhytidiadelphus loreus*
stortujamose *Thuidium tamariscinum*
rødmuslingmose *Mylia taylorii*
stripefoldmose *Diplophyllum albicans*
kysttvebladmose *Scapania gracilis*

Andre spesielle forekomster

Inngrep og trusler

Aktuelle forvaltningstiltak

Litteratur

Registrert av Bjørn Moe

Dato 25.09.2002

Lokalitet	13 Stemmevatnet sør		
Hovedtype	Kulturlandskap	Areal	1,8 da
Undertype	Fukteng (D09)	Verdi	B - viktig

Områdeskildring og begrunnelse for verdivurdering

Stemmevatnet ligger sør for Storavatnet og tilhører et lite vassdrag som drenerer ut i Lille Fauskangerpollen. Vegetasjonen omkring Stemmevatnet er artsfattig og dominert av flaskestarr, og det knytter seg liten interesse til den. Bekken fra Stemmevatnet renner igjennom et kulturlandskap som består dels av lynghei, dels av myr og fukteng. I en sone på ca. 1 m fra bekken er fuktengen spesielt fint utviklet. Her forekommer skjoldblad i store mengder sammen med beitegras, myrflol og grøftesoleie. I bekken er det mye kysttjønnaks. Denne skjoldbladforekomsten har en utstrekning på ca. 100 m langsmed bekken, og den er knyttet til flomsonen i den øverste delen hvor bekken har et naturlig løp. Planten er sårbar for gjengroing, og kan stå i fare for å bli overskygget av einer. Dagens beiting er påkrevd for å holde vegetasjonen fri for einer og andre busker.

Det er ikke uvanlig at det er rikelig med skjoldblad på voksestedene, men planten er sjelden og bare funnet på tre lokaliteter i kommunen.

Registrerte rødlistearter

Karakteristiske arter

Englodnegras *Holcus lanatus*

blåtopp *Molinia caerulea*

krypsiv *Juncus supinus*

lyssiv *Juncus effusus*

kysttjønnaks *Potamogeton polygonifolius*

grøftesoleie *Ranunculus flammula*

skjoldblad *Hydrocotyle vulgaris*

myrflol *Viola palustris*

kystmaure *Galium saxatile*

Andre spesielle forekomster

Inngrep og trusler

Nedenfor lokaliteten er marken mer eller mindre grøftet og bekken murt opp. Skjoldbladforekomsten er truet av gjengroing med einer.

Aktuelle forvaltningstiltak

Beitemarken bør holdes i hevd.

Litteratur

Registrert av Bjørn Moe

Dato 25.09.2002

Lokalitet	14 Kylleren		
Hovedtype	Havstrand/kyst	Areal	1,4 da
Undertype	Strandeng og strandsump (G05)	Verdi	C - lokalt viktig

Områdeskildring og begrunnelse for verdivurdering

Kyllern ligger nord for Berland i den nordvestre enden av Berlandssundet. Innerst i en bukt av dette sundet ligger det en strandeng som fyller hele buktens bredde, ca. 70 m. Vegetasjonen på denne stranden danner en ca. 10 m lang sonering fra sjøen og innover land. Ytterst går det et belte med havstarr. Dette går over i en saltsiveng med saltsiv, strandstjerne og fjøresauløk. Innenfor dette er det en sone med nitrofile urter som gulldusk, hanekam, mjøduert og soleihov. Disse artene er begunstiget av gjødsling fra tang som skylles inn med bølgene. Nivået for høg vannet ligger her. Lenger oppe er det trær og busker som bjørk, ørevier og pors. Stranden grenser mot et gammelt kulturlandskap som i dag er sterkt gjengrodd med busker og høgstaude. Mot nordvest er det gammel lynghei som også bærer preg av gjengroing.

Registrerte rødlistearter

Karakteristiske arter

Ørevier <i>Salix aurita</i>	strandstjerne <i>Aster tripolium</i>
pors <i>Myrica gale</i>	gulldusk <i>Lysimachia thyrsiflora</i>
krypkvein <i>Agrostis stolonifera</i>	hanekam <i>Lychnis flos-cuculi</i>
havstarr <i>Carex paleacea</i>	vendelrot <i>Valeriana sambucifolia</i>
fjoresivaks <i>Eleocharis uniglumis</i>	mjøduert <i>Filipendula ulmaria</i>
saltsiv <i>Juncus gerardii</i>	soleihov <i>Caltha palustris</i>
fjøresauløk <i>Triglochin maritima</i>	myrmaure <i>Galium palustre</i>

Andre spesielle forekomster

Inngrep og trusler

Aktuelle forvaltningstiltak

Litteratur

Registrert av Bjørn Moe

Dato 25.09.2002

Lokalitet	15 Berland		
Hovedtype	Havstrand/kyst	Areal	1,8 da
Undertype	Strandeng og strandsump (G05)	Verdi	C - lokalt viktig

Områdeskildring og begrunnelse for verdivurdering

Berland ligger ved sjøen på nordøstsiden av Askøy. Vegen til Berland ender ved Berlandssundet der det ligger en samling av naust og små kaier. I en liten avsnørt bukt der vegen deler seg, ligger det en poll med en ganske interessant flora, når vi regner med berg og knauser i nivået like over strandsonen. På steder med grus og finkornet sandjord der det ikke er tett vegetasjon, vokser pusleblom og grusstarr. I andre slike åpne partier, men lenger nede på stranden forekommer musestarr. Pølstarr inngår på finkornet jord der stranden er påvirket av tidevannet, gjerne sammen med andre strandplanter som fjøresauløk, og rustsivaks. Ytterst mot åpent vann er det havstarr som dominerer. Vannet i denne pollen blir dårlig utskiftet, noe som fører til et oksygenfattig miljø i strandsumpen.

Registrerte rødlistearter

Pusleblom *Anagallis minima* (DC)

Karakteristiske arter

Rødsvingel *Festuca rubra*
 krypkvein *Agrostis stolonifera*
 rustsivaks *Blysmus rufus*
 grusstarr *Carex glareosa*
 havstarr *Carex paleacea*
 pølstarr *Carex mackenziei*
 musestarr *Carex serotina* ssp. *pulchella*
 saltsiv *Juncus gerardi*
 fjøresauløk *Triglochin maritima*

strandkryp *Glaux maritima*
 strandstjerne *Aster tripolium*
 hanekam *Lychnis flos-cuculi*
 tiriltunge *Lotus corniculatus*
 fuglevikke *Vicia cracca*
 kystbergknapp *Sedum anglicum*
 bitterbergknapp *Sedum acre*

Andre spesielle forekomster

Inngrep og trusler

Sumpen er påvirket av fyllmasser fra vegen.

Aktuelle forvaltningstiltak

Litteratur

Registrert av Bjørn Moe

Dato 25.09.2002

Lokalitet	16 Berlandssundet		
Hovedtyper	Havstrand/kyst, Kulturlandskap	Areal	67,1 da
Undertyper	Strandeng og strandsump (G05), Naturbeitemark (D04), Kystlynghei (D07)	Verdi	B - viktig

Områdeskildring og begrunnelse for verdivurdering

Berlandssundet ligger på nordøstsiden av Askøy. Vegen til Berland ender ved sjøen der det ligger en samling av naust og små kaier. Fra Sjørstølsfjæra og sørøstover er strandsonen intakt med unntak for at det ligger et enslig naust i området. Den undersøkte strandsonen har en utstrekning på 8-900 m og når like til ytre del av Hauglandsosen. Noen steder går berget rett i sjøen, mens andre steder ligger det finkornete lausmasser av sand og grus i strandsonen. Det er forekomster av lausmasser med innslag av skjellsand i de beskyttede buktene i Sjørstølsfjæra, ved Lessingaplassen og Grønenakken. Her er det grobunn for en interessant strandvegetasjon med flere arter som er sjeldne i Askøy. Det gjelder særlig grusstarr, pølstarr og buestarr som finnes i tidevannsonen ved steingarden på sørsiden av Sjørstølsfjæra. I nivået like over høgvannet er det flere forekomster med pusleblom. Den er tilpasset en kortvokst vegetasjon for ikke å bli skygget ut. Det går sauer i området som bidrar til å holde vegetasjonen åpen.

Denne lokaliteten er mer enn et strandområde. Landet innenfor består av et gammelt kulturlandskap, mer eller mindre holdt i hevd, - det er i alle fall er et skogløst område. I nivået over tidevannet ligger det beitemark, enten dominert av gras eller lyngmark. Noen steder er beitemarken relativt rik på arter, med innslag av urter som harerug, flekkmarihand og vanlig myrklegg. Når en ser på helheten i landskapet er dette et interessant område, med en variert natur. Mange steder på Askøy der sjøen er lett tilgjengelig slik som her, er strandsonen nedbygget.

Registrerte rødlistearter

Pusleblom *Anagallis minima* (DC)

Karakteristiske arter

Rødsvingel <i>Festuca rubra</i>	slåttestarr <i>Carex nigra</i>	kystbergknapp <i>Sedum anglicum</i>
englodnegras <i>Holcus lanatus</i>	musestarr <i>Carex serotina</i> ssp. <i>pulchella</i>	bitterbergknapp <i>Sedum acre</i>
krypkvein <i>Agrostis stolonifera</i>	saltsiv <i>Juncus gerardii</i>	strandkjempje <i>Plantago maritima</i>
fjøresaltgras <i>Puccinellia maritima</i>	trådsiv <i>Juncus filiformis</i>	sverdlilje <i>Iris pseudacorus</i>
dvergsmyle <i>Aira praecox</i>	ryllsiv <i>Juncus articulatus</i>	klourt <i>Lycopus europaeus</i>
rustsivaks <i>Blysmus rufus</i>	fjøresauløk <i>Triglochin maritima</i>	soleihov <i>Caltha palustris</i>
fjøresivaks <i>Eleocharis uniglumis</i>	strandkryp <i>Glaux maritima</i>	grøftesoleie <i>Ranunculus flammula</i>
grusstarr <i>Carex glareosa</i>	strandstjerne <i>Aster tripolium</i>	harerug <i>Bistorta vivipara</i>
havstarr <i>Carex paleacea</i>	hanekam <i>Lychnis flos-cuculi</i>	vanlig myrklegg <i>Pedicularis palustris</i>
pølstarr <i>Carex mackenziei</i>	tiriltunge <i>Lotus corniculatus</i>	flekkmarihand <i>Dactylorhiza maculata</i>
buestarr <i>Carex maritima</i>	fuglevikke <i>Vicia cracca</i>	

Andre spesielle forekomster

Inngrep og trusler

Aktuelle forvaltningstiltak

Litteratur

Registrert av Bjørn Moe

Dato 14.06.2002

Lokalitet	17 Leirdalen		
Hovedtyper	Myr, Rasmark, berg og kantkratt	Areal	152,9 da
Undertyper	Intakt lavlandsmyr (A01), Sørvendt berg (B01)	Verdi	B - viktig

Områdeskildring og begrunnelse for verdivurdering

Leirdalen går fra Fauskangerpollen i sørøstlig retning og helt over til Fromreidepollen, en distanse på ca. 2 km. Dalen danner et markert trekk i landskapet fordi det går en bratt berghammer gjennom hele dalen. Dette berget som er ca. 50-60 m høyt med eksponering mot sørvest, har en stor effekt på klimaet i dalen. Overgangen mellom berget og dalbunnen er meget skarp, og noen steder er det blitt dannet rasmark der stein og blokker har løsnet fra berget. Det er lite vegetasjon i disse rasmerkene fordi de består av grovt materiale.

Som det fremgår av navnet ligger det leire i Leirdalen, og her som ellers er den dårlig drenert. Fordi dalbunnen er såpass flat, blir denne effekten forsterket, og derfor er det blitt dannet et forsumpet område med mye myr. Noen steder er det store myrflater som dekker hele dalbunnen, andre steder er det myr som er knyttet til den delvis meanderende bekken som snor seg gjennom dalen. Myr er også blitt dannet ved gjengroing av små tjern. Myren i Leirdalen dekker ikke et stort sammenhengende areal, men er fragmentert og består av store og små enheter. Leiren er rik på mineraler, og derfor er det små forekomster med litt intermediær myr, med bl.a. tvebustarr. I nordvest, ca. 100 m fra Fauskangerpollen finnes et stort bestand med skjoldblad som dekker ca. 10 m² av kanten av myren der torven er litt erodert uten tett vegetasjon. Også skjoldbladforekomsten er trolig betinget av den mineralrike leirjorda. Vanligvis vokser denne planten på strand.

I den bratte berghammeren er det lite jord, men vegetasjonen klorer seg fast til bergsprekker og berghyller. Her ble det registrert purpurlyng og trollhegg. Purpurlyng er helst sjelden på Askøy, og forekommer helst på mindre øyer i den vestlige skjærgården.

Området blir beitet av sau.

Registrerte rødlistearter

Karakteristiske arter

Trollhegg <i>Frangula alnus</i>	trådsiv <i>Juncus filiformis</i>
pors <i>Myrica gale</i>	lyssiv <i>Juncus effusus</i>
purpurlyng <i>Erica cinerea</i>	krypsiv <i>Juncus supinus</i>
knegras <i>Danthonia decumbens</i>	grøftesoleie <i>Ranunculus flammula</i>
mannasøtgras <i>Glyceria fluitans</i>	rundsoldogg <i>Drosera rotundifolia</i>
stjernestarr <i>Carex echinata</i>	dikesoldogg <i>Drosera intermedia</i>
slåttestarr <i>Carex nigra</i>	kysttjønnaks <i>Potamogeton polygonifolius</i>
tvebustarr <i>Carex dioica</i>	tusenblad <i>Myriophyllum alterniflorum</i>
hvitmyrak <i>Rhynchospora alba</i>	bukkeblad <i>Menyanthes trifoliata</i>
sumpsivaks <i>Eleocharis palustris</i>	skjoldblad <i>Hydrocotyle vulgaris</i>

Andre spesielle forekomster

Inngrep og trusler

Det er plantet mye gran i Leirdalen, noe som er i ferd med å ødelegge et interessant og sjeldent naturområde. Granplantingen har størst omfang i den delen som ligger nærmest Fromreidepollen, og dette området er derfor blitt holdt utenfor det kartlagte området.

Aktuelle forvaltningstiltak

Hogge ut gran så snart den er hogstmoden, men helst før.

Litteratur

Registrert av Bjørn Moe

Dato 14.06.2002

Lokalitet	18 Meåsen		
Hovedtype	Skog	Areal	1306,5 da
Undertype	Kystfuruskog (F12)	Verdi	B - viktig

Områdeskildring og begrunnelse for verdivurdering

I området mellom Davanger og Åsebø, omtrent midt på Askøy, ligger den største furuskogen i kommunen. Skogen strekker seg fra hovedvegen og flere kilometer vestover. Men fordi dette området inneholder mye produktiv skog, har det vært drevet moderne skogbruk her i flere tiår. Det har blitt bygget en rekke skogsveger, og etter hogst av furuskogen er det blitt plantet gran i både store og små felter.

I dag er det bare et mindre område av den opprinnelige furuskogen som er intakt. Det er avgrenset av dalen mellom S. Kistetjørn – Lonene og går vestover og inkluderer en serie med åser forbi Svultåsen og ut til Tressvatnet og Skogatjørna. Skogens struktur varierer etter terrengformene og boniteten. På åsryggene er trærne kortvokste, men stedvis med grove stammer, på opp til 60 cm i diameter. Noen av trærne er gamle, trolig godt over 200 år. En diameter på 30-40 cm er mest vanlig, og disse stammene er trolig yngre enn 150 år. Lyngvegetasjon dominerer, særlig røsslyng-blokkebærskog på flater der det er sur jord og råhumus. Her inngår ofte mye rome og klokkeling, og i bunnsjiktet storstylte og lyngtorvmose. I skråninger der det er bedre jord forekommer blåbærfuruskog, ofte med mye einer som busker eller små trær.

Topografien er oppbrutt med åser som har brattkanter som vender mot vest, mens østsidene består av slakere skråninger. I brattskråningene er det bedre jordsmonn, med innslag av forvittringsjord. Her forekommer lauvtrær i furuskogen, særlig hassel og noe svartor. På bakken er det urter og gras, som teiebær, skogfiol og hengeaks.

Registrerte rødlistearter

Karakteristiske arter

Hassel <i>Corylus avellana</i>	heisiv <i>Juncus squarrosus</i>
svartor <i>Alnus glutinosa</i>	bjønnekam <i>Blechnum spicant</i>
pors <i>Myrica gale</i>	stri kråkefot <i>Lycopodium annotinum</i>
vivendel <i>Lonicera periclymenum</i>	nikkevintergrønn <i>Orthilia secunda</i>
røsslyng <i>Calluna vulgaris</i>	tepperot <i>Potentilla erecta</i>
klokkelyng <i>Erica tetralix</i>	linnea <i>Linnaea borealis</i>
blåbær <i>Vaccinium myrtillus</i>	skogfiol <i>Viola riviniana</i>
knegrass <i>Danthonia decumbens</i>	rome <i>Narthecium ossifragum</i>
hengeaks <i>Melica nutans</i>	blåknapp <i>Succisa pratensis</i>
blåtopp <i>Molinia caerulea</i>	teiebær <i>Rubus saxatilis</i>
heistarr <i>Carex binervis</i>	storstylte <i>Bazzania trilobata</i>

Andre spesielle forekomster

Inngrep og trusler

Furuskogen ligger omgitt av skog som er hardt drevet av skogbruk. Men det er hogstfelt og granplanting også innenfor det avgrensede området.

Aktuelle forvaltningstiltak

Hogge ut gran så snart den er hogstmoden.

Litteratur

Registrert av Bjørn Moe

Dato 14.10.2002

Lokalitet	19 Lammetona		
Hovedtyper	Skog, Kulturlandskap	Areal	15,7 da
Undertyper	Gammel lauvskog (F07), Skogsbeite (D06)	Verdi	C - lokalt viktig

Områdeskildring og begrunnelse for verdivurdering

Lammetovatnet ligger like nord for Åsebø og lokaliteten har grense langsmed dette vatnet, en utstrekning på ca. 350 m. Like innenfor vatnet går det en bratt bergskrent som ligger nedenfor et kulturlandskap. Det bratte terrenget mellom vatnet og kulturlandskapet er bevokst med skog som har et variert tresjikt med hassel, svartor, bjørk, osp og rogn. I hvert fall enkelte trær er relativt gamle. Det gjelder spesielt noen svært bjørker som har en stammediameter på 50-60 cm. Den delen av skogen som er lett tilgjengelig er påvirket av beiting (skogsbeite), og vegetasjonen er dominert av beitegras med beitemarksplanter som revebjelle og snauveronika. I bratt terreng under bergskrentene er det forvittringsjord og innslag av arter som er typisk for litt rikere lauvskog, slik som lundrapp, svartburkne, skogsvinerot og skogsalat. Det er ikke edellauvskog i området.

Registrerte rødlistearter

Karakteristiske arter

Hassel <i>Corylus avellana</i>	stankstorkenebb <i>Geranium robertianum</i>
svartor <i>Alnus glutinosa</i>	gaukesyre <i>Oxalis acetosella</i>
bjørk <i>Betula pubescens</i>	revebjelle <i>Digitalis purpurea</i>
osp <i>Populus tremula</i>	stornesle <i>Urtica dioica</i>
rogn <i>Sorbus aucuparia</i>	snauveronika <i>Veronica serpyllifolia</i>
vivendel <i>Lonicera periclymenum</i>	skogsvinerot <i>Stachys sylvatica</i>
lundrapp <i>Poa nemoralis</i>	markjordbær <i>Fragaria vesca</i>
svartburkne <i>Asplenium trichomanes</i>	kratthumbleblom <i>Geum urbanum</i>
skjærlok <i>Cystopteris fragilis</i>	skogsalat <i>Mycelis muralis</i>

Andre spesielle forekomster

Inngrep og trusler

Aktuelle forvaltningstiltak

Opprettholde beitingen.

Litteratur

Registrert av Bjørn Moe

Dato 14.10.2002

Lokalitet	20 Lonane		
Hovedtype	Skog	Areal	10,6 da
Undertype	Rikere sumpskog (F06)	Verdi	C - lokalt viktig

Områdeskildring og begrunnelse for verdivurdering

Lokaliteten tilhører vassdraget som drenerer fra Plasstjørna og nordvestover til Hanevika, en distanse på ca. 300 m. Bekken renner gjennom et stort sumpområde som fyller hele dalbunnen i et nokså flatt terreng, og betegnende nok kalles området for Lonene. Bekkedraet er delvis meandrerende. Sumpen er meget fuktig og mangler skog i store deler av området. Her er det i stedet en åpen vegetasjon dominert av trådstarr og andre starrarter, særlig flaskestarr, gråstarr og dystarr. I kantsonen av sumpen og inn mot tørt land er det svartorskog, og stedvis andre treslag som hegg, ørevier og bjørk. Karakteristiske arter i sumpskogen er bl.a. gulldusk, skjoldbærer, grøftesoleie, soleihov og mannasøtgras. Sumpskogen er ikke spesielt rik på arter. Dette er likevel et helhetlig, men lite våtmarksområde.

Registrerte rødlistearter

Karakteristiske arter

Svartor <i>Alnus glutinosa</i>	myrhatt <i>Potentilla palustris</i>
hegg <i>Prunus padus</i>	soleihov <i>Caltha palustris</i>
ørevier <i>Salix aurita</i>	grøftesoleie <i>Ranunculus flammula</i>
pors <i>Myrica gale</i>	myrmjølke <i>Epilobium palustre</i>
trådstarr <i>Carex lasiocarpa</i>	skjoldbærer <i>Scutellaria galericulata</i>
gråstarr <i>Carex canescens</i>	gulldusk <i>Lysimachia thyrsiflora</i>
dystarr <i>Carex limosa</i>	bukkeblad <i>Menyanthes trifoliata</i>
mannasøtgras <i>Glyceria fluitans</i>	kysttjønnaks <i>Potamogeton polygonifolius</i>
myrmaure <i>Galium palustre</i>	

Andre spesielle forekomster

Inngrep og trusler

Nord i området er det tippet en steinfylling ut i sumpen, og det ligger et par kvisthauger her.

Aktuelle forvaltningstiltak

Litteratur

Registrert av Bjørn Moe

Dato 21.06.2002

Lokalitet	21 Hanevika		
Hovedtype	Skog	Areal	103,5 da
Undertype	Kystfurskog (F12)	Verdi	C - lokalt viktig

Områdeskildring og begrunnelse for verdivurdering

På østsiden av Hanevika ligger det en halvøy med noen nes som peker nordover mot Herdlefjorden. Disse nesene fortsetter som rygger innover på halvøyen. Mellom ryggene som har bratte kanter mot vest, ligger det små dalsøkk. Den beste jorda ligger i disse dalsøkkene og i de bratte sidene som vender mot sjøen, særlig lengst sørvest i området. Her er det litt eik i tillegg til hassel, og disse utgjør en underskog i furskogen som dominerer i hele området. Eik og hassel indikerer noe rikere jord, og på slike steder er det en lågurtvegetasjon med storfrytle, fagerperikum, vivendel og skogfiol. Her er det god vekst i furskogen, og sørøst for Brenna har enkelte trær diameter på opp til 80 cm. Det er gjennomgående mest blåbærskog i området, men også her er det god vekst i skogen. Kristtorn forekommer spredt i hele området. Den opptrer både som et par meter høye trær, og som låge busker på under 1m. Små kristtornplanter indikerer at den er i spredning i skogen.

Furskogen har et høyt og intakt tresjikt selv om det er en del kulturskog i området (se under inngrep).

Registrerte rødlistearter

Karakteristiske arter

Furu <i>Pinus sylvestris</i>	einstape <i>Pteridium aquilinum</i>
hassel <i>Corylus avellana</i>	bjønnekam <i>Blechnum spicant</i>
eik <i>Quercus robur</i>	stri kråkefot <i>Lycopodium annotinum</i>
osp <i>Populus tremula</i>	fugleteig <i>Gymnocarpium dryopteris</i>
kristtorn <i>Ilex aquifolium</i>	skogfiol <i>Viola riviniana</i>
vivendel <i>Lonicera periclymenum</i>	linnaea <i>Linnaea borealis</i>
blåbær <i>Vaccinium myrtillus</i>	nikkevintergrønn <i>Orthilia secunda</i>
klokkelyng <i>Erica tetralix</i>	legeveronika <i>Veronica officinalis</i>
engkvein <i>Agrostis capillaris</i>	hvitveis <i>Anemone nemorosa</i>
bråtestarr <i>Carex pilulifera</i>	blåknapp <i>Succisa pratensis</i>
hårfrytle <i>Luzula pilosa</i>	fagerperikum <i>Hypericum pulchrum</i>
storfrytle <i>Luzula sylvatica</i>	skogfiol <i>Viola riviniana</i>

Andre spesielle forekomster

Inngrep og trusler

Det er noe kulturskog i området, både vanlig gran og edelgran. Plantefeltene er små og finnes helst i den midtre og østre delen av området. Både gran og edelgran synes å spre seg fordi de forekommer som små busker og planter mange steder.

Aktuelle forvaltningstiltak

Litteratur

Registrert av Bjørn Moe

Dato 15.10.2002

Lokalitet	22 Leirdalsvika		
Hovedtype	Kulturlandskap	Areal	3,3 da
Undertype	Fukteng (D09)	Verdi	C - lokalt viktig

Områdeskildring og begrunnelse for verdivurdering

Leirdalen er en liten dal som tar av fra hovedvegen og går 400 m i nordvestlig retning ned til sjøen ved Leirdalsvika, østsiden av Askøy. Dalen er godt skjermet av bratte berg på nordøstsiden. Området inneholder rester av et gammelt kulturlandskap. I dalbunnen ligger det en fukteng som følger bekken ned til stranden ved Leirdalsvika. Det er mye hanekam i området.

Lokaliteten er bare vurdert fra avstand og ikke grundig undersøkt.

Registrerte rødlistearter

Karakteristiske arter

Andre spesielle forekomster

Inngrep og trusler

Aktuelle forvaltningstiltak

Litteratur

Registrert av Bjørn Moe

Dato 05.06.2002

Lokalitet	23 Leirdalen II			
Hovedtype	Skog		Areal	5,9 da
Undertype	Rik edellauvskog (F01)		Verdi	C - lokalt viktig

Områdeskildring og begrunnelse for verdivurdering

Leirdalen er en liten dal som tar av fra hovedvegen og går 400 m i nordvestlig retning ned til sjøen ved Leirdalsvika, østsiden av Askøy. Området inneholder rester av et gammelt kulturlandskap. Dalen ligger godt skjermet av et bratt berg som ligger eksponert mot sørvest. Dette gir grunnlag for et gunstig lokalklima og en ganske rik skog i skråningen. Noen høge asketrær rager godt i tresjiktet, mens hassel er vanlig i et lavere sjikt. Her er det også pionertrær som selje, osp og bjørk som vitner om at skogen er forholdsvis ung. I vegetasjonen dominerer storfrytle, og her er flere arter som er karakteristiske i rik edelløvsskog, som for eksempel sanikel og skogstarr.

Registrerte rødlistearter

Karakteristiske arter

Ask *Fraxinus excelsior*

hassel *Corylus avellana*

osp *Populus tremula*

vivendel *Lonicera periclymenum*

storfrytle *Luzula sylvatica*

skogstarr *Carex sylvatica*

tveskjeggveronika *Veronica chamaedrys*

teiebær *Rubus saxatilis*

sanikel *Sanicula europaea*

skogfiol *Viola riviniana*

markjordbær *Fragaria vesca*

jordnøtt *Conopodium majus*

Andre spesielle forekomster

Inngrep og trusler

Det er plantet gran i området, hovedsakelig enkeltstående trær. Det går en opparbeidet sti gjennom området.

Aktuelle forvaltningstiltak

Litteratur

Registrert av Bjørn Moe

Dato 05.06.2002

Lokalitet	24 Stølsåsen		
Hovedtype	Skog	Areal	59,5 da
Undertype	Kystfuruskog (F12)	Verdi	B - viktig

Områdeskildring og begrunnelse for verdivurdering

Langs nordsiden av Askevatnet ligger det bratte berglente skråninger som i mer eller mindre grad stuper rett i vatnet. Sentralt i dette område ligger Stølsåsen (85 m o.h.), og her i skråningen under går det en høy skrent med en utstrekning på ca. 1 km. Skråningen har en sørvestlig eksponering, og fordi vannet danner horisonten foran, får lokaliteten et gunstig lokalklima med mye sol og relativt høge temperaturer. I den bratte fjellsiden eksponeres baserike bergarter som fyllitt og glimmerskifer. Disse gir forvittringsjord som danner grunnlag for gunstige vekstforhold. Men fordi terrenget er meget bratt, blir det vanskelig for trær å finne feste, og det blir ikke dannet noe sammenhengende skog. Det er furu og hassel som utgjør tresjiktet. Stedvis inngår eik og osp. I rike partier er vegetasjonen dominert av urter som sanikel, skogfiol og teiebær.

Lokaliteten er ikke skikkelig undersøkt. På et par steder som er tilgjengelige ovenfra ble deg gjort noen mindre befaringer. Båt er påkrevd for å få en best mulig oversikt.

Registrerte rødlistearter

Karakteristiske arter

Furu <i>Pinus sylvestris</i>	storfrytle <i>Luzula sylvatica</i>
hassel <i>Corylus avellana</i>	einstape <i>Pteridium aquilinum</i>
eik <i>Quercus robur</i>	blåknapp <i>Succisa pratensis</i>
osp <i>Populus tremula</i>	sanikel <i>Sanicula europaea</i>
vivendel <i>Lonicera periclymenum</i>	skogfiol <i>Viola riviniana</i>
blåbær <i>Vaccinium myrtillus</i>	teiebær <i>Rubus saxatilis</i>

Andre spesielle forekomster

Inngrep og trusler

Aktuelle forvaltningstiltak

Litteratur

Registrert av Bjørn Moe

Dato 05.06.2002

Lokalitet	25 Salbudalen		
Hovedtype	Skog	Areal	36,1 da
Undertyper	Rik edellauvskog (F01), Kystfuruskog (F12)	Verdi	A - svært viktig

Områdeskildring og begrunnelse for verdivurdering

Salbudalen ligger mellom Salbuvatnet og Askevatnet på østsiden av Askøy. Et karakteristisk trekk ved landskapet i området er de mange brattsidene som vender mot vest og sørvest, særlig mot Askevatnet, Selbuvatnet, Tresvatnet og Strømsnesvatnet. Disse brattsidene følger strøkretningen til glimmerskiferen som dekker en stor del av berggrunnen omkring Ask. Glimmerskiferen er årsaken til at jordsmonnet på Ask er langt rikere enn ellers i kommunen. Det bratte berget er omlag 1 km langt og kan følges gjennom hele Salbudalen, og fortsetter 400 m nordover langs østsiden av Salbuvatnet. Berget er ca. 20-30 m høgt, sjeldnere over 40 m på det høyeste. Under berget er det blitt dannet rasmarker etter at stein og blokker har ramlet ned. Her er det blitt utviklet et rikt jordsmonn på en jord av rasmateriale med innslag av forvittringsjord. Sørvestlig eksponering gir et klima med mye sol, og i tillegg har Salbudalen et lunt klima godt skjermet mot vind.

Furu forekommer i hele skogen, men spiller størst rolle lengst sør i Salbudalen og ved Salbuvatnet. Her er det et relativt tørt jordsmonn som favoriserer furu framfor andre treslag. Men hassel forekommer, ofte som et lavere tresjikt under de mer eller mindre høgtragende furustammene. Noen furustammer har diameter på opp til 60 cm. Lind forekommer enkelte steder i tørr ur. Busker og kratt med krossved og vivendel er karakteristisk. I vegetasjonen er det gjennomgående lågurtskog med mye hengeaks og teiebær, mens sanikel, skogvikke og vårmarihand er sjeldnere.

I et parti fra sørenden av Salbuvatnet og 400 m sørover Salbudalen er skogen dominert av alm fordi jordsmonnet er dypere og fuktigere. Her er det mengder av ramsløk som dekker nesten hele skogbunnen i juni. Andre karakteristiske arter er skogsvingel, skogstarr og junkerbregne.

Det er skarp overgang fra skogen og rasmarken til det steile berget ovenfor. I bergsprekker og på forvittringsjord forekommer arter som gulsildre, rosenrot, blankburkne og loppestarr.

Dette er en av de største og rikeste skogene på Askøy. Vestlig utpostlokalitet for denne typen skog.

Registrerte rødlistearter

Karakteristiske arter

Furu <i>Pinus sylvestris</i>	hengeaks <i>Melica nutans</i>	teiebær <i>Rubus saxatilis</i>
hassel <i>Corylus avellana</i>	skogsvingel <i>Festuca altissima</i>	kantkonvall <i>Polygonatum odoratum</i>
svartor <i>Alnus glutinosa</i>	storfrytle <i>Luzula sylvatica</i>	jordnøtt <i>Conopodium majus</i>
kristtorn <i>Ilex aquifolium</i>	blankburkne <i>Asplenium adiantum-nigrum</i>	skogsalat <i>Mycelis muralis</i>
lind <i>Tilia cordata</i>	olavsskjegg <i>Asplenium septentrionale</i>	myske <i>Galium odoratum</i>
trollhegg <i>Frangula alnus</i>	junkerbregne <i>Polystichum braunii</i>	ramsløk <i>Allium ursinum</i>
vivendel <i>Lonicera periclymenum</i>	blåknapp <i>Succisa pratensis</i>	vårmarihand <i>Orchis mascula</i>
krossved <i>Viburnum opulus</i>	sanikel <i>Sanicula europaea</i>	skogvikke <i>Vicia sylvatica</i>
lopestarr <i>Carex pulicaris</i>	skogfiol <i>Viola riviniana</i>	stankstorkenebb <i>Geranium robertianum</i>

Andre spesielle forekomster

Inngrep og trusler

Det er plantet gran og edelgran i skogen, men sammenhengende plantefelt mangler. Edelgranen sprer seg. Skogbruksaktiviteten går inn i dalbunnen av Salbudalen der det er blitt grøftet noe av skogbunnen.

Aktuelle forvaltningstiltak

Hogge ut mest mulig gran fra området.

Litteratur

Registrert av Bjørn Moe

Dato 05.06.2002

Lokalitet	26 Askevatnet		
Hovedtype	Skog	Areal	15,0 da
Undertyper	Rik edellauvskog (F01), Rikere sumpskog (F06)	Verdi	B - viktig

Områdeskildring og begrunnelse for verdivurdering

Lokaliteten ligger i sørøstkanten av Askevatnet og tilhører den samme formasjonen i landskapet som Salbudalen (lok. 25). Et karakteristisk trekk er brattsidene som vender mot vest og sørvest. Disse brattsidene følger strøkretningen til glimmerskiferen som dekker en stor del av berggrunnen omkring Ask. Glimmerskiferen er årsaken til at jordsmonnet på Ask er langt rikere enn ellers i kommunen. Det bratte berget er om lag 500 m langt gjennom lokaliteten, men det fortsetter videre sørover til Tresvatnet. Berget er ca. 20-30 m høgt, sjeldnere over 40 m på det høyeste. Under berget er det blitt dannet rasmarker etter at stein og blokker har ramlet ned. Her er det blitt utviklet et rikt jordsmonn (brunjord) på et rasmateriale som har innslag av forvittringsjord.

Det er karakteristisk med edelløvskog på slike steder. Treslag som hassel, lind og ask er vanlige og spesielt godt tilpasset skredjorda i området. Alm er sjeldnere og inngår med noen små trær. Furu forekommer spredt, og noen trær er rettstammet og ganske store. I berget er det kristtorn flere steder. På flaten nedenfor den bratte skråningen er det sumpskog med svartor. Det er totalt sett et stort utvalg av treslag i denne skogen.

I vegetasjonen er det flere indikatorarter på Rik edellauvskog (F01), som myske, sanikel, kusymre og lundgrønnaks. I bergveggen er det stedvis rikelig med krusfellmose.

Området må sees i sammenheng med lokalitet 25.

Registrerte rødlistearter

Karakteristiske arter

Hassel <i>Corylus avellana</i>	hengeaks <i>Melica nutans</i>
aks <i>Fraxinus excelsior</i>	lundgrønnaks <i>Bracypodium sylvaticum</i>
svartor <i>Alnus glutinosa</i>	storfrytle <i>Luzula sylvatica</i>
kristtorn <i>Ilex aquifolium</i>	knollerteknapp <i>Lathyrus linifolius</i>
lind <i>Tilia cordata</i>	bergperikum <i>Hypericum montanum</i>
alm <i>Ulmus glabra</i>	blåknapp <i>Succisa pratensis</i>
furu <i>Pinus sylvestris</i>	kusymre <i>Primula vulgaris</i>
bergasal <i>Sorbus rupicola</i>	sanikel <i>Sanicula europaea</i>
vill-apal <i>Malus sylvestris</i>	skogfiol <i>Viola riviniana</i>
vivendel <i>Lonicera periclymenum</i>	markjordbær <i>Fragaria vesca</i>
krossved <i>Viburnum opulus</i>	myske <i>Galium odoratum</i>
bleikstarr <i>Carex pallescens</i>	rosenrot <i>Rhodiola rosea</i>
skogstarr <i>Carex sylvatica</i>	krusfellmose <i>Neckera crispa</i>

Andre spesielle forekomster

Inngrep og trusler

Det er plantet gran i området, spesielt i de flatere partiene vest for lokaliteten og ut mot Askevatnet. I sør har platanlønn og bøk spredt seg fra hager i området. Det er bygget en skogsveg ned skråningen lengst nord.

Aktuelle forvaltningstiltak

Hogge ut mest mulig gran fra området.

Litteratur

Registrert av Bjørn Moe

Dato 23.07.2002

Lokalitet	27 Kyrkjevika		
Hovedtype	Skog	Areal	8,5 da
Undertype	Rik edellauvskog (F01)	Verdi	C - lokalt viktig

Områdeskildring og begrunnelse for verdivurdering

Kyrkjevika ligger nord for Ask, på østsiden av Askøy. Terrenget har helning mot nord, og nede ved sjøen ligger det en mindre skråning som vender mot øst. Skogen er dominert av hassel, og den er beskrevet som det eneste større krattet med hassel på Askøy (Øvstedal og Sæthre 1986). Andre treslag er hegg, svartor og platanlønn. Sistnevnte forekommer i mengder og har hatt en voldsom vekst med planter som har kommet opp i buskhøyde. Ungplanter av platanlønn var vanlig i området også i 1986, men det ser ut til at avgangen er stor slik at det er få individer som klarer å komme opp i trehøyde. Det er ellers store trær av ask, med stammediameter på omkring 1 m. Det er flere grantrær i og omkring området.

For di terrenget heller mot nord er lokalklimaet i skogen lite gunstig, og karakteristiske arter for rik edelløvsog er derfor svakt representert. Mye skygge på bakken favoriserer moser, og det er særlig stor dekning med storkransmose.

Registrerte rødlistearter

Karakteristiske arter

Hassel <i>Corylus avellana</i>	jordnøtt <i>Conopodium majus</i>
ask <i>Fraxinus excelsior</i>	vendelrot <i>Valeriana sambucifolia</i>
hegg <i>Prunus padus</i>	mjødurrt <i>Filipendula ulmaria</i>
svartor <i>Alnus glutinosa</i>	kratthumbleblom <i>Geum urbanum</i>
platanlønn <i>Acer pseudoplatanus</i>	gaukesyre <i>Oxalis acetosella</i>
kristtorn <i>Ilex aquifolium</i>	sumphaukeskjegg <i>Crepis paludosa</i>
rips <i>Ribes rubrum</i>	gjerdevikke <i>Vicia sepium</i>
hengeaks <i>Melica nutans</i>	skvallerkål <i>Aegopodium podagraria</i>
hundegras <i>Dactylis glomerata</i>	krattmjølke <i>Epilobium montanum</i>
skogstorkenebb <i>Geranium sylvaticum</i>	hundekjeks <i>Anthriscus sylvestris</i>
stankstorkenebb <i>Geranium robertianum</i>	hvitveis <i>Anemone nemorosa</i>
ramsløk <i>Allium ursinum</i>	stornesle <i>Urtica dioica</i>
skogkarse <i>Cardamine flexuosa</i>	storkransmose <i>Rhytidiadelphus triquetrus</i>
skogsvinerot <i>Stachys sylvatica</i>	

Andre spesielle forekomster

Inngrep og trusler

Skogen ligger nokså nær hus, og trues av utbygging. Det er nokså mye kulturskog med gran i området. Gran og platanlønn vil kunne ta over der det før var hassel.

Aktuelle forvaltningstiltak

Skogen bør skjøttes for å ha verdi som hasselkratt (Øvstedal og Sæthre 1986).

Litteratur

Øvstedal, D.O. og Sæthre, H.Å. 1988. Hasselskogar i ytre Hordaland. Univ. i Bergen. Arboha.

Registrert av Bjørn Moe

Dato 23.07.2002

Lokalitet	28 Frugardsholten		
Hovedtype	Skog	Areal	2,2 da
Undertype	Rik edellauvskog (F01)	Verdi	C - lokalt viktig

Områdeskildring og begrunnelse for verdivurdering

Frugardsholten er en ås som ligger øst for Ask, helt øst på Askøy. På vestsiden av åsen går det en bratt skråning som grenser ned mot en lokal vei. Dette er en liten edelløvskog med en utstrekning på ca. 150 m. Hassel dominerer, mens svartor, hegg og platanlønn forekommer spredt. Det er flere unge kristtornplanter i skogen, ofte med buskform i en høyde av 1-2 m, men mindre trær forekommer også. Det er påfallende mye kristtorn i denne skogen. Det er mulig at planten har sitt opphav fra en hage i området. Det finnes også bergflette i skogen, men den stammer ganske sikkert fra en hage.

Registrerte rødlistearter

Karakteristiske arter

Hassel *Corylus avellana*

platanlønn *Acer pseudoplatanus*

hegg *Alnus glutinosa*

kristtorn *Ilex aquifolium*

vivendel *Lonicera periclymenum*

hundegras *Dactylis glomerata*

hårfrytle *Luzula pilosa*

skogburkne *Athyrium filix-femina*

geittelg *Dryopteris dilatata*

jordnøtt *Conopodium majus*

teiebær *Rubus saxatilis*

Andre spesielle forekomster

Inngrep og trusler

Aktuelle forvaltningstiltak

Litteratur

Registrert av Bjørn Moe

Dato 23.07.2002

Lokalitet	29 Frugardstjørn		
Hovedtype	Ferskvann/våtmark	Areal	3,0 da
Undertype	Rike kulturlandskapssjøer (E08)	Verdi	C - lokalt viktig

Områdeskildring og begrunnelse for verdivurdering

Frugardstjørn er et lite tjern i et gammel kulturlandskap øst for Ask. Tjernet er omgitt av en lauvskog (sumpskog) med svartor og bjørk. Sumpvegetasjonen er dominert av elvesnelle, men floraen i området er artsfattig. Dette tjernet har en fin beliggenhet i landskapet, og sumpskogen danner en ramme og overgang til markene omkring.

Registrerte rødlistearter

Karakteristiske arter

Andre spesielle forekomster

Inngrep og trusler

Tjernet er noe påvirket både i den vestlige og den østlige delen.

Aktuelle forvaltningstiltak

Litteratur

Registrert av Bjørn Moe

Dato 23.07.2002

Lokalitet	30 Florida		
Hovedtype	Skog	Areal	2,3 da
Undertype	Rik edellaauvskog (F01)	Verdi	C - lokalt viktig

Områdeskildring og begrunnelse for verdivurdering

Ved vegkrysset nord for kirken ved Ask går det en bratt skråning som vender mot sør og sørøst. I skråningen er det berglendt men også partier med rik jord, særlig i nedkant av berget. Glimmerskifer i berggrunnen gir grunnlaget for en edellaauvskog vokser like inn mot veggen. Skogen er liten og har en utstrekning på snau 100 m. Skogen synes å være relativt ung. Hassel dominerer, ofte i blanding med selje og hegg. Selje er et pionertre som kan indikere første generasjon med skog på tidligere åpen mark. I øvre del av lien er det lind som står på hyller og i kanten av berget. Våraspektet er velutviklet og dominert av ramsløk. Skogbunnen er stedvis dekket av storfrytle.

Registrerte rødlistearter

Karakteristiske arter

Hassel <i>Corylus avellana</i>	bøk <i>Fagus sylvatica</i>
lind <i>Tilia cordata</i>	storfrytle <i>Luzula sylvatica</i>
hegg <i>Prunus padus</i>	ramsløk <i>Allium ursinum</i>
selje <i>Salix caprea</i>	jordnøtt <i>Conopodium majus</i>
platanlønn <i>Acer pseudoplatanus</i>	kusymre <i>Primula vulgaris</i>

Andre spesielle forekomster

Inngrep og trusler

Platanlønn og bøk har spredd seg til skogen fra hager i området.

Aktuelle forvaltningstiltak

Litteratur

Registrert av Bjørn Moe

Dato 23.07.2002

Lokalitet	31 Tresneset		
Hovedtype	Skog	Areal	13,8 da
Undertype	Rik edellauvskog (F01), Rikere sumpskog (F06)	Verdi	B - viktig

Områdeskildring og begrunnelse for verdivurdering

Området tilhører den vestlige delen av sonen med glimmerskifer som går gjennom Ask. En av de frodigste liene med edelløvsskog i Askøy ligger innenfor Tresneset, østsiden av Tresvatnet. Det er en høydeforskjell på ca. 60 m fra vatnet og til nivået over, der lien grenser opp mot et kulturlandskap. Lien består dels av et dalsøkk og dels av steile berg med rasmateriale under. Lokalklimaet er lunt etter som terrenget ligger beskyttet til og vendt mot vest og sørvest.

Skogen inneholder store almetrær som har opp til 25 m høge stammer, og det finnes det knapt andre skoger med så mye alm i kommunen. Ask og hassel forekommer også, men begge disse er relativt vanlig også i andre edellauvskoger. Lind forekommer særlig høyt oppe i lien der det er tørt. Ask, alm og lind har en stammediameter på omkring 20-30 cm. Trærne har en naturlig kronefasong uten tegn på styving. På et nedsagd tre (ask eller alm) ble det telt 80 årringer, og dette er trolig en typisk alder også for trærne i skogen.

Skogen har et velutviklet våraspekt dominert av ramsløk. Ellers forekommer en rekke karakterarter for edelløvsskog som myske, tannrot, skogsvingel og trollbær. Dette er arter som er sjeldne ellers i kommunen. Storfrytle er karakteristisk øverst i lien, gjerne der det er lind i tresjiktet. I bergvegger og på blokker er det store matter med krusfellmose. På noen bergvegger er det mye bergflette, men det er usikkert om den er spontan eller spredning fra hager.

Nedenfor den bratte lien med rik edelløvsskog er det en sumpskog med svartor. Den strekker seg utover mot Tresvatnet og går gradvis over i en åpen sumpvegetasjon. I svartorskogen er det flere karakterarter for Rikere sumpskog (F06), slik som slakkstarr og ullmose.

Verdiene i dette området er tidligere beskrevet av Håland og Losvik (1976).

Registrerte rødlistearter

Karakteristiske arter

F01:

Alm *Ulmus glabra*
 ask *Fraxinus excelsior*
 hassel *Corylus avellana*
 svartor *Alnus glutinosa*
 krossved *Viburnum opulus*
 skogsvingel *Festuca altissima*
 storfrytle *Luzula sylvatica*
 ramsløk *Allium ursinum*
 svartburkne *Asplenium trichomanes*
 junkerbregne *Polystichum braunii*
 tannrot *Cardamine bulbifera*
 vårkål *Ranunculus ficaria*
 vendelrot *Valeriana sambucifolia*

teiebær *Rubus saxatilis*
 kusymre *Primula vulgaris*
 firblad *Paris quadrifolia*
 trollbær *Actaea spicata*
 skogkarse *Cardamine flexuosa*
 tannrot *Cardamine bulbifera*
 brunrot *Scrophularia nodosa*
 skogsvinerot *Stachys sylvatica*
 jordnøtt *Conopodium majus*
 kranskonvall *Polygonatum verticillatum*
 myske *Galium odoratum*
 krusfellmose *Neckera crispa*

F06:

slakkstarr *Carex remota*
 mjødurt *Filipendula ulmaria*
 soleihov *Caltha palustris*
 elvesnelle *Equisetum fluviatile*
 sumphaukeskjegg *Crepis paludosa*
 ullmose *Trichocolea tomentella*
 stortujamose *Thuidium tamariscinum*

Andre spesielle forekomster

Inngrep og trusler

Det er plantet gran og edelgran i området. Ungplanter av edelgran tyder på at dette treslaget sprer seg i skogen. Denne skogen ligger nær opp til tettbebyggelse, noe som er en generell trussel mot lokaliteten. Men fordi terrenget er rasutsatt, bratt og tungt tilgjengelig, er det grunn til å tro at dette verner om denne skogen.

Aktuelle forvaltningstiltak

Litteratur

Håland, B. & Losvik, M. 1976. Botanisk undersøkning av Askøy kommune, Hordaland. Univ. i Bergen, Botanisk inst. Rapport nr. 1.

Registrert av Bjørn Moe

Dato 21.05.2002

Lokalitet	32 Kongshaugen nord		
Hovedtype	Kulturlandskap	Areal	1,8 da
Undertype	Småbiotoper (D11)	Verdi	C - lokalt viktig

Områdeskildring og begrunnelse for verdivurdering

I området omkring Kongshaugen ligger det mange fine skoglunder i en mosaikk med åpne marker. Her er også gamle tuntrær i vegkanter og hager. Disse elementene inngår i kulturlandskapet som dekker deler av Ask. Omlag 100 nord for Kongshaugen ligger en liten grasmark i et halvåpent habitat som grenser inn til en lokal veg. Det er småskog av osp, hassel, ask og platanlønn. På marken vokser det hvitfrytle, en sjelden art som er typisk i parker og lignende habitater.

Registrerte rødlistearter

Karakteristiske arter

Osp <i>Populus tremula</i>	hvitfrytle <i>Luzula luzuloides</i>
hassel <i>Corylus avellana</i>	knollerteknapp <i>Lathyrus linifolius</i>
ask <i>Fraxinus excelsior</i>	jordnøtt <i>Conopodium majus</i>
hundegras <i>Dactylis glomerata</i>	skogstorkenebb <i>Geranium sylvaticum</i>

Andre spesielle forekomster

Inngrep og trusler

Aktuelle forvaltningstiltak

Litteratur

Registrert av Bjørn Moe

Dato 21.05.2002

Lokalitet	33 Strømsnesvatnet		
Hovedtype	Skog	Areal	53,4 da
Undertype	Rik edellauvskog (F01), Kalkskog (F03), Kystfuruskog (F12)	Verdi	A - svært viktig

Områdeskildring og begrunnelse for verdivurdering

Området tilhører sonen med glimmerskifer som går gjennom den østlige delen av Askøy. Lokaliteten består av bratte skråninger som fører ned mot Strømsnesvatnet (Hopsvatnet). I overkant grenser lokaliteten mot spredtliggende hager og bolighus. Høydeforskjellen fra vannet og til den øvre grensen er ca. 50 m. Lokalklimaet er lunt etter som terrenget ligger vendt mot vest og sørvest. Grensen mot vannet gir en fri horisont og dermed rikelig med solinnstråling. Lien består dels av et dalsøkk og dels av steile berg med rasmateriale under. Her er det innslag av forvittringsjord blant stein og blokker. Terrengform og jordsmonn er bestemmende for hvilke treslag som finnes i området. Edellauvskog er knyttet til de bratteste skråningene, og her finnes et rikt utvalg av treslag, som lind, alm, ask og hassel. Noen av trærne er hogreiste, med en stammediameter på omlag 30 cm. I fuktige deler av skogen, særlig ned mot vannet, forekommer svartor. På tørre partier i disse skråningene er det furuskog. Furu er mest utbredt i sørvest, og særlig lien mellom Kuneset og Nålaneset er furuskog. Furustammer på opptil 80 cm er registrert, men stammer på omkring 50 cm er mer vanlig. Trærne kan oppnå høyder på over 20 m. Hassel inngår i furuskogen som består av rik lågurtskog, med karakteristiske arter som breiflangre, liljekonvall, bergperikum, sanikel og lundgrønnaks. Her er små forekomster av kalkskog med lokal verdi. I store deler av skogen dominerer ramsløk i våraspektet. Dette er et av de rikeste skogsområdene i hele kommunen.

Registrerte rødlistearter

Karakteristiske arter

Ask <i>Fraxinus excelsior</i>	svartburkne <i>Asplenium trichomanes</i>
alm <i>Ulmus glabra</i>	nyresoleie <i>Ranunculus auricomus</i>
lind <i>Tilia cordata</i>	akeleie <i>Aquilegia vulgaris</i>
svartor <i>Alnus glutinosa</i>	jordnøtt <i>Conopodium majus</i>
hassel <i>Corylus avellana</i>	liljekonvall <i>Convallaria majalis</i>
eik <i>Quercus robur</i>	ramsløk <i>Allium ursinum</i>
krossved <i>Viburnum opulus</i>	kranskonvall <i>Polygonatum verticillatum</i>
vivendel <i>Lonicera periclymenum</i>	skogfiol <i>Viola riviniana</i>
skogsvingel <i>Festuca altissima</i>	teiebær <i>Rubus saxatilis</i>
lundgrønnaks <i>Brachypodium sylvaticum</i>	skogsvinerot <i>Stachys sylvatica</i>
hengeaks <i>Melica nutans</i>	sanikel <i>Sanicula europaea</i>
skogstarr <i>Carex sylvatica</i>	kusymre <i>Primula vulgaris</i>
fingerstarr <i>Carex digitata</i>	breiflangre <i>Epipactis helleborine</i>
storfrytle <i>Luzula sylvatica</i>	bergperikum <i>Hypericum montanum</i>

Andre spesielle forekomster

Inngrep og trusler

Det er plantet noe gran i området. Platanlønn forekommer også, trolig etter å ha spredd seg fra en hage.

Aktuelle forvaltningstiltak

Hogge ut gran og platanlønn fra skogen.

Litteratur

Registrert av Bjørn Moe

Dato 05.06.2002

Lokalitet	34 Gjeddetjørn		
Hovedtype	Ferskvann/våtmark	Areal	5,1 da
Undertype	Rike kulturlandskapssjøer (E08)	Verdi	C - lokalt viktig

Områdeskildring og begrunnelse for verdivurdering

Gjeddetjørn ligger ved Hop på østsiden av Askøy. Tjernet er omlag 100 m langt og 50 m bredt og ligger nær vegen i et område med spredt bebyggelse. Det er skog omkring tjernet, til dels sumpskog med svartor som strekker seg helt ut mot vannkanten. I denne skogen inngår det påfallende mye trollhegg, mens hassel forekommer der det er tørrere lenger inne på fastmarken. I nord er det hovedsakelig selje som danner sumpskogen. Skogen er mer åpen langs østsiden av vannet. Vannet har en frodig sumpvegetasjon med høge stauder som sverdlilje, åkersvinerot, sløke og mjødurt. Sverdlilje finnes i spesielt store mengder langs østsiden av vannet. Starrbelter med flaskestarr og trådstarr forekommer også. Sumpvegetasjonen utgjør et belte på ca. 10 m i sør, ellers varierer det mellom 5 og 10 m. Litt andmat og tjønnaks forekommer, men ellers mangler flytebladplanter. Den ytre sonen mot åpent vann er dominert av myrhatt.

Registrerte rødlistearter

Karakteristiske arter

Pors <i>Myrica gale</i>	sverdlilje <i>Iris pseudacorus</i>
trollhegg <i>Frangula alnus</i>	sløke <i>Angelica sylvestris</i>
svartor <i>Alnus glutinosa</i>	mjødurt <i>Filipendula ulmaria</i>
selje <i>Salix caprea</i>	hanekam <i>Lychnis flos-cuculi</i>
trådstarr <i>Carex lasiocarpa</i>	grøftesoleie <i>Ranunculus flammula</i>
flaskestarr <i>Carex rostrata</i>	åkersvinerot <i>Stachys palustris</i>
myrhatt <i>Potentilla palustris</i>	bukkeblad <i>Menyanthes trifoliata</i>
andmat <i>Lemna minor</i>	tjønnaks <i>Potamogeton natans</i>

Andre spesielle forekomster

Inngrep og trusler

Det er dumpet en del metallavfall ved vannet.

Aktuelle forvaltningstiltak

Litteratur

Registrert av Bjørn Moe

Dato 25.09.2002

Lokalitet	35 Solneset		
Hovedtype	Havstrand/kyst	Areal	2,7 da
Undertype	Brakkvannspoll (G08)	Verdi	B - viktig

Områdeskildring og begrunnelse for verdivurdering

Solneset ligger utenfor Olaviken på østsiden av Askøy. I dette området ligger det flere små bukter med strandenger og strandsumper. Området er stelt og tilrettelagt for ferdsel med godt opparbeidete stier. Det er plantet store trær i området, f.eks. bøk, gran og cypresser. Landskapet er delvis parkpreget.

Ved Solneset går stien i kanten av en sump, og den krysser delvis over slik at sumpen blir delt i to, med en liten østlig del og en større vestlig del. I den østlige delen er vannet stillestående, og det blir dannet et oksygenfattig miljø i bassenget som har leirjord på bunnen. Svartor er det eneste treslaget som klarer seg her i kanten av vannet. Både flaskestarr og mannasøtgras bidrar til at det lille bassenget er halvt tilgrodd. Pollsivaks er en typisk, men sjelden art i dette brakkvannsmiljøet, og den forekommer med store strå i og ved bassenget. Neddykket i vannet finnes småhavgras som er en annen brakkvannsplante. Disse to artene er ikke funnet andre steder på Askøy. Småhavgras vokser i det store bassenget hvor det er kontakt med sjøen gjennom en tidevannskanal. I nordenden av dette bassenget er det en nitrofil sumpvegetasjon med artene sverdlilje, klourt og skjoldbærer.

Registrerte rødlistearter

Karakteristiske arter

Svartor *Alnus glutinosa*

trollhegg *Frangula alnus*

havgras *Ruppia maritima*

flaskestarr *Carex rostrata*

pollsivaks *Schoenoplectus tabernaemontani*

mannasøtgras *Glyceria fluitans*

sverdlilje *Iris pseudacorus*

klourt *Lycopus europaeus*

skjoldbærer *Scutellaria galericulata*

gulldusk *Lysimachia thyrsiflora*

vendelrot *Valeriana sambucifolia*

Andre spesielle forekomster

Inngrep og trusler

Området er mye tilrettelagt for friluftsliv. Det er en godt opparbeidet badeplass i bukten like vest for Solneset.

Aktuelle forvaltningstiltak

Litteratur

Registrert av Bjørn Moe

Dato 25.09.2002

Lokalitet	36 Møllarvatnet		
Hovedtype	Ferskvann/våtmark	Areal	13,5 da
Undertype	Rike kulturlandskapssjøer (E08)	Verdi	C - lokalt viktig

Områdeskildring og begrunnelse for verdivurdering

Lokaliteten ligger sørvest for Olaviken på østsiden av Askøy. Møllarvatnet fyller opp hele dalbunnen i nedre del av Mølledal. Dalbunnen er flat og stort sett omgitt av skog på kantene. Vannet er sterkt tilgrodd, spesielt langs nord og vestsiden. Gjengroingen er en kontinuerlig prosess som fører til at vannets overflate blir gradvis mindre. Ytterst er det gyngende flytematter som gir etter når man går på dem. Det går en 10-20 m brei sone med sumpvegetasjon langsmed vannet. Flaskestarr og gulldusk er de dominerende artene, men lokalt forekommer krypkvein, bukkeblad og mannasøtgras i store mengder. I nordvest vokser det tette og høge kratt med ørevier, stedvis opp til 5-6 m høge trær.

Registrerte rødlistearter

Karakteristiske arter

Selje <i>Salix caprea</i>	andmat <i>Lemna minor</i>
ørevier <i>Salix aurita</i>	grøftesoleie <i>Ranunculus flammula</i>
frynsestarr <i>Carex paupercula</i>	hesterumpe <i>Hippuris vulgaris</i>
flaskestarr <i>Carex rostrata</i>	gulldusk <i>Lysimachia thyrsiflora</i>
mannasøtgras <i>Glyceria fluitans</i>	fredløs <i>Lysimachia vulgaris</i>
krypkvein <i>Agrostis stolonifera</i>	sløke <i>Angelica sylvestris</i>
mjødurt <i>Filipendula ulmaria</i>	myrhatt <i>Potentilla palustris</i>
myrmaure <i>Galium palustre</i>	hanekam <i>Lychnis flos-cuculi</i>
bekkestjerneblom <i>Stellaria alsine</i>	bukkeblad <i>Menyanthes trifoliata</i>
grasstjerneblom <i>Stellaria graminea</i>	

Andre spesielle forekomster

Inngrep og trusler

Aktuelle forvaltningstiltak

Litteratur

Registrert av Bjørn Moe

Dato 25.09.2002

Lokalitet	37 Rotavatnet		
Hovedtype	Ferskvann/våtmark	Areal	3,6 da
Undertype	Mudderbanker (E02)	Verdi	C - lokalt viktig

Områdeskildring og begrunnelse for verdivurdering

Rotavatnet ligger nordøst for Kleppestø, i utkanten av det tettbebygde området. Det ligger hus på sør- og vestsiden av vatnet, mens i nord går grenser inn mot lyngmark og skog. I vatnet er det noe sandbunn, men også bergknauser som kan følger innover land. Deler av strandsonen er dominert av flaskestarr, mens andre deler har en mudret bunn med kortskuddstrand av sumpplanter med rosetter, slik som tjønngras og botnegras. Begge artene er vanlige i Rotavatnet.

Registrerte rødlistearter

Karakteristiske arter

Krypsiv <i>Juncus supinus</i>	botnegras <i>Lobelia dortmanna</i>
flaskestarr <i>Carex rostrata</i>	rundsoldogg <i>Drosera rotundifolia</i>
kornstarr <i>Carex panicea</i>	grøftesoleie <i>Ranunculus flammula</i>
tjønngras <i>Littorella uniflora</i>	vanlig tjønnaks <i>Potamogeton natans</i>

Andre spesielle forekomster

Inngrep og trusler

Det er en liten oppmurt demning i vatnet i nord.

Aktuelle forvaltningstiltak

Litteratur

Registrert av Bjørn Moe

Dato 25.09.2002

Lokalitet	38 Strusshamn sør		
Hovedtype	Rasmark, berg og kantkratt	Areal	0,2 da
Undertype	Nordvendt kystberg (H00)	Verdi	C - lokalt viktig

Områdeskildring og begrunnelse for verdivurdering

Lokaliteten ligger på østsiden av Vågen sør for Strusshamn. Omlag 30 m øst for et brakkvannsbasseng ligger det noen nordvendte bergknauser i et kupert terreng. Disse knausene er ca. 5 m høge og inneholder skyggefulle kløfter som er mer eller mindre tilgrodd med moser, særlig av kysttvebladmose. Blant mosene vokser det hinnebregne i matter utover de vertikale bergene. Denne bregnen som alltid vokser på steder med høy luftfuktighet, dekker til sammen et areal på 0,5 m².

Registrerte rødlistearter

Hinnebregne *Hymenophyllum wilsonii* (V)

Karakteristiske arter

Sisselrot *Polypodium vulgare*
gaukesyre *Oxalis acetosella*
smyle *Deschampsia flexuosa*

kysttvebladmose *Scapania gracilis*
kysttornemose *Mnium hornum*
kystkransmose *Rhytidiadelphus loreus*
stripefoldmose *Diplrophyllum albicans*
bakkefrynse *Ptilidium ciliare*

Andre spesielle forekomster

Inngrep og trusler

Aktuelle forvaltningstiltak

Litteratur

Registrert av Bjørn Moe

Dato 22.07.2002

Lokalitet	39 Pøyla		
Hovedtype	Havstrand/kyst	Areal	3,6 da
Undertype	Brakkvannspoll (G08)	Verdi	C - lokalt viktig

Områdeskildring og begrunnelse for verdivurdering

Pøyla ligger innerst i bukten som smalner av innover fra Marikoven lengst sør på Askøy. Bukten var mer innestengt før i tiden, men for ca. 30 år siden ble det åpnet en 5 m brei kanal for å gi passasje og bedre utskifting av vannmassene. Før åpningen av kanalen var det bare springfloen som gikk inn i bassenget. Forbedret passasje gjør at små båter i dag kan gå inn i bukten. En bekk som renner ut på stranden forsterker effekten av brakkvannspåvirkning i området.

Innerst i bukten er det strandvegetasjon på finkorneret, mudret bunn. Havstarr dominerer, og i tillegg inngår andre arter som er typisk for fuktig strandeng og brakkvann, slik som krypkvein, rustsivaks og fjøresivaks.

Registrerte rødlistearter

Karakteristiske arter

Krypkvein *Agrostis stolonifera*
 rødsvingel *Festuca rubra*
 saltsiv *Juncus gerardii*
 havstarr *Carex paleacea*
 fjøresivaks *Eleocharis uniglumis*
 rustsivaks *Blysmus rufus*

strandstjerne *Aster tripolium*
 strandkjempe *Plantago maritima*
 fjøresauløk *Triglochin maritima*
 strandkryp *Glaux maritima*
 mjødurt *Filipendula ulmaria*
 krushøymole *Rumex crispus*

Andre spesielle forekomster

Inngrep og trusler

Aktuelle forvaltningstiltak

Litteratur

Registrert av Bjørn Moe

Dato 22.07.2002

Lokalitet	40 Tresvannbekken		
Hovedtype	Kulturlandskap	Areal	12,4 da
Undertype	Fukteng (D09)	Verdi	C - lokalt viktig

Områdeskildring og begrunnelse for verdivurdering

Tresvannet ligger vest for Strusshamn, sør på Askøy. Vannet drenerer vestover gjennom en relativt stor flate som vider seg ut fra ca. 20 m i øst til 50 m i vest. Bekken gjennom området har en bredde på 1-1,5 m med slakt fall, og den er derfor meandrerende. Vannet er stedvis nesten helt stillestående med små loner. Derfor er det en relativt frodig sumpvegetasjon i og ved bekken, med arter som kjempepiggnopp, skjoldbærer og soleihov. Deler av bekken er nokså gjengrodd med sumpplanter. Lokaliteten er et spesielt, men lite våtmarksområde. Floraen er ikke særlig artsrik.

Registrerte rødlistearter

Karakteristiske arter

Kysttjønnaks *Potamogeton polygonifolius*
 flaskestarr *Carex rostrata*
 sumpsivaks *Eleocharis palustris*
 mannasøtgras *Glyceria fluitans*
 kjempepiggnopp *Sparganium erectum*
 grøftesoleie *Ranunculus flammula*
 skjoldbærer *Scutellaria galericulata*

soleihov *Caltha palustris*
 myrmjølke *Epilobium palustre*
 vendelrot *Valeriana sambucifolia*
 myrhatt *Potentilla palustris*
 gul nøkkerose *Nuphar lutea*
 sløke *Angelica sylvestris*

Andre spesielle forekomster

Inngrep og trusler

Aktuelle forvaltningstiltak

Litteratur

Registrert av Bjørn Moe

Dato 22.07.2002

Lokalitet	41 Nedre Kleppe		
Hovedtype	Ferskvann/våtmark	Areal	6,3 da
Undertype	Rike kulturlandskapssjøer (E08)	Verdi	C - lokalt viktig

Områdeskildring og begrunnelse for verdivurdering

Ved Nedre Kleppe ligger det et lite tjern som drenerer sørover til Strusshamnsvatnet. Tjernet ligger nede i den vide dalbunnen, og mottar sigevann fra markene som ligger omkring. Disse markene er gamle slåtte- og beitemarker som har vært gjødslet i mer eller mindre grad. Gjødelsig fra slåttemarken bidrar til økt næringstilgang til vannet. Det gamle kulturlandskapet er langt på vei utbygget med bolighus og veger, mens tjernet og marken omkring gror til. På vestsiden av tjernet er det et belte med bukkeblad og grøftesoleie ytterst, mens et starrbelte med gråstarr og trådstarr forekommer innenfor. Innenfor dette igjen dannes det torvmatter, og her er dystarr og pors karakteristiske. Sumpvegetasjonen på denne siden har en utstrekning på 20 m fra slåttemarken og ut til åpent vann. På østsiden er det en frodig sumpvegetasjon med store og næringskrevende sumpplanter som kjempepigknopp, åkersvinerot og sverdlije. Også på denne siden dominerer bukkeblad, stedvis med mye elvesnelle. Innenfor den fuktigste delen av sumpen er fukteng med artene myklegg, harerug og hanekam karakteristiske. På østsiden av tjernet er det skog med bjørk og osp.

Registrerte rødlistearter

Karakteristiske arter

Pors <i>Myrica gale</i>	bukkeblad <i>Menyanthes trifoliata</i>
mannasøtgras <i>Glyceria fluitans</i>	sumpmaure <i>Galium uliginosum</i>
flaskestarr <i>Carex rostrata</i>	myrhatt <i>Potentilla palustris</i>
gråstarr <i>Carex canescens</i>	sløke <i>Angelica sylvestris</i>
trådstarr <i>Carex lasiocarpa</i>	åkersvinerot <i>Stachys palustris</i>
dystarr <i>Carex limosa</i>	soleihov <i>Caltha palustris</i>
sumpsivaks <i>Eleocharis palustris</i>	myrklegg <i>Pedicularis palustris</i>
elvesnelle <i>Equisetum fluviatile</i>	hanekam <i>Lychnis flos-cuculi</i>
kjempepigknopp <i>Sparganium erectum</i>	harerug <i>Bistorta vivipara</i>
sverdlije <i>Iris pseudacorus</i>	
grøftesoleie <i>Ranunculus flammula</i>	

Andre spesielle forekomster

Inngrep og trusler

Marken omkring tjernet er truet av husbygging og fyllinger. Det er kvisthauger o.l. etter dumping av organisk avfall.

Aktuelle forvaltningstiltak

Litteratur

Registrert av Bjørn Moe

Dato 01.07.2002

Lokalitet	42 Krokåsdalen øst		
Hovedtype	Kulturlandskap	Areal	60,7 da
Undertype	Naturbeitemark (D04), Skogsbeite (D06)	Verdi	B - viktig

Områdeskildring og begrunnelse for verdivurdering

Krokåsdalen går fra Strusshamn og ca. 3 km i nordvestlig retning. Det gamle landskapet er relativt bra ivaretatt, og vegen i dalen er av ganske lav standard. Krokåsvatnet ligger sentralt, og både nord og sør for dette er det kulturlandskapet som dominerer i dalen. Sør for vatnet på østsiden av dalen ligger det et beitemarksområde som er spredt skogbevokst med bjørk og rogn. Skogen er litt parkpreget bjørkeskog (hagemarkskog). Trestubber viser at deler av området har vært ryddet for trær og busker, og særlig einer har blitt skåret bort for å bedre beiteforholdene. Marken er også ryddet for kvister og det ligger stein i røyser. I dag er derfor dette et delvis åpent beitemarksområde dominert av de vanlige beitegrasene gulaks, engkvein, sølvbunke m.fl. Lyngvegetasjon mangler nesten helt. Beitemarksplanter som blåkoll, øyentrøst og kystmaure er karakteristiske.

Området er inngjerdet og det går sauer på beite til langt utover høsten, i hvert fall til midten av oktober. Marken synes ikke å bli tilført kunstig gjødsling.

Registrerte rødlistearter

Karakteristiske arter

Bjørk <i>Betula pubescens</i>	kornstarr <i>Carex panicea</i>
rogn <i>Sorbus aucuparia</i>	stjernestarr <i>Carex echinata</i>
pors <i>Myrica gale</i>	kystmyrklegg <i>Pedicularis sylvatica</i>
einer <i>Juniperus communis</i>	tepperot <i>Potentilla erecta</i>
blåtopp <i>Molinia caerulea</i>	kystmaure <i>Galium saxatile</i>
gulaks <i>Anthoxanthum odoratum</i>	skogfiol <i>Viola riviniana</i>
engkvein <i>Agrostis capillaris</i>	øyentrøst <i>Euphrasia</i> sp.
knegrass <i>Danthonia decumbens</i>	fagerperikum <i>Hypericum pulchrum</i>
sølvbunke <i>Deschampsia cespitosa</i>	følblom <i>Leontodon autumnalis</i>
geitsvingel <i>Festuca vivipara</i>	blåkoll <i>Prunella vulgaris</i>
finnskjegg <i>Nardus stricta</i>	småsyre <i>Rumex acetosella</i>
englodnegras <i>Holcus lanatus</i>	rome <i>Nartheicum ossifragum</i>
heisiv <i>Juncus squarrosus</i>	
grønnstarr <i>Carex demissa</i>	

Andre spesielle forekomster

Inngrep og trusler

Gjengroing med trær og busker ved redusert beiting.

Aktuelle forvaltningstiltak

Opprettholde beitingen.

Litteratur

Registrert av Bjørn Moe

Dato 15.10.2002

Lokalitet	43 Krokåsdalen vest		
Hovedtype	Kulturlandskap	Areal	72,1 da
Undertype	Skogsbeite (D06)	Verdi	B - viktig

Områdeskildring og begrunnelse for verdivurdering

Krokåsdalen går fra Strusshamn og ca. 3 km i nordvestlig retning. Det gamle landskapet er relativt bra ivaretatt, og den smale vegen i dalen er av ganske lav standard. Krokåsvatnet ligger sentralt i dalen, og både nord og sør for dette er det kulturlandskapet som dominerer. I Skårdalen, sør for vatnet på vestsiden av dalen ligger det et beitemarksområde i skog. De viktigste treslagene er furu, bjørk og rogn. Trærne er avstandsregulert for at det skal komme godt med lys til bakken, og dermed blir beitegrunnlaget på vegetasjonen bedre enn i en tett skog. Det viktigste graset er blåtopp, men det er også mye smyle og gulaks i området. I forhold til grasmarken er det lite lyng i området, men spredt forekommer blåbær, blokkebær og tyttebær. På fuktige partier er det noe klokkeling, gjerne sammen med heisiv, rome og storbjønnskjegg. Skogen benyttes til fellesbeite, og det går sauer i området store deler av sommeren. Marken synes ikke å bli tilført kunstig gjødsling.

Registrerte rødlistearter

Karakteristiske arter

Furu <i>Pinus sylvestris</i>	heisiv <i>Juncus squarrosus</i>
bjørk <i>Betula pubescens</i>	grønnstarr <i>Carex demissa</i>
rogn <i>Sorbus aucuparia</i>	bråtestarr <i>Carex pilulifera</i>
blåbær <i>Vaccinium myrtillus</i>	kornstarr <i>Carex panicea</i>
tyttebær <i>Vaccinium vitis-idaea</i>	stjernestarr <i>Carex echinata</i>
blokkebær <i>Vaccinium uliginosum</i>	storbjønnskjegg <i>Trichophorum cespitosum</i> ssp. <i>germanic.</i>
klokkelyng <i>Erica tetralix</i>	flekkmariland <i>Dactylorhiza maculata</i>
einer <i>Juniperus communis</i>	kystmyrklegg <i>Pedicularis sylvatica</i>
gulaks <i>Anthoxanthum odoratum</i>	tepperot <i>Potentilla erecta</i>
blåtopp <i>Molinia caerulea</i>	skrubebær <i>Cornus suecica</i>
knegras <i>Danthonia decumbens</i>	hvitveis <i>Anemone nemorosa</i>
smyle <i>Deschampsia flexuosa</i>	kystmaure <i>Galium saxatile</i>
finnskjegg <i>Nardus stricta</i>	heiblåfjær <i>Polygala serpyllifolia</i>
einstape <i>Pteridium aquilinum</i>	rome <i>Nartheicum ossifragum</i>

Andre spesielle forekomster

Inngrep og trusler

Gjengroing med trær og busker ved redusert beiting.

Aktuelle forvaltningstiltak

Opprettholde beitingen.

Litteratur

Registrert av Bjørn Moe

Dato 01.07.2002

Lokalitet	44 Follesevatnet vest		
Hovedtype	Rasmark, berg og kantkratt	Areal	0,2 da
Undertype	Sørvendte berg (B01)	Verdi	C - lokalt viktig

Områdeskildring og begrunnelse for verdivurdering

Lokaliteten ligger 250 m vest for Follesevatnet. Her går det liten dal nordover, og i denne renner det en bekk som har sitt utspring fra et myrområde øverst i dalen. I dalen ligger det en vestvendt stor, loddrett bergvegg som er ca. 15 m høy. Det vokser 2 bergfletter i berget med 10 meters avstand. Bergflettene er ca. 6 m høge og har kraftige stammer nederst. Oppover forgreines stammen, slik at planten er ca. 5 m bred i den øvre delen. Disse plantene må være relativt gamle. Bergflette er sjelden på Askøy, og det kan noen ganger være tvil om planten er viltvoksende. Siden dette voksestedet ligger langt fra bebyggelse/hager, er det vanskelig å tenke seg at den har vært plantet her.

Registrerte rødlistearter

Karakteristiske arter

Bergflette *Hedera helix*

Andre spesielle forekomster

Inngrep og trusler

Aktuelle forvaltningstiltak

Litteratur

Registrert av Bjørn Moe

Dato 01.07.2002

Lokalitet	45 Tveitevatnet sør		
Hovedtype	Ferskvann/våtmark	Areal	1,1 da
Undertype	Mudderbanker (E02)	Verdi	C - lokalt viktig

Områdeskildring og begrunnelse for verdivurdering

Tveitevatnet (Storavatnet) er det store vatnet som ligger sørvest for Ramnanger. Vatnet har mange innbuktninger, ikke minst i sør hvor det smalner av inn i en vik. I ytre del av denne viken ligger det en langgrunn strand med innslag av finkornet og mudret bunn, men her er også grovere materiale av stein og grus. Bunnen er delvis vegetasjonsdekket at karakterarten tjønngras, og planten vokser i hvert fall 10 m utover i vannet. Store sumpplanter som strandrør, sumpsivaks og myrhatt vokser spredt i overgangen inn mot land. Området er omgitt av et kulturlandskap som i mer eller mindre grad har grodd til med skog.

Registrerte rødlistearter

Karakteristiske arter

Strandrør *Phalaris arundinacea*
mannasøtgras *Glyceria fluitans*
sumpsivaks *Eleocharis palustris*
krypkvein *Agrostis stolonifera*
trådsiv *Juncus filiformis*

tjønngras *Littorella uniflora*
myrhatt *Potentilla palustris*
vanlig tjønnaks *Potamogeton natans*
grøftesoleie *Ranunculus flammula*
brønnkarse *Rorippa palustris*

Andre spesielle forekomster

Inngrep og trusler

Aktuelle forvaltningstiltak

Litteratur

Registrert av Bjørn Moe

Dato 01.07.2002

Lokalitet	46 Furuneset		
Hovedtype	Kulturlandskap	Areal	23,0 da
Undertype	Naturbeitemark (D04)	Verdi	C - lokalt viktig

Områdeskildring og begrunnelse for verdivurdering

Furuneset ligger ytterst på en halvøy i sørlige del av Tveitevatnet (Storavatnet). Landskapet her er delvis et kulturlandskap, mer eller mindre gjengrodd noen steder, mens andre steder er det beitemark i drift. Et slikt område er Furuneset som er en del av det åpne kulturlandskapet. Skog mangler, men på vestsiden er det noen ospetrær. Dessuten er det spredt einer i bakkene. Noen av einerne er høgreiste busker eller små trær, omlag 3 m og flere av dem har søylefasong. Den grasdominerte beitemarken består av den vanligste beitegrasene og i tillegg en del urter. Området er ganske artsrikt, men artene i området er høyst vanlige i denne typen vegetasjon. Marken synes ikke å være tilført kunstig gjødsel, i hvert fall ikke i stor utstrekning. Vegetasjonen var delvis nedbeitet (pr. 1. juli), men det var også partier med høgt gras. Det var spor etter kraftige tråkk fra storfe. Einstape er i ekspansjon i deler av område som en følge av redusert beitetrykk på vegetasjonen. Det går en traktorveg ut til neset, og beite/slåttemarken langs denne er gjødslet med kunstgjødsel.

Registrerte rødlistearter

Karakteristiske arter

Osp <i>Populus tremula</i>	bekkestjerneblom <i>Stellaria alsine</i>
einer <i>Juniperus communis</i>	hvitkløver <i>Trifolium repens</i>
krypvier <i>Salix repens</i>	skogkarse <i>Cardamine flexuosa</i>
gulaks <i>Anthoxanthum odoratum</i>	engsoleie <i>Ranunculus acris</i>
rødsvingel <i>Festuca rubra</i>	tepperot <i>Potentilla erecta</i>
engrapp <i>Poa pratensis</i>	kystmaure <i>Galium saxatile</i>
tunrapp <i>Poa annua</i>	tiriltunge <i>Lotus corniculatus</i>
englodnegras <i>Holcus lanatus</i>	flekkmariland <i>Dactylorhiza maculata</i>
engkvein <i>Agrostis capillaris</i>	rylлик <i>Alchemilla millefolium</i>
kornstarr <i>Carex panicea</i>	kystbergknapp <i>Sedum anglicum</i>
slåttestarr <i>Carex nigra</i>	legeveronika <i>Veronica officinalis</i>
kildeurt <i>Montia fontana</i>	snauveronika <i>Veronica serpyllifolia</i>

Andre spesielle forekomster

Inngrep og trusler

Gjengroing ved redusert beiting. Kunstig gjødsling.

Aktuelle forvaltningstiltak

Opprettholde beitetrykket og ikke tilføre kunstgjødsel.

Litteratur

Registrert av Bjørn Moe

Dato 01.07.2002

Lokalitet	47 Dyratomyren		
Hovedtype	Myr	Areal	179,6 da
Undertype	Intakt lavlandsmyr (A01)	Verdi	B - viktig

Områdeskildring og begrunnelse for verdivurdering

Mellom Ramnanger og Davangsvågen ligger det et stort skogs- og myrområde. Skogen som er dominert av furu er i stor grad påvirket av moderne skogbruk, særlig den delen som grenser mot Tveit. Men området som ligger lenger vest mot Svartevatnet er mindre påvirket, delvis fordi det er mindre produktiv skog her som en følge av mye torvjord. Mens furuskogen vokser på kollene, dekker myrene store partier av de flate områdene. Til Askøy å være er terrenget i området relativt flatt. Et vassdrag med en sakteflytende bekk renner i slake kurver gjennom myren før den dreier vestover og faller ned skråningene mot Svartevatnet. Dyratomyren er delvis dannet ved gjengroing av tjernet som er knyttet til vassdraget. Dette tjernet hører til vassdraget som renner vestover.

Myrvegetasjonen er fattig og delvis ombrotrof fordi den inneholder tuer som kun får tilført næring gjennom nedbøren. Pors er svært vanlig sammen med andre oseaniske myrplanter som rome og klokkeling. Det er en fin gradient fra furuskogen og de tørreste myrpartiene til ut mot de fuktigste myrmattene der tjernet gror igjen. Derfor er en rekke typer myrvegetasjon representert, med variasjon i forhold til fuktighet og næringstilgang. Det finnes knapt andre områder på Askøy der myr utgjør en så viktig del av landskapet. Men det er fremfor alt mosaikken mellom åpen myr og spredte trebevokste arealer som er karakteristisk ved lokaliteten.

Registrerte rødlistearter

Karakteristiske arter

Furu <i>Pinus sylvestris</i>	krypsiv <i>Juncus sypinus</i>
einer <i>Juniperus communis</i>	blåtopp <i>Molinia caerulea</i>
pors <i>Myrica gale</i>	elvesnelle <i>Equisetum fluviatile</i>
klokkelyng <i>Erica tetralix</i>	sivblom <i>Scheuchzeria palustris</i>
røsslyng <i>Calluna vulgaris</i>	rome <i>Narthecium ossifragum</i>
mjølbær <i>Arctostaphylos uva-ursi</i>	tepperot <i>Potentilla erecta</i>
hvitlyng <i>Andromeda polifolia</i>	dikesoldogg <i>Drosera intermedia</i>
duskull <i>Eriophorum angustifolium</i>	rundsoldogg <i>Drosera rotundifolia</i>
torvull <i>Eriophorum vaginatum</i>	smalsoldogg <i>Drosera anglica</i>
stjernestarr <i>Carex echinata</i>	hvit nøkkerose <i>Nymphaea alba</i>
kornstarr <i>Carex panicea</i>	kysttjønnaks <i>Potamogeton polygonifolius</i>
dystarr <i>Carex limosa</i>	bukkeblad <i>Menyanthes trifoliata</i>
trådstarr <i>Carex lasiocarpa</i>	flekkmarihand <i>Dactylorhiza maculata</i>
hvitmyrak <i>Rhynchospora alba</i>	

Andre spesielle forekomster

Inngrep og trusler

Skogbruksaktivitet inn mot østsiden av området. Furuskogen er lite produktiv, men området kan ligge utsatt til for grøfting.

Aktuelle forvaltningstiltak

Litteratur

Registrert av Bjørn Moe

Dato 02.07.2002

Lokalitet	48 Kalsøy		
Hovedtype	Myr, Kulturlandskap	Areal	167,9 da
Undertype	Terrengdekkende myr (A03), Kystlynghei (D07)	Verdi	B - viktig

Områdeskildring og begrunnelse for verdivurdering

Kalsøy ligger langt ute i Hjeltefjorden som en av de ytterste øyene i skjærgarden på vestsiden av Askøy. Øya er ”uberørt” uten skogplanting, hytter eller andre tekniske inngrep. Terrengtet har brattkanter mot sjøen i nord og i sør, men langs øst- og vestsiden går det strandberg med slakere skråninger ut fra et ganske flatt platå midt på øya. På dette platået ligger det torvavsetninger, til dels som en stor flate, men også i et skrånende terreng. Langs en erosjonskant kommer det fram et snitt i torven som viser at avsetningene er godt over 1 m tykke.

Erosjonskanten har blitt dannet dels som et resultat av torvtekt. Det har altså vært spadd ut torv fra øya, men ikke mer enn av det fortsatt er mye igjen av den terrengdekkende myren. Dette er trolig et av de beste eksemplene på terrengdekkende myr som finnes i kommunen i dag. Tidligere har denne naturtypen vært mer utbredt i Askøy, spesielt i den vestlige delen av kommunen. Terrengdekkende myr har dekket mange øyer og andre områder som i dag har mye berg i dagen.

Vegetasjonen på myren er for det meste dominert av tuer med røsslyng, klokkelyg og torvull. Den ombrogene torven er svært næringsfattig.

Mens myrene ligger midt på øya, er det lynghei som dominerer i området ut mot sjøen. Foruten lyng er det også blåtopp og storbjønnskjegg, men disse artene finnes spredt uten å dominere. Det er lite einer på øya, og den er forholdsvis liten, mindre en 0,5 m høy. Også røsslyngen er forholdsvis liten, noe som tyder på lynghei i relativt bra stand. Det går sauer på beite på Kalsøy.

Registrerte rødlistearter

Karakteristiske arter

Einer <i>Juniperus communis</i>	storbjønnskjegg <i>Trichophorum cespitosum</i> ssp. <i>germanicum</i>
røsslyng <i>Calluna vulgaris</i>	blåtopp <i>Molinia caerulea</i>
klokkelyng <i>Erica tetralix</i>	bjønnekam <i>Blechnum spicant</i>
heisiv <i>Juncus squarrosus</i>	skrubbær <i>Cornus suecica</i>
stjernestarr <i>Carex echinata</i>	flekkmarihand <i>Dactylorhiza maculata</i>
torvull <i>Eriophorum vaginatum</i>	

Andre spesielle forekomster

Inngrep og trusler

Gjengroing ved redusert beiting.

Aktuelle forvaltningstiltak

Opprettholde beitingen.

Litteratur

Registrert av Bjørn Moe

Dato 02.07.2002

Lokalitet	49 Midtre Rotøy		
Hovedtype	Rasmark, berg og kantkratt, Kulturlandskap	Areal	136,0 da
Undertype	Sørvendt berg (B01), Kystlynghei (D07)	Verdi	A - svært viktig

Områdeskildring og begrunnelse for verdivurdering

På grensen mellom Askøy og Fjell kommuner ligger de tre Rotøyene. Nordre og midtre ligger i Askøy, mens den søndre ligger i Fjell. Den mest interessante av disse øyene er midtre Rotøy. På denne øya er det i motsetning til den søndre ikke gjort tekniske inngrep. I berggrunnen på midtre Rotøy inngår det stedvis amfibolitt som er en betydelig mer næringsrik bergart enn gneisene som dominerer den regionale geologien. Amfibolitten som inneholder kalk forvitrer lett og gir et gunstig vekstgrunnlag, ikke bare i jordsmonnet, men også i sprekker som er blitt dannet i bergene, spesielt i klippene som vender mot sjøen. Det går nokså steile klipper rundt hele øya, spesielt i sørvest hvor det ikke er mulig å ta seg frem langs stranden.

En forekomst med havburkne ble registrert i en strandklippe i den sørvestlige delen av øya. Klippen er 5 m høy og står steilt innenfor en liten horisontal flate. Fra denne flaten og vertikalt ned til sjøen er det ca. 3 m. I klippen er det om lag 1 meters overheng, og det er her havburkne vokser i små tuer på tre steder. Tuene forekommer spredt innen noen få meters avstand. Det er til sammen ca. 30 blader av planten. Bladene er småvokste. Dette er den eneste registrerte forekomsten av havburkne på Askøy. Planten vokser vanligvis eksponert mot åpent hav, men her på midtre Rotøy står den eksponert mot Hjeltefjorden. I strandklippene som vender mot sør vokser det noen små trær med kristtorn. Her er det i tillegg en del purpurlyng i bergene. Langs den lune sørsiden av øya er habitatet for purpurlyng spesielt gunstig, og derfor finnes den i store mengder her.

Purpurlyng er vanlig også andre steder da den inngår i lyngheivegetasjonen på midtre Rotøy. Lyngheien dekker stort sett hele arealet som ligger innenfor strandklippene. Purpurlyng er spesielt vanlig like ovenfor bukten i øst. Ellers er lyngvegetasjonen dominert av røsslyng, men det er også partier med grasmark og beitemarksplanter. Grasmarken tyder på sterk beitepåvirkning. Det går sauer på øya, noe som har gitt en del tråkk og slitasje på vegetasjon og jord. Det er likevel en del einer som er forholdsvis småvokst, fra en halvmetre til meteren høy.

Registrerte rødlistearter

Havburkne *Asplenium marinum*

Karakteristiske arter

Kristtorn <i>Ilex aquifolium</i>	bråtestarr <i>Carex pilulifera</i>
einer <i>Juniperus communis</i>	dvergsmyle <i>Aira praecox</i>
vivendel <i>Lonicera periclymenum</i>	geitsvingel <i>Festuca vivipara</i>
røsslyng <i>Calluna vulgaris</i>	blåkoll <i>Prunella vulgaris</i>
klokkelyng <i>Erica tetralix</i>	fagerperikum <i>Hypericum pulchrum</i>
purpurlyng <i>Erica cinerea</i>	heiblåfjær <i>Polygala serpyllifolia</i>
blankburkne <i>Asplenium adiantum-nigrum</i>	kystmaure <i>Galium saxatile</i>
olavskjegg <i>Asplenium septentrionale</i>	kystbergknapp <i>Sedum anglicum</i>
svarthurkne <i>Asplenium trichomanes</i>	revebjelle <i>Digitalis purpurea</i>
fjelljamne <i>Diphasiastrum alpinum</i>	sylarve <i>Sagina subulata</i>
heistarr <i>Carex binervis</i>	

Andre spesielle forekomster

Inngrep og trusler

Gjengroing ved redusert beiting.

Aktuelle forvaltningstiltak

Opprettholde beitingen.

Litteratur

Registrert av Bjørn Moe

Dato 02.07.2002

Vedlegg 1. Registrerte karplanter i Askøy kommune (398 taxa)*

Frekvens av arten på naturtypene: 1=sjelden/spredt, 2=vanlig, 3=meget vanlig/stedvis dominant

	Myr (A)	Berg og kratt (B)	Kult.land skap (D)	Ferskv./ våtm. (E)	Skog (F)	Strand (G)	
TRÆR, BUSKER, LYNG							
<i>Abies spp.</i>			1				edelgran
<i>Acer pseudoplatanus</i>			1		2		platanlønn
<i>Aesculus hippocastanum</i>			1				hestekastanje
<i>Alnus glutinosa</i>			1		2	1	svarтор
<i>Andromeda polifolia</i>	1						hvitlyng
<i>Arctostaphylos uva-ursi</i>		1	2				mjølbær
<i>Berberis vulgaris</i>			1				berberiss
<i>Betula pubescens</i>	1	2	3	1	3	1	bjørk
<i>Calluna vulgaris</i>	2	2	3		2	1	røsslyng
<i>Corylus avellana</i>		1	2		3	1	hassel
<i>Cotoneaster sp.</i>					1		mispel
<i>Empetrum nigrum</i>		2	2		1	1	krekling
<i>Erica cinerea</i>		1	1				purpurlyng
<i>Erica tetralix</i>	2	1	2		1	1	kløkkelyng
<i>Fagus sylvatica</i>			1		1		bøk
<i>Frangula alnus</i>		1	1		1		trollhegg
<i>Fraxinus excelsior</i>		1	2		3	1	ask
<i>Hedera helix</i>		1					bergflette
<i>Ilex aquifolium</i>					1		kristtom
<i>Juniperus communis</i>		3	3		2	1	einer
<i>Lonicera periclymenum</i>		2	2		2	1	vivendel
<i>Malus sylvestris</i>					1		vill-apal
<i>Myrica gale</i>	3		2		1	1	pors
<i>Picea abies</i>	1		3		3		gran
<i>Picea sitchensis</i>	2		3		3		sitkagran
<i>Pinus mugo ssp. mugo</i>	1	1	3		2	1	buskfuru
<i>Pinus mugo ssp. uncinata</i>		1	1			1	bergfuru
<i>Pinus sylvestris</i>	2	2	2		3	1	furu
<i>Populus tremula</i>		2	2		2		osp
<i>Prunus avium</i>					1		søtkirsebær
<i>Prunus padus</i>		2	2	1	2		hegg
<i>Quercus robur</i>			1		1		sommereik
<i>Ribes rubrum</i>					1		rips
<i>Ribes uva-crispa</i>					1		stikkelsbær
<i>Rosa canina</i>		2	1		1	1	steinnype
<i>Rosa dumalis</i>		2	1		1	1	kjøttnype
<i>Rosa villosa</i>		1	1				bustnype
<i>Salix aurita</i>	2	1	2	2	1	1	ørevier
<i>Salix caprea</i>		2	2	1	2		selje
<i>Salix repens</i>		2	2			1	krypvier
<i>Sambucus nigra</i>			1				svarthyll
<i>Sambucus racemosa</i>			1				rødhyll
<i>Sorbus aucuparia</i>	1	2	2	1	2	1	rogn
<i>Sorbus hybrida</i>			1		1		rognasal
<i>Sorbus rupicola</i>					1		bergasal
<i>Tilia cordata</i>					2		lind
<i>Ulmus glabra</i>					2		alm
<i>Vaccinium myrtillus</i>		1	2		3		blåbær
<i>Vaccinium oxycoccus</i>	2						tranebær
<i>Vaccinium uliginosum</i>	1		1	1	2		blokkebær
<i>Vaccinium vitis-idaea</i>		2	2		2		tyttebær
<i>Viburnum opulus</i>		2	1	1	1		krossved

	Myr (A)	Berg og kratt (B)	Kult.land skap (D)	Ferskv./ våtm. (E)	Skog (F)	Strand (G)	
GRAS OG GRASLIGNENDE							
<i>Agrostis canina</i>		1	1				hundekvein
<i>Agrostis capillaris</i>		2	3		2	1	engkvein
<i>Agrostis stolonifera</i>				2		2	krypkvein
<i>Aira praecox</i>		1	1			1	dvergsmyle
<i>Alopecurus geniculatus</i>				1			knereverumpe
<i>Alopecurus pratensis</i>			1				engreverumpe
<i>Anthoxanthum odoratum</i>		2	3		2	1	gulaks
<i>Arrhenatherum elatius</i>						1	hestehavre
<i>Avenula pubescens</i>			1				dunhavre
<i>Blysmus rufus</i>						2	rustsivaks
<i>Brachypodium sylvaticum</i>					1		lundgrønnaks
<i>Carex binervis</i>			2				heistarr
<i>Carex canescens</i>	1			1			gråstarr
<i>Carex demissa</i>	1		1	1		1	grønnstarr
<i>Carex digitata</i>					1		fingerstarr
<i>Carex dioica</i>	1						tvebustarr
<i>Carex echinata</i>	1		2	2	1	1	stjernestarr
<i>Carex glareosa</i>						1	grusstarr
<i>Carex lasiocarpa</i>	2			2			trådstarr
<i>Carex limosa</i>	2						dystarr
<i>Carex mackenziei</i>						1	pølstarr
<i>Carex maritima</i>						1	buestarr
<i>Carex nigra</i>	2		2	2	1	1	slåtestarr
<i>Carex ovalis</i>		1	2				harestarr
<i>Carex paleacea</i>						2	havstarr
<i>Carex pallescens</i>		1	2		2		bleikstarr
<i>Carex panicea</i>	1	1	2		1	1	kornstarr
<i>Carex paupercula</i>	1						frynsestarr
<i>Carex pauciflora</i>	1						sveltstarr
<i>Carex pilulifera</i>		2	2		1	1	bråtestarr
<i>Carex pulicaris</i>	1		1				loppestarr
<i>Carex remota</i>					1		slakkstarr
<i>Carex rostrata</i>	3			3			flaskestarr
<i>Carex serotina</i>			1				beitestarr
<i>Carex serotina ssp. pulchella</i>						1	musestarr
<i>Carex sylvatica</i>					1		skogstarr
<i>Carex vaccillans</i>						1	saltstarr
<i>Dactylis glomerata</i>		1	2		1	1	hundegras
<i>Danthonia decumbens</i>		1	2		1	1	knegrass
<i>Deschampsia cespitosa</i>		2	3	1	2	1	sølvbunke
<i>Deschampsia flexuosa</i>	1	2	3		2	1	smyle
<i>Eleocharis mamillata</i>	1			1		1	myksivaks
<i>Eleocharis palustris</i>	1			1		1	sumpsivaks
<i>Eleocharis uniglumis</i>						3	fjøresivaks
<i>Elymus caninus</i>						1	hundekveke
<i>Elymus repens</i>			2			1	kveke
<i>Eriophorum angustifolium</i>	2				3		duskull
<i>Eriophorum vaginatum</i>	3				2		torvull
<i>Festuca altissima</i>						1	skogsvingel
<i>Festuca pratensis</i>			1				engsvingel
<i>Festuca rubra</i>		2	3		1	2	rødsvingel
<i>Festuca vivipara</i>		2	2			1	geitsvingel
<i>Glyceria fluitans</i>	1		1	2	1	1	mannasøtgras
<i>Holcus lanatus</i>		1	2		1	1	englodnegras
<i>Holcus mollis</i>			2		2		krattlodnegras
<i>Juncus articulatus</i>	1		1	1		1	ryllsiv
<i>Juncus bufonius</i>			1			1	paddesiv
<i>Juncus conglomeratus</i>	1		3	2		1	knappsiv
<i>Juncus effusus</i>	1		3	2		1	lyssiv

	Myr (A)	Berg og kratt (B)	Kult.land skap (D)	Ferskv./ våtm. (E)	Skog (F)	Strand (G)	
<i>Juncus filiformis</i>			1			1	trådsiv
<i>Juncus gerardii</i>						3	saltsiv
<i>Juncus squarrosus</i>	1	1	2		1		heisiv
<i>Juncus stygius</i>	1						nøkkesiv
<i>Juncus supinus</i>	1		1	3		1	krypsiv
<i>Leymus arenarius</i>						1	strandrug
<i>Lolium perenne</i>			1				raigras
<i>Luzula campestris</i>		1	2				markfrytle
<i>Luzula luzuloides</i>			1				hvitfrytle
<i>Luzula multiflora ssp. congesta</i>			2				heifrytle
<i>Luzula multiflora ssp. multiflora</i>			2		1	1	engfrytle
<i>Luzula pilosa</i>		2	1		2		hårfrytle
<i>Luzula sylvatica</i>		2	2		3	1	storfrytle
<i>Melica nutans</i>		1				1	hengeaks
<i>Molinia caerulea</i>	3	1	3	2	3	1	blåtopp
<i>Nardus stricta</i>			2		1	1	finnskjegg
<i>Phalaris arundinacea</i>			1	3		2	strandrør
<i>Phleum pratense</i>			2				timotei
<i>Poa annua</i>		1	1			1	tunrapp
<i>Poa nemoralis</i>					1		lundrapp
<i>Poa pratensis</i>			2			1	engrapp
<i>Poa trivialis</i>				1	1	1	markrapp
<i>Puccinellia maritima</i>						2	fjøresaltgras
<i>Rhynchospora alba</i>	2						hvitmyrak
<i>Schoenoplectus maritimus</i>						1	havsivaks
<i>Schoenoplectus tabernaemontani</i>						1	pollsivaks
<i>Trichophorum cesp. ssp. cespitosum</i>	2		1	1	1	1	bjønnskjegg
<i>T. cespitosum ssp. germanicum</i>	1		3	1	2	1	storbjønnskjegg
URTER, KARSPORERPLANTER							
<i>Achillea millefolium</i>		1	2				ryllik
<i>Achillea ptarmica</i>			1				nyseryllik
<i>Actaea spicata</i>					1		trollbær
<i>Aegopodium podagraria</i>		1	2		1	1	skvallerkål
<i>Ajuga pyramidalis</i>		1	1				jonsokkoll
<i>Alchemilla alpina</i>		1					fjellmarikåpe
<i>Alchemilla vulgaris coll.</i>		1	2	1	2	1	marikåpe
<i>Alisma plantago-aquatica</i>				1			vassgro
<i>Allium ursinum</i>					3		ramsløk
<i>Anagallis minima</i>						1	pusleblom
<i>Anemone nemorosa</i>		2	2		3		hvitveis
<i>Angelica sylvestris</i>	1		1	2	1	1	sløke
<i>Angelica archangelica ssp. lit.</i>						1	strandkvann
<i>Antennaria dioica</i>		1					kattefot
<i>Anthriscus sylvestris</i>		1	3		1	1	hundekjeks
<i>Anthyllis vulneraria</i>			1				rundskolm
<i>Aquilegia vulgaris</i>					1		akeleie
<i>Arabis thaliana</i>		1					vårskrinneblom
<i>Arctium minus</i>			1				småborre
<i>Armeria maritima</i>						3	fjørekoll
<i>Asplenium adiantum-nigrum</i>		1					blankburkne
<i>Asplenium marinum</i>		1					havburkne
<i>Asplenium ruta-muraria</i>		1					murburkne
<i>Asplenium septentrionale</i>		1					olavsskjegg
<i>Asplenium trichomanes</i>		2			1		svartburkne
<i>Asplenium viride</i>		1					grønnburkne
<i>Aster tripolium</i>						3	strandstjerne
<i>Athyrium filix-femina</i>		2	2	1	3		skogburkne
<i>Atriplex prostrata</i>						2	tangmelde
<i>Bellis perennis</i>			1				tusenfryd

	Myr (A)	Berg og kratt (B)	Kult.land skap (D)	Ferskv./ våtm. (E)	Skog (F)	Strand (G)	
<i>Bistorta vivipara</i>			1				hærerug
<i>Blechnum spicant</i>		1	2		2		bjønnekam
<i>Cakile maritima</i>						1	strandreddik
<i>Callitriche stagnalis</i>				1			dikevasshår
<i>Caltha palustris</i>			1	2	1	1	soleihov
<i>Calystegia sepium</i>						1	strandvindel
<i>Campanula rotundifolia</i>		2	2		1	1	blåklokke
<i>Capsella bursa-pastoris</i>			1				gjetertaske
<i>Cardamine bulbifera</i>					1		tannrot
<i>Cardamine flexuosa</i>					1		skogkarse
<i>Cardamine hirsuta</i>			1				rosettkarse
<i>Cardamine pratensis</i>			3	2	1		engkarse
<i>Centaurea cyanus</i>			1				honningknoppurt
<i>Centaurea nigra</i>			1			1	svartknoppurt
<i>Cerastium diffusum</i>						1	kystarve
<i>Cerastium fontanum</i>		1	2			1	vanlig arve
<i>Chamomilla suaveolens</i>			1				tunbalderbrå
<i>Chenopodium album</i>						1	meldestokk
<i>Circaea alpina</i>					1		trollurt
<i>Cirsium arvense</i>			1				åkertistel
<i>Cirsium helenioides</i>					1		hvitbladtistel
<i>Cirsium palustre</i>			2	2	1		myrtistel
<i>Cirsium vulgare</i>			1				vegtistel
<i>Cochlearia officinalis</i>						2	skjørbuskurt
<i>Conopodium majus</i>		2	3		2		jordnøtt
<i>Convallaria majalis</i>					1		liljekonvall
<i>Corallorhiza trifida</i>					1		korallrot
<i>Cornus suecica</i>			1		2		skrubnbær
<i>Crepis paludosa</i>				1	1	1	sumphaukeskjegg
<i>Cryptogramma crispa</i>		1					hestespreng
<i>Cystopteris fragilis</i>		1			1		skjørlok
<i>Dactylorhiza maculata</i>	1		1		1		flekkmarihand
<i>Digitalis purpurea</i>		2	2				revebjelle
<i>Diphasiastrum alpinum</i>			1				fjelljamne
<i>Drosera anglica</i>	1						smal soldogg
<i>Drosera intermedia</i>	2						dikesoldogg
<i>Drosera rotundifolia</i>	2						rund soldogg
<i>Dryopteris dilatata</i>					1		geittelg
<i>Dryopteris expansa</i>	1	1	1	1	2		sauetelg
<i>Dryopteris filix-mas</i>	1	1	2	2	3		ormetelg
<i>Epilobium adenocaulon</i>			1				amerikamjølke
<i>Epilobium angustifolium</i>		2	2				geitrams
<i>Epilobium collinum</i>		1					bergmjølke
<i>Epilobium montanum</i>		1			1		krattmjølke
<i>Epilobium palustre</i>	1				1		myrmjølke
<i>Epipactis helleborine</i>					1		breiflangre
<i>Equisetum arvense</i>			1				åkersnelle
<i>Equisetum fluviatile</i>	2			3			elvenesnelle
<i>Equisetum sylvaticum</i>	1		2	2	2		skogsnelle
<i>Euphrasia micrantha</i>			1				lyngøyentrøst
<i>Euphrasia sp.</i>			1				øyentrøst
<i>Fallopia japonica</i>			1				parkslirekne
<i>Filaginella uliginosa</i>			1				åkergråurt
<i>Filipendula ulmaria</i>		1	3	3	2	3	mjøddurt
<i>Fragaria vesca</i>		1	1		1		markjordbær
<i>Galeopsis bifida</i>			1			1	vrangdå
<i>Galeopsis speciosa</i>			1				gulddå
<i>Galeopsis tetrahit</i>			1			1	kvasddå
<i>Galium aparine</i>						2	klengemaure
<i>Galium mollugo</i>			1				stormaure
<i>Galium odoratum</i>					1		myske

	Myr (A)	Berg og kratt (B)	Kult.land skap (D)	Ferskv./ våtm. (E)	Skog (F)	Strand (G)	
<i>Galium palustre</i>				1			myrmaure
<i>Galium saxatile</i>		2	3		1	1	kystmaure
<i>Galium uliginosum</i>				1			sumpmaure
<i>Geranium columbinum</i>			1				steinstorkenebb
<i>Geranium robertianum</i>		2	1			2	1 stankstorkenebb
<i>Geranium sylvaticum</i>						1	skogstorkenebb
<i>Geum rivale</i>			1			1	enghumleblom
<i>Geum urbanum</i>						1	kratthumleblom
<i>Glaux maritima</i>							3 strandkryp
<i>Gymnocarpium dryopteris</i>		1	1			3	fugletelg
<i>Heraclium sphondylium</i>			1				kystbjønnekjeks
<i>Hieracium aurantiacum</i>			1				hagesveve
<i>Hieracium murorum</i>		1	1			1	skogsveve
<i>Hieracium pilosella</i>			2				hårsveve
<i>Hieracium umbellatum</i>			1			1	skjermsveve
<i>Hippuris vulgaris</i>				3			hesterumpe
<i>Honkenya peploides</i>							1 strandarve
<i>Huperzia selago</i>		1	1			1	lusegras
<i>Hydrocotyle vulgaris</i>							1 skjoldblad
<i>Hymenophyllum wilsonii</i>		1				1	hinnebregne
<i>Hypericum maculatum</i>		1	2			1	firkantperikum
<i>Hypericum montanum</i>		1				1	bergperikum
<i>Hypericum pulchrum</i>		1	2			1	fagerperikum
<i>Hypochoeris radicata</i>			1				1 kystgrisøre
<i>Iris pseudacorus</i>				2			2 sverdlilje
<i>Isoetes lacustris</i>				1			stivt brasmegras
<i>Knautia arvensis</i>			1				rødknapp
<i>Lapsana communis</i>						1	haremat
<i>Lathyrus linifolius</i>		1	1			1	knollerteknapp
<i>Lathyrus pratensis</i>							1 gulskolm
<i>Lemna minor</i>				1			andmat
<i>Leontodon autumnalis</i>		1	2				1 følblom
<i>Leucanthemum vulgare</i>			1				prestekrage
<i>Ligusticum scoticum</i>							1 strandkjeks
<i>Linnaea borealis</i>						1	linnaea
<i>Linum catharticum</i>			1				vill-lin
<i>Listera cordata</i>						1	småtvblad
<i>Littorella uniflora</i>				2			tjønngas
<i>Lobelia dortmanna</i>				2			botnegras
<i>Lotus corniculatus</i>		1	1				1 tiriltunge
<i>Lychnis flos-cuculi</i>			1	1			1 hanekam
<i>Lycopodium annotinum</i>		1	1			2	stri kråkefot
<i>Lycopodium clavatum</i>		1	1			1	myk kråkefot
<i>Lycopus europaeus</i>							1 klourt
<i>Lysimachia thyrsoflora</i>				1			gulldusk
<i>Lysimachia vulgaris</i>				1	1		vanlig fredløs
<i>Maianthemum bifolium</i>						1	maiblom
<i>Matricaria maritima</i>							1 strandbalderbrå
<i>Melampyrum pratense</i>		1	1			2	stormarimjelle
<i>Melampyrum sylvaticum</i>						1	småmarimjelle
<i>Menyanthes trifoliata</i>	2			3			bukkeblad
<i>Mertensia maritima</i>							1 østersurt
<i>Moehringia trinervia</i>						1	maurarve
<i>Montia fontana</i>			1	1			1 kildeurt
<i>Mycelis muralis</i>						1	skogsalat
<i>Myosotis arvensis</i>			1				åkerminneblom
<i>Myosotis laxa</i>				1			bueminneblom
<i>Myriophyllum alterniflorum</i>				2			tusenblad
<i>Narthecium ossifragum</i>	3		3			1	1 rome
<i>Nymphaea alba</i>				3			hvit nøkkerose
<i>Omalotheca sylvatica</i>			1				skoggråurt

	Myr (A)	Berg og kratt (B)	Kult.land skap (D)	Ferskv./ våtm. (E)	Skog (F)	Strand (G)	
<i>Orchis mascula</i>						1	vårmarihand
<i>Oreopteris limbosperma</i>						1	smørtelg
<i>Orthilia secunda</i>						1	nikkevintergrønn
<i>Oxalis acetosella</i>		1	2			2	gaukesyre
<i>Paris quadrifolia</i>						1	firblad
<i>Pedicularis palustris</i>	1					1	vanlig myrklegg
<i>Pedicularis sylvatica</i>			2				kystmyrklegg
<i>Persicaria amphibia</i>						1	vasslirekne
<i>Persicaria maculosa</i>			1				hønsegras
<i>Phegopteris connectilis</i>		1	2		3		hengeving
<i>Pimpinella saxifraga</i>			1				gjeldkarve
<i>Pinguicula vulgaris</i>	1	1	1			1	tettegras
<i>Plantago lanceolata</i>		1	2			1	smalkjempe
<i>Plantago major</i>			1				groblad
<i>Plantago maritima</i>						2	strandkjempe
<i>Platanthera chlorantha</i>			1				grov nattfiol
<i>Polygala serpyllifolia</i>		1	1				heiblåfjær
<i>Polygala vulgaris</i>			1				storblåfjær
<i>Polygonatum odoratum</i>		1					kantkonvall
<i>Polygonatum verticillatum</i>					1		kranskonvall
<i>Polygonum aviculare</i>			1				tungras
<i>Polygonum hydropiper</i>				1		1	vasspepper
<i>Polypodium vulgare</i>		2	1			2	sisselrot
<i>Polystichum braunii</i>						1	junkerbregne
<i>Potamogeton natans</i>				3			vanlig tjønnaks
<i>Potamogeton polygonifolius</i>				2			kysttjønnaks
<i>Potentilla anserina</i>						3	gåsemure
<i>Potentilla erecta</i>	1	1	2	1	2	1	tepperot
<i>Potentilla palustris</i>				2			myrhatt
<i>Primula vulgaris</i>						1	kusymre
<i>Prunella vulgaris</i>			1				blåkoll
<i>Pteridium aquilinum</i>		1	3			3	einstape
<i>Pyrola minor</i>						2	perlevintergrønn
<i>Ranunculus acris</i>		1	3	2	1	1	engsoleie
<i>Ranunculus auricomus</i>						1	nyresoleie
<i>Ranunculus ficaria</i>			2			2	vårkål
<i>Ranunculus flammula</i>			1	2	1	1	grøfsoleie
<i>Ranunculus repens</i>			2	2	1	1	krypsoleie
<i>Rhinanthus minor</i>			1				småengkall
<i>Rhodiola rosea</i>		1					rosenrot
<i>Rorippa palustris</i>				1			brønnkarse
<i>Rorippa sylvestris</i>			1				vegkarse
<i>Rubus chamaemorus</i>	1						molte
<i>Rubus idaeus</i>		2	2	1	2	2	bringebær
<i>Rubus nessensis</i>						1	skogbjønnbær
<i>Rubus saxatilis</i>		2	1			1	teiebær
<i>Rumex acetosa</i>			2			1	engsyre
<i>Rumex acetosella</i>		1	1			1	småsyre
<i>Rumex crispus</i>			2			1	krushøymole
<i>Rumex longifolius</i>			2			1	høymole
<i>Ruppia maritima</i>							småhavgras
<i>Sagina nodosa</i>							knopparve
<i>Sagina procumbens</i>			1				tunarve
<i>Sagina subulata</i>							sylarve
<i>Sanicula europaea</i>						1	sanikel
<i>Saxifraga aizoides</i>		1					gulildre
<i>Scheuchzeria palustris</i>	1						sivblom
<i>Scrophularia nodosa</i>						1	brunrot
<i>Scutellaria galericulata</i>						2	skjoldbærer
<i>Sedum acre</i>						1	bitterbergknapp
<i>Sedum anglicum</i>		2				3	kystbergknapp

	Myr (A)	Berg og kratt (B)	Kult.land skap (D)	Ferskv./ våtm. (E)	Skog (F)	Strand (G)	
<i>Senecio jacobaea</i>			2			1	landøyda
<i>Senecio viscosa</i>			1				klistersvineblom
<i>Senecio vulgaris</i>			1			1	åkersvineblom
<i>Silene dioica</i>			2		1	2	rød jonsokblom
<i>Silene uniflora</i>						1	strandsmelle
<i>Silene rupestris</i>		2	2			1	småsmelle
<i>Solanum dulcamara</i>				1			slyngsøtvier
<i>Solidago virgaurea</i>	1	2	2	1	2	1	gullris
<i>Sonchus arvensis</i>						1	åkerdylle
<i>Sparganium angustifolium</i>				2			flotgras
<i>Sparganium erectum</i>				1			kjempepiggnopp
<i>Sparganium natans</i>				1		1	småpiggnopp
<i>Spergula arvensis</i>			1			1	linbendel
<i>Spergularia media</i>						1	havbendel
<i>Spergularia rubra</i>			1				tunbendel
<i>Spergularia salina</i>						1	saltbendel
<i>Stachys palustris</i>				1		1	åkersvinerot
<i>Stachys sylvatica</i>		1			1		skogsvinerot
<i>Stellaria alsine</i>				1			bekkestjerneblom
<i>Stellaria graminea</i>			2	1		1	grasstjerneblom
<i>Stellaria media</i>			2			2	vassarve
<i>Succisa pratensis</i>	1	1	2	1	1	1	blåknapp
<i>Taraxacum spp.</i>		1	3	1	1	1	løvetann
<i>Trifolium europaea</i>			1			2	skogstjerne
<i>Trifolium hybridum</i>							alsikekløver
<i>Trifolium pratense</i>			1				rødkløver
<i>Trifolium repens</i>			1			1	hvitkløver
<i>Triglochin maritima</i>						2	fjøresauløk
<i>Triglochin palustris</i>						1	myrsauløk
<i>Tussilago farfara</i>			2				hestehov
<i>Urtica dioica</i>		1	2	1	2	1	stornesle
<i>Utricularia intermedia</i>	1			1			gytjeblererot
<i>Utricularia minor</i>	1			1			småblærerot
<i>Valeriana sambucifolia</i>		1	2	1	1	2	vendelrot
<i>Veronica chamaedrys</i>		1	2			2	tveskjeggveronika
<i>Veronica officinalis</i>		1	2			2	legeveronika
<i>Veronica serpyllifolia</i>			1				snauveronika
<i>Vicia cracca</i>		1	1			2	fuglevikke
<i>Vicia hirsuta</i>			1				tofrøvikke
<i>Vicia sepium</i>		1	2			2	gjerdevikke
<i>Vicia sylvatica</i>		1				1	skogvikke
<i>Viola canina</i>			1				engfiol
<i>Viola palustris</i>	1		1	1	1	1	myrfiol
<i>Viola riviniana</i>		1	2			2	skogfiol
<i>Viola tricolor</i>			1				stemorsblom
<i>Zostera marina</i>						1	ålegras

* Listen gjengir bare arter registrert under kartleggingen av naturtyper, og er ikke en komplett liste over karplanter i Askøy.

ISBN 82-8060-019-1
ISSN 0804-6387